

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

Оглавление

Алкенова Диана	3
Амантай кызы Ажар	5
Арғынбек кызы Айсара	6
Бапар ұлы Әбіл	7
Былушкин Владимир	8
Доценко Валерия	10
Ерденев Максим	11
Ерлан Әйгерім	14
Есекеева Мансия	16
Жабалова Айана	18
Жәнібек Шахризада	20
Жумабай Айжан	22
Ильясова Жаныл	25
Исмагулова Дильназ	28
Кабыкенов Улан	29
Калмыкова Кристина	30
Канашева Гулим	33
Касенова Айжан	34
Косилов Никита	39
Көкен Олжабай	41
Кушенова Айым	42
Қадылбек Риза	44
Қоман Батырбек	44
Махметов Райымбек	46
Момоток Светлана	49
Мурат Жандос	52
Нұрланұлы Арлан	54
Облицова Александра	58
Пажитнева Александра	59
Рахимбекова Айжан	60
Рүстем Айнұр	62
Садықова Мадина	65
Абылай Сейльбек	68
Сейтбаев Темирлан	69

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

Сердалы Дильдар.....	71
Сұлтанғалиев Айбек.....	73
Тайлақ ұлы Темірлан.....	75
Темірбаев Кожахмет.....	76
Тиштенова Аида	78
Токтарова Данна	78
Уразметова Валерия	80
Урстембаева Томирис	81
Шаймерденова Жанна.....	84
Шевченко Анастасия.....	87
Шығысбек қызы Ерке.....	90

Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область

Алкенова Диана

9 сынып, №7 қазақ орта мектебі

Атбасар қаласы

Жетекшісі: Әуезова З.Т.

Махамбет – патриот ақын

Өлді деуге бола ма, ойландаршы,
Өлмейтұғын артына сөз қалдырған-

деп, ұлы Абай айтып кеткендей ерлігімен, жалынды жырларымен халықтың көкірегінде қалған ардақты ұлылардың бірі-Махамбет Өтемісұлы өзінің өнегелі істерімен,отты жырларымен халықтың жүрегінде мәңгі сақталған.

Махамбет шығармашылығы- қазақ сөзінің қайталанбас құдіреті. Әрбір буыны мен бунағы, тармағы мен шумағы мұншалық тап-таза қорғасыннан құйылған ауыр асыл сөз қазақтан басқа жер бетіндегі ешбір елдің өлең-жырында жоқ.

Бұл-Махамбеттің тағдырын тануға керек тарихи дерек. Өнерге келсек, қазақ поэзиясының ғасырлар бойғы дамуына шешуші себеп болған қозғаушы күш-ешқашан үзілмеген, толастамаған,барған сайын үдей түскен азаттық идеясы.

Махамбет поэзиясы-көтерілістің үні, ол өмір сүрген кезеңдегі саяси-әлеуметтік жағдайға,ақын жасаған дәуірдегі елдің тіршілігіне, өмірге, поэзияға көзқарастарына әдеби ағымдары жатады.

Махамбеттің ең басты нысаны-ол тек көтеріліс басшысы ғана емес,ол-ақын, қарумен де, жалынды сөзімен де халқына қызмет еткен, Исатайдың оң қолы, көтерілістің дем берушісі, отаншылдық, азаматтық қасиетті мол,орыс отаршылдары мен империяның жергілікті қол шоқпарларының озбырлығын,барынша әшкерлеуші жақтарын басатын асыл тұлға.

Егер батыр ақынның өмірдеректеріне үңілсек;Махамбет жасынан дарын иесі, шешендігімен,ақындығымен ел аузына іліккен екен. Оның осы таланттын естіп-білген Жәңгір хан Махамбетті қарғы бау тағып, сарай ақыны етпекті ойлайды. Жаны жасық пенде болса сарай төңірегінде хан сарқытын ішкенге мәз болып жүрер еді, ал Махамбет оған көнбеген. Ханның елге істеп отырған жәбірлігіне қаны қайнаған ол "Хан емессің, қасқырсың,"- деп, іргесін одан аулақ салады. Бірақ хан тұқымдары осы әрекетіне өкпелемей,қайта:-Бұлайша айтпаса, Махамбет батыр бола ма? Батырдың сөзін көтермесем,мен хан болам ба?-деседі.

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

Бұл аңыз болса да Махамбетке берілген әділ баға еді. Аңыз болсын, ақиқат болсын, бәрбір, Исатай мен Жәңгір, Жәңгір мен Махамбет-ағайыншылдықтан ажырамаған адамдар. Жәңгір ел басқарған хан болса, Исатай сол ортадағы ақылды көсем би, Махамбет от ауызды, орақ тісті шешен болған. Соңғы екеуі: бірі-батыр, бірі-ақын.

Махамбет поэзиясы екі обрыз жасады,-дейді академик Қ.Жұмалиев. Бірі-Исатай образы, екіншісі-Махамбеттің өз образы.

Махамбет бейнелеуінде Исатай-үстем тап өкілдеріне жаны қас, ел үшін күрескен ер, халыққа қамқоршы патриот. Исатай оның тек серігі, досы ғана емес. ол көтеріліс басшысы, халық қамы үшін алысқан-батыр азамат.

Ақын поэзиясында Исатай-халық бейнесі. Халық батырлығы, халық ерлігінің, халық махаббатының, халық үшін опат болған ерлер бейнесі.

"Тарланым", "Мінгені Исатайдың Ақтабан-ай", "Соғыс" т.б. өлеңдерінде Исатай бейнесін жан-жақты, әр қырынан көрінеді.

Исатайға арнаған классикалық өлеңдерінің бірі-"Тарланым" өлеңі. Бұл өлеңде Исатай батыр бейнесі барлық бітімімен көрінген.

Таудан мұнартып ұшқан тарланым!
Саған ұсынсам қолым жетер ме?
Арызым айтсам өтер ме?
Арыстаным, көп болды-ау.
Саған да менің арманым!
Кермиығым, кербезім,
Керіскедей шандозым!
Құландай ащы дауыстым!
Құлжадай айбар мүйіздім!
Қырмызыдай ажарлым,
Хиуадай базарлым,
Теңіздей терең ақылдым,
Тебіренбес ауыр мінездім!-

деген өлең жолдарынан алуан сөз образдарын қолдана отырып батырдың сом тұлғасын жасаған.

Махамбет өлеңдерін оқи отырып ақынның Исатайға деген махаббатының шексіз екені, оны ерекше құрметтегені айқын сезіледі, сондықтан менің ойымша, мұндай асыра сілтеуге, дәріптеуге ардақтауға тұратын қос батыр деп есептеймін.

Махамбет жыры туған еліне, атамекеніне деген сүйіспеншілікке толы. Ол еңбекшіл халық мұңын жырлады, елінің елдігін, халықтың бүтіндігін сақтауды армандады. Ұлы арманының орындалуы жолында

**Конкурс сочинений среди школьников
на патристическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

соқпағы мол, шытырманы көп болатындығын айта келе, ер ұлдардың неге де болса шыдап, төзе білуін талап етеді.

Сөйтіп, жақсылықты болашағынан күткен, келешек ұрпағында халық үшін күреске шақырған оптимист-ақын.

Қорыта келгенде, Махамбет поэзиясы-қазақ әдебиеті дамуындағы жаңа белес, өшпес мұра. Ол қазақ жырауларының жақсы дәстүрін жалғастырды, оны әрі қарай дамытты. Махамбет поэзиясы найза мен қылыш, садақ пен сүңгі үстінде туып, лаулаған жалын үстінде шыңдалған. Халықтың азаттығы, теңдігі жолында ақ найзасымен де, азаткер асқақ жырымен де нағыз азаматша орасан үлкен қызмет еткен, осы жолда қасық қанын қиған Махамбет Өтемісов халықтың осындай патриот адамы еді.

Елбасы Н.Ә. Назарбаев Махамбет-ұлттық тұлға, оның батырлығын, ақындығын, күйшілігін, азаттық жолындағы күрескерлігін болашақ ұрпақтың санасына сіңіретіндей етіп кеңірек дәріптеу керек -дейді.

Махамбет аңсаған азаматтыққа қол жеткізген халқымыз үшін енді ақын мұрат еткен азат ойдың биігіне ұмтылу шынайы демократиялық қоғам орнату-басты парыз.

Бір кезде керемет ерліктің үлгісі боп көтерілген Махамбет бүгінде егемен елдіктің өшпейтін рухымен астасып жатыр.

Амантай қызы Ажар

3 сынып, Благодат орта мектебі

Ерейментау ауданы

Менің Отаным-Қазақстан!

Отан. Бұл сөз – әр адамның жанына жақын, жүрегіне жылы тиер сөз. Құс ұясыз болмайтындай, адам отансыз болмайды. Ал менің отаным, ол шетімен бұл шетіне ұшқан құстың қанаты талып жете алмайтын, кең байтақ қазақ жері - Қазақстан елі. Қазақстан дегенде көз алдыма шалқыған жайлауы, түтіні бұрқыраған ауылы, бақтағы бұлбұл құстың үнімен айдындағы аққу құстың қиқулаған үні келеді.

Қазіргі таңда, Қазақстан өркениетті ел, күннен-күнге қарқындап дамып келе жатқан дамушы ел. Әлемге танылып үлгерген ел. Жаңа ғасыр табалдырығын өзіне үлкен сенімділікпен нық аттаған ел. Ел бірлігін, ұлт бірлігін сақтаған ел. Ел басымыз жастарға үлкен сенім артады. Халқымыздың үмітін ақтары да, елімізді көркейтіп дамытары да, еліміздің мәңгілік ел болып жасауына үлес қосары да - жастар.

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

Қазақстан – сен заңғар биіксің, кеңсің. Туған жер, мен сенің атыңды-жер бетін жар салар перзентіңмін, тәуелсіздікті мықтап қолда ұстайтын балаңмын! Қазақстан бірлігі, достығы, тыныштығы жарасқан егеменді тәуелсіз ел. Бай ел. Біз, ел болашағымыз. Сондықтан біз оқуымыз керек.

Мен елімнің бір азаматы ретінде Отанымның дамуына, өркендеуіне бір кісідей үлес қосамыз. Маған елім қымбат! Елімнің тәуелсіздігі қымбат! Өйткені ол менің туған жерім. Ата-анамның туған жері. Ата-бабамның қасық қаны қалғанша қорғап, дұшпанға бермей маған беріп кеткен жері. Сондықтанда, бұл елдің әрбір тал топырағы, әр тамшы су, ауасы маған қымбат! Мен Алладан еліме тыныштық, береке, ырыс тілеймін. Ырысы, берекесі, тыныштығы бар елде тіршілік бар. Тіршілік бар жерде даму бар. Тіршілігі бар, дамушы елдің жастары талантты, білімді болатынына сенемін. Мен Отанымның осындай болатынына сенемін, оның келешегінің жарқын екендігіне сенемін. Менің Отаным, Қазақстан елім осындай!

Мен оның түнін сүйем, күнін сүйем,
Ағынды өзен, асқар тау, гүлін сүйем.
Мен оның қасиетті тілін сүйем,
Мен оның құдіретті үнін сүйем.
Менің Отаным-Қазақстан!

Арғынбек қызы Айсара
3 сынып, Благодат орта мектебі
Ерейментау ауданы

Менің Отаным!

Төскейінде Абылай ат байлаған,
Атам жұрты аманат бүгін маған.
Желтоқсанда жендеттер желіккенде,
Жанын беріп қорғаған Қайрат ағам.

Кең көсілген айбыны асқақтаған ата мекенім, сенің бір уыс топырағың біз үшін алтыннан да бағалы. Себебі, өткен ғасырларда тойымсыз озбырлардың тұтқиылдан шабуылынан қаншама жазықсыз жандар қыршынынан қиылды. Батырларымыз бен біртуар даналарымыз ел іргесінің сөгілуіне жол бермес үшін ел бастап дұшпанға қарсы тұрды, жан түршігерлік қиыншылыққа шыдас беріп, тәуекелдерге барды.

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

1986 жылғы арпалыста өрімдей жас құрбандардың қанындағы өр рух, атамекеннің киелі ауасы арқылы бізге дарыған. Азаттықтың ақ таңында еркін самғаған біз жас буындар қасиетті ата жұртымыздың болашақ тірегіміз. Кешегі ержүрек бабаларымыздай, ел үшін, оның азаттығы, тәуелсіздігі үшін күресуге, жан беруге дайынбыз.

Біз бақытты ұрпақпыз. Біз қарқындап дамып келе жатқан тәуелсіз Қазақстан елінің азаматымыз. Тыныш, бейбіт елдің азаматымыз. Біз елемездің дамуына біліміміз арқылы үлес қосуымыз керек. Біліміміз арқылы басқа елдермен бәсекеге түсе алатындай қабілетті, білімді болуымыз керек. Осы арада Қабанбай атамыздың «Білекке сенген заманда ешкімге есе бермедік, білімге сенген заманда қапы қалып жүрмейік!»-деген дана сөздерін ескере отырып, нақты шынайы білім алуымыз керек. Бабаларымыздың аманатын ақтауымыз керек.

Солай болсақ, әр азамат, әр жас елі үшін осылай ойланып әрекет етсе, әрекет ететін болса Қазақстанды жер бетіндегі жұмақ мекенге айналдырамыз!

Бапар ұлы Әбіл

3 сынып, Благодат орта мектебі
Ерейментау ауданы

Қазақ елі-мәңгілік ел!

Қандай бір халық болмасын - Отанын, елін, жерін сүймейтіні жоқ. Соның ішінде қазақ халқы да жалпы шығыс, оның ішінде түркі тілді халықтардай Отанын, жерін, суын, табиғатын сүйуге жастарды тәрбиелеу көне заманнан өзімен бірге дамып келеді.

Мың өліп мың тірілген қазақ халқы осы бір Отан үшін не көрмеді, не істемеді. Елін, жерін қорғау үшін кескілескен соғыстар жүргізді, одан кейінгі ұрпақ, қорлық пен зорлықтың сан түрін көріп, «елім, Отаным» дегені үшін атылып, түрмеге қамалып, қуғын көрді. Тәуелсіздікті көру бір арман болып, ішқұсамен өмірден өткендері қаншама. Осының барлығы не үшін еді? Әрине Отан үшін.

Қазақстанды Отаным деп білетін әрбір Қазақстан азаматы, Қазақстанды сүйіп, соның азаматы болу, Қазақстанды қорғау, Қазақстанның дамуына, өркендеуіне өз үлесін қосу міндетті.

Патриотизмнің өзі менің ойымша, отанды сүйуден басталады. Патриотизмнің қайнар көзі - Отан.

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Ақмолинская область**

Біз бақытты ұрпақпыз. Тәуелсіз Қазақ елінің азаматымыз. Бұл тәуелсіздіктің оңайшылықпен келмегенін білеміз. Тәуелсіздікке қол жеткізу мүмкін оңайлау шығар, бірақ оны ұстап тұру оңай болмайтыны баршаға мәлім. Ала ауыздықтан, берекенің жоқтығынан, жан-жаққа тартқаннан болып тәуелсіздігінен айырылып, онымен қоймай мемлекет ретінде жойылып кеткен елдер қаншама.

Оның бетін ары қылсын, тәуелсіздігіміз баянды болсын! Қазақ елі мәңгілік ел! Сондықтанда Қазақстан азаматтары нағыз елін, жерін, Отанын, яғни тәуелсіз Қазақ отанын сүйетін патриоттар болулары керек. Мен Отанымның патриотымын! Өйткені мен қазақпын! Қазақстан менің Отаным, менің туған жерім, сөйлеген ана тілім. Ата-бабамның, әке-шешемнің туған жері. Мен қазақ елінің азаматымын! Мен тәуелсіз қазақ еліне ғана керекпін! Менің қадірімді Отаным мен отбасым ғана біледі. Отбасыммен Отанымның қадірін мен білемін. Мен Отанымның дамуына оның өркендеуіне және Қазақ елінің мәңгілік ел болып жасай беруіне өз үлесімді қосатын боламын!

Мәңгі жасасын, қазақ елі!

Былушкин Владимир

воспитанник семьи «Айголек», детский дом

г. Степногорск

Руководитель: Кузьминова Н.

Толерантность – основная черта казахстанцев

Мы живем в замечательной стране Казахстан. Недра ее богаты природными ресурсами: газом, нефтью, углем, черными и цветными металлами. Природа разнообразна: бескрайние степи на севере, высокие горы Алатау и Тянь – Шаня на юге, могучие сосны Борового и быстрые реки на востоке - все это сокровища нашей необъятной Родины. Но самым главным богатством нашей страны является его народ. Щедро казахская земля, и характер у казахского народа тоже щедр и гостеприимен.

В Казахстане одной семьей живёт пятнадцать миллионов человек, представителей более ста национальностей и народностей. В нашей стране мирно живут люди разных народов, говорящие на разных языках, исповедующие разные религии. И всё это сопровождается не только хорошим отношением, но и симпатией друг к другу. На казахском, русском, немецком, корейском, татарском языках издаются книги и газеты, работают национальные театры, эстрадные ансамбли, передаются национальные программы радио и телевидения. Человек, ступая на Казахстанскую землю ,

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Ақмолинская область**

становится краше душою. Здесь все живут в мире и согласии друг с другом. Всех нас, людей разных национальностей, объединяет общее: мы - народ Казахстана.

Наш Президент Нурсултан Назарбаев совершенно справедливо подчеркивает тот факт, что «в стремлении к единению и толерантности заключается великая мудрость народа нашей страны. Такого вы нигде в мире не встретите, особенно сейчас, когда так сильно обострились проблемы столкновения цивилизаций».

Принцип толерантности, вестником которого является Казахстан, – это сегодня самый необходимый принцип, очень нужный для дальнейшей жизни и взаимодействия наших сограждан, для доверия, согласия и безопасности во всем мире, и потому единодушно поддержанный как политическими и религиозными лидерами, так и народами многих стран.

Всем живущим в нашей стране нужно знать язык, историю и обычаи казахского народа. И пусть звучат над этой землёй напевы домбры, украинские и немецкие песни. Пусть танцуют люди польку и лезгинку. Народ Казахстана един. Это поможет сохранить мир на древней, прекрасной казахстанской земле. А мир – важнейшее условие будущего процветания

Вот какой мой Казахстан: мирный, свободный, богатый, многонациональный. Разве можно не любить такую страну? Мы гордимся прошлым нашей страны, посвятим жизнь её настоящему во имя нашего общего будущего.

Здесь свято хранятся традиции предков
И люди плохие встречаются редко
Здесь радость – так радость! Беда – не беда,
Гостям в каждом доме здесь рады всегда.

Спросите: «Где это?», и я вам отвечу
Краткой, но убедительной речью:
«Осы маған улы Отан,
Касиетті жер Қазақстан!»

Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область

Доценко Валерия
4 сынып, №3 орта мектебі
Ерейментау қаласы

Менің қалам

Бүркіт ұстап басыңа шығар едім,
Көзіме бір көрінші, Ерейментау.

Иманжүсіп

Менің туған қалам Ерейментау деп аталады. Ерейментау қаласы Ақмола облысында орналасқан. Бұл қала 1948 жылы салынған. Қаланың атауы неден шыққан дейсіз ғой? Ерейментау атауы туралы деректер көп. Бір дерек былай дейді. Ерттеулі ат тау ішінде қашып, оны тауып алғандар қуанып: «Табылды, ерімен, ерімен жүр екен», - деп хабарлап, бұл таулар осыдан соң Ерімен, Ереймен атаныпты-мыс. Қаламдағы ең әсем көрініс осы біздің таулар деп санаймын. Олардың аттары да бар. Олар: Айдарлы, Қойтас, Ширықты. Бұл таулардың әсемдігін жырға қосып айтқан Бұхар жырау болатын.

Біздің қала сыртында өсімдіктер де көп. Әсем аққайыңдар көзге түседі. Біздің ауданда жануарлар да жеткілікті. Орманда түлкілер, қояндар, қасқырлар да кездеседі. Тағы бір мақтанып айтатыным - ол біздің көлдеріміз. Біздің жерімізде 20-дан астам көл бар. Ең үлкендері - Тойғанкөл, Тандыкөл, Қоржынкөл. Ерейментау жерінен көптеген атақты батырлар шыққан. Олар кезінде біздің асыл жерімізді жоңғарлардан аман-есен алып қалған. Қаланың ортасында оларға ескерткіштер қойылған. Бөгенбай батырға, Атан батырға, Жантай батырға.

Мен өз қаламмен, өз жеріммен мақтанамын. Мен үшін өзімнің туған қалам - ең әсем, ең жылы, ең жақсы қала.

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

Ерденов Максим

8 сынып, № 8 орта мектебі ММ
Көкшетау қаласы
Жетекшісі: Кантарбаева Г. Р.

Абылай хан – аңызға айналған тұлға

Биыл Абылай ханның туғанына - 300 жыл! Қанша уақыт өйтсе де, қазақ халқының жадына Абылай хан қажырлы мемлекет қайраткері, батыл қолбасшы, дарынды дипломат ретінде сақталып келеді. Оның есімі тәуелсіздік символында жауынгерлік ұранға айналды. Мұхтар Әуезов жазған мына сөздерді дәл қазіргі Тәуелсіздік заманында еске алып отырсақ, артық болмас: «Қазақтың дербес ел болуына, әрі-беріден соң, қазақтың қазақ болуына, басы қосылып, бір жеңнен қол, бір жағадан бас шығаруына ерен еңбек сіңірген Абылайдан артық адам болмас».

Абылай хан дәуірін білу арқылы біз қазіргі заманымыздың ерекшелігін, қадір-қасиетін, мән-маңызын түсінеміз. «Ақтабан шұбырынды» жылдарында жетім қалып, үйсін Төле бидің қолына келеді. Төле бидің тәлім-тәрбиесінде болуы Абылайға зор ықпал жасады.

Қазақ даласының даналығын бойына жинаған баба ақылы мен парасатын, ел билеу қабілетін, жауға қарсы қазақ халқы басы біріксе ғана тойтырыс бере алатынын жас баланың санасына ұялата білген. Оған қоса бала кезінен көрген тіршілік, өмірлік тәжірибе Абылайдың ел өміріне ерте араласуына себепші болды. Бұқар, Үмбетей жыраулардың, т.б. ауыз әдебиетінің ірі өкілдерінің мәліметтеріне қарағанда, Абылай жиырма жасында қан майданда ерлігімен танылған. Бұқардың Абылайға «Сен жиырма жасқа жеткен соң, Алтын тұғыр үстінде Ақ сұңқар құстай түледің» деуі осының дәлелі.

Қай жылы туса да 1730-33 жылдар аралығында болған бір ұрыста бұрын белгісіз жас жігіт Әбілмансұр жекпе-жекке шығып, қалмақтың бас батыры, қонтажы Қалдан Сереннің жақын туысы Шарышты өлтіреді. Үлкен әкесінің аруағын шақырып, жауға Абылайлап ат қойған Әбілмансұр жеңісті ұрыстан соң, Орта жүздің сұлтаны деп танылып, қазақ даласындағы ең беделді әміршілердің біріне айналады. Бұдан соңғы жерде Әбілмансұр есімі ұмытылып, Абылай атанады.

Абылайдың бүкіл ішкі саяси қызметі бір орталықтан басқарылатын әрі ешкімге тәуелсіз мемлекет құруға бағытталды. Абылай өзінің күш-жігерін келесі бағыттарға жұмсады: біріншіден, оның бір орталықтан басқарылатын мемлекет құруының сәті түсті. 1771 жылы ол Түркістан қаласында қазақтың бүкіл үш жүзінің ханы болып жарияланды. Екіншіден, ол сот билігін күшейте

Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область

түсті. Үшіншіден, Абылай қазақ рулары мен тайпаларының арасындағы өзара қырқыс, алаусыздықтан туындайтын қақтығыстар мен барымта алуды тоқтатты. Ең соңында, ол қазақтардың егіншілікпен, шөп шабумен және балық аулаумен айналасуына қолдау көрсетті.

Хан қазақ даласындағы керуен саудасын күшейтуге барынша көп көңіл бөлді. Абылай хан ақын-жырау, әнші-күйшілер мен діни қайраткерлерге қамқорлық жасап отырды.

Абылайдың кеңесшісі Бұқар жырау болды. Абылайды жырлауда да сыртқы жауға қарсы күрес, ел ынтымағы, ел бірлігі Бұқар өлеңдерінің негізгі өзегі болып отырды. "Ей, Абылай, Абылай!" деген өлеңінің бір жерінде жырау:

Қырық беске келгенде,
Жақсы мен жаман демедің.
Елу жасқа келгенде,
Үш жүздің баласының
Атының басын бір кезенге тіредің,

- дейді.

Абылай туралы өлеңдерінде Бұқар оның жақсылық жақтарын көріп қана қоймайды, кемшіліктерін де айтады. Ол "Ей, Абылай, Абылай!" деп, азуы алты қарыс ханға өктем сөйлейді. Айтарын бүкпейді, батыл айтады. Өйткені жырауға ел бірлігі, ел тағдыры қымбат. Өз дәуірінің ойлы ақыны Бұқар жырау ханның ісі халық тілегіне қайшы келіп, елдің батырлары мен ханның арасы алшақтап бара жатса, Абылайдың қателіктерін ашық көрсетіп, ел бірлігі үшін олардың арасына дәнекер болып, ханға дұрыс бағыт сілтейді.

Бұқар жыраудың көп өлеңдерінің Абылайға арналуының негізгі себебі - қазақ елін сол замандағы беделді Абылай ханның айналасына топтастыру еді. Енді бірде "Үш жүздің басын құрадың", — деп, Абылайды Жоңғар қалмақтарына қарсы күресте елге басшылық еттің, оның азаттық жолындағы күресінің ұйымдастырушысы, қолбасшысы болдың деп мадақтайды.

Жыраудың бұл жерде де айтайын деген негізгі ойы - қазақ елінің бірлігі. Сол ел бірлігін ұйымдастырудағы, әрі бірлікті ұстай білудегі Абылайдың рөлін көрсету, үш жүздің басын қосып, күшін біріктіріп, сыртқы жаулармен күресті басқара білгендігін дәріптеп, осы жағынан оны басқаларға үлгі ету. Абылай қаһарлы хан болуымен қатар, қазақ халқының рухани қасиетінен еркін сусындаған дарынды күйші ретінде де белгілі. Ол «Ақ толқын», «Ала байрақ», «Бұлан жігіт», «Дүние қалды», «Жетім торы», «Қайран елім», «Қара жорға», «Қоржынқақпай», «Майда жел», «Сары бура», «Шаңды жорық» т.б. күйлердің авторы.

**Конкурс сочинений среди школьников
на патристическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

Абылай өмір жолын ат үстінде, жорықтарда өткізіп, Арыс өзені жағасында қайтыс болды. Сүйегі Түркістан қаласындағы қасиетті Қожа Ахмет Иассауи кесенесінде жерленген.

Мәңгі риза халық «Ер есімі ел есінде» дегендей, Абылай ханның құрметіне еліміздің көптеген қалаларына ескерткіштер орнатып, оқу орындарына, көше мен даңғыларына оның есімін беруде. Қазақстан тәуелсіздігін алғаннан кейін 1991 жылы Алматының басты даңғылдарының біріне Абылай есімі беріліп, темір жол вокзалының алдына ат үстіндегі ескерткіші орнатылды. Хан ескерткіші Көкшетау, Жезқазған, Павлодар қалаларында да бар. Қазақстанның 1993 жылғы ең бірінші төл теңгесінде бейнесі бедерленді. 2005 жылы Абылайдың өмір жолына арналған «Көшенділер» фильмі түсірілді. 2008 жылы Елбасы Н.Назарбаевтың қатысуымен Петропавл қаласында «Абылай хан ордасы» кешені ашылып, алдына ескерткіші орнатылды. Оның есімі Алматыдағы Қазақ халықаралық қатынастар және әлем тілдері университетіне берілген.

Елбасымыз Нұрсұлтан Назарбаевтың мына сөздері де әрбір азаматқа ой салуға тиіс: «Иә, Абылай – аңызға айналған тұлға. Бірақ, біз ата тарихының бар шындығын ашу үшін, сол аңыздан ақиқатты ажыратып алуымыз керек және оны өткеннен сабақ, тарихтан тағылым алу үшін жасауымыз керек... Абылай тақырыбы ол туралы аңызды өршіту үшін емес, тәуелсіздік үшін күрескен тарихи тұлғаның өмірінен тағылым өрбіту үшін қажет... Мен үшін Абылай заманы ғана емес, бүкіл қазақ тарихы ұлт-азаттығы, мемлекет тәуелсіздігі үшін күрес сияқты көрінеді. Ел бостандығы, ұлт тәуелсіздігі біздің халық үшін еш уақытта да төбеден түскен сый болмаған. Ол әрдайым ел қамын жеген ерлердің жанқиярлық, жанпидалық еңбегінің, күресінің нәтижесінде ғана келгенін ешқашан ұмытпауымыз керек».

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

Ерлан Әйгерім

10 сынып, №7 қазақ орта мектебі

Атбасар қаласы

Жетекшісі: Қонысбаева А. Қ.

Елімен етене Елбасы

Жер бетіндегі барлық адамның туған жеріне деген ыстық ықыласы мен сезімдерін жинаса ғой... Мүмкін, ол, шалқар мұхиттай болар ма еді, мүмкін, ол, асқақ Алатаудай болар ма еді?!

Иә, әр адамға сүйікті Отанынан, туған елінен қымбат ешнәрсе жоқ. Өз елін, өзінің кіндік кескен туған жерін, ана сүтімен дарыған туған тілін сүймейтін адам жоқ.

Менің туған елім – Қазақстан. «Қазақстан» деген кезде менің ойыма бірден небір тарих сынынан өткен, батыл да батыр, ержүрек, қандай қиындыққа болса да шыдап, төзе білетін рухы берік қазақ халқы елестейді. Ғасырлар бойы батыр бабаларымыз білектің күшімен, найзаның ұшымен қорғап қалған кең жері – менің мақтанышым, әрі әр қазақ баласының мақтанышы деп ойлаймын. Барша ұлтты бауырына басқан бауырмал қазақ халқы біреуді артық, біреуді кем деп көрмеген. Татулық пен достықта тұруды ежелден серік еткен.

Қазақстан - өз ұлты, халқы, діні, тілі, мәдениеті, тарихы, салт-дәстүрі бар құдіретті ел. Қазақстан Республикасы қазақ елінің соңғы жиырма екі жыл тұтқасын ұстап, туын көтерген тұрлаулы да тұғырлы тұлғасы – тұңғыш Президентіміздің басшылығымен әлем мойындаған, жаһанға аты жеткен мемлекетке айналды.

Қазақтың тұңғыш Президенті кім? – десек, еңбектеген баладан, еңкейген кәріге дейін Нұрсұлтан Әбішұлы Назарбаев екенін мүдірмей айта алады. Неге десеңіз, еліміз егемендігін алғаннан бері Нұрсұлтан Әбішұлы Назарбаевтың аты сол елмен бірге жасап келеді. Нұрсұлтан Әбішұлы - жер бетіне сөзін өткізіп отырған бүгінгі заманның көрнекті саясаткері, Қазақстанның тәуелсіз мемлекетін құрудың басында тұрған, осы жолдағы не қилы тар жол, тайғақ кешуді халқымен бірге өтіп, қиыншылықтарын бөліскен, бүгінде әлем мойындап отырған жаңа мемлекетті қалыптастырған, қазіргі елді индустрияландырудың жаңа жобасын өмірге келтіріп, болашаққа бағыттап бара жатқан ұлы тұлға, төрт құбыланы түгендеп, кемел ойлы, кеменгер ата-бабаларымыздың жолымен жүрген, қасиет дарыған қайраткер.

Ел басынан не қиындықтар өтпеді? Бас сауғалап кеткен бауырластарымызды, қаны бір қандастарымызды бір елдің, бір тудың астына жинаған, еліміздегі татулықтың туын желбіретіп, берекелі, бақытты, зайырлы, азат елге айналдырған – Нұрсұлтан Әбішұлы Назарбаев. Елі үшін

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

туған перзент, атына заты сай, біреуге аға, біреуге бауыр бола білген - елбасшы.

Бұл ғасыр қазақ үшін алтын дер ем,
Даңқымды әлем білді, Салтымменен.
Кеудемде жаным барда көтеремін,
Аянбай, не күтсе де халқым менен!

- деп айтқан сөзінен де, ол кісінің елін сүйетін, патриот адам екенін білуге болады.

Президентіміздің егемендігіміздің алғашқы күнінен бастап, жатса-тұрса ойлайтыны да, айтатыны да көп ұлтты еліміздің тыныштығы мен бірлігін сақтап қалу болды. Халықты аштыққа, жалаңаштыққа ұрындырмай, қиын өткелден алып шығуының бірден-бір жолы - шет елдердің қаржысын Қазақстанның экономикасын өркендетуге жұмсау, өзіміздің теңгемізді тұрақтандыру, дамыған елдермен байланыс жасап, жер бетінде Қазақстан атты мемлекеттің барын таныту болды. Қазақ жерін әлемге танытып, Ақмоланы он ұйықтаса түсіне кірмейтіндей Астанаға айналдыру тұңғыш Президентіміздің ғана қолынан келді.

Астана ғажайып ертегідегідей гүлденуде. Адам танымастай кейіпке енді. Қиялдағы самұрық құстың ұясын Астананың нақ ортасынан көрдік. Жаңа туған сән қаламыз үлкен ордаға айналды. Нұрсұлтан Назарбаев аңыз әңгімедегі жерұйықты іздеген Асан қайғыдай еліне жайлы қоныс тауып берді. Астана қазаққа тек қана әлеуметтік, экономикалық һәм саяси маңызы бар қала ғана емес, ол тәуелсіздіктің рухани тұғыры ретінде әр қазақтың жүрегінде елге, жерге, Отанымызға деген шынайы сүйіспеншілігі болып қалады. Бүгінде әр қазақтың жүрегінде отансүйгіштік деген ұлы сезім ұлғая түсті, көңілге қонып, тамыры терең «Бәйтеректей» шартарапқа құлаш жайды. Астана ұлтымыздың, мемлекетіміздің мызғымас тақ-тұғырына айналды. Әр мемлекеттің астанасы - оны биіктерге бастайтын баспалдағы, беделі мен берекесінің діңгегі. Астана әр қазақтың жүрек түкпірінен орын алатын киелі мекен деп түсінемін. Қаншама жылдан соң қолымыз жеткен азаттықты, тәуелсіздікті ала сала, Сарыарқа төрінен ұлттығымызға ұлы шаңырақ көтеру – Президентіміздің кемеңгерлігі.

Біз үлкен жолдан өттік, әрі зор абыроймен Нұрсұлтан Әбішұлы Назарбаев арқасында өттік деп ойлаймын. Ол кісі «Кез келген мемлекеттің қуаты – халқында» деген болатын. Сондықтан, біз, келешек ұрпақ, Қазақстанның тұңғыш Президенті Нұрсұлтан Әбішұлы Назарбаевтың бізге деген сенімін ақтап, елдің даму жолында, мақсаттарға жету жолында үлесімізді қосайық. Жастардың адамгершілік, патриоттық сезімі оянсын, елімізді, жерімізді,

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

Отанымызды қадірлеп, қастерлей білейік. Ата-бабамыз салып кеткен сара жолды, табиғатымызды, байлығымызды сақтай білейік.

Есекеева Мансия

11 сынып, №3 мектеп-интернаты
Көкшетау қаласы

Тұғыры биік қазақ елім!

«Елімді иесіз деймісің,
Жерімді киесіз деймісің»,

- деп Үмбетей жырау жырлап айтқандай, аталы жұртымызда, айбынды ұлтымызда киелі ерлер баршылық. Қазақ хандығы құрылғаннан бері еліміз жаугершілік заманда өмір сүрді, ұлы құл, қызы күң болмауы үшін ерлері де, әйелі де аянбай тер төгіп, ұлан ғайыр қазақ даласын бүгінгі күні бізге табыс етіп отыр. Еліміздің кең байтақ жеріне көз тіккен жоңғардың да, қалмақтың да сағын сындырып, еліміз жеңіске жетіп, тарих қойнауында қалған үлкен із болып, қанша соғыс пен көтерілістердің кесірінен қазақ азаматтарымыз жапа шегіп, халқы азайды. Бұл – халқымыздың шындалған, елдіктің рухын көтерген, ұрпаққа азаттық пен бостандық үлгісін көрсеткен, тағылымы мен үлгілері мәңгілік ескерілмейтін, шын мәніндегі бірлік пен азаттық шайқасы болды. Сондықтан да оның қайрат пен жігерге толы рухын жыршы-жырауларымыз, арқалы ақындарымыз бар қуатпен тебірене жырлап, өшпес мұра қалдырды. Орыс отаршылдығында болуы, екінші дүниежүзілік соғысқа қатысуы, ерлікпен шайқасулары, қазақ жастарының белсенді қатысулары, ұлы да, қыз да қатысқан бұл соғысқа үйіндегі әкесінің үмітін, шешесінің көз жасына қарамай, ерлікпен шайқасулары, елдік пен ерлікті, бостандық пен теңдікті жырлап, талай ұл, талай қазақ қыздары өмірінің гүл жайнаған шағында осы өмір есігін мәңгілікке жауып кетті. Қазақ қыздары қолдарына қару алып сапқа тұрып, соғысып, кеуделерімен жау оғын жауып ерлікпен қаза тапты. Осы аманат еткен көздің жасымен, жүректің лүпілімен, талай қанның, талай тердің төгілуімен жеткен бұл кең байтақ жерімізді көзіміздің қарашығындай сақтап, келер қазақ ұрпағына аманат етіп, ұрпағымызды жалғастырып, еліміз бен жерімізді сақтайық.

Елдің арқауы бола білетін, елдің ұйтқысы бола білетін, ол әрине ел көсемі, ел болашағын нықтаушы, бүкіл жер жүзі мойындаған, халқымыздың алғыр да білікті көшбасшысы, Елбасымыз Нұрсұлтан Әбішұлы Назарбаев. Елбасымыз ел болашағын ойлап, ел тағдырын, ел үмітін арқалап келе жатыр.

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

Әр кез жасаған ісі мен ойлаған істерін жүзеге асыра білуі, оны дамытуы, елімізді алдыңғы қатарлы орындарға тартуы, мектептер мен жоғары оқу орындарын ашуы, оны дамыған мемлекеттер қатарынан үздік орындарға көрсетуі, жаңа технологиялармен жабдықтауы, шет елден білікті мамандарды шақыртып, олармен тығыз жұмыс жасауда, елімізден білікті мамандар шығаруды көздеп, жастарға көп көңіл бөлуде. Елбасымыз әр кез өз жолдауларында қазақ халқының даму стратегияларын ұсынады. 2030 стратегиясын іске асырып, алға мақсат етіп 30 дамыған елдің қатарына және де 2050 стратегиясын ұсынды. 2017 жылы болатын ЕХРО-ны ұтып алуымыз осының барлығы еліміздің көшбасшысының алғырлы саясатында, халықпен жұмыс жасауының нәтижесі деп білемін. Елдің халқын бір шаңырақ астында жинауы, оның ішіне тағы да 130- дан астам ұлт өкілдерін тату- тәтті тұрғызып, бір атаның баласындай бір шаңыраққа қарауымыз бәрі де елбасымыздың жасап жатқан саясаты мен алғыр көшбасшы болуында.

«Тәуелсіздік» деген үлкен бір тарихи ұғым. Ол қаншама қазақ халқын қан жылатты. Оқуда жүріп, енді ғана жастықтың бал тамған шағына жеткенде сұм желтоқсан азабына қаншама жастардың өмірін қиды. Суық, ызғарлы желтоқсан айында аяздың да қаталдай болып, ызғарының шығып тұруы, жастардың қанын судай ағылып, үсік шалып, ай далада жатқан қоқыс ойларына тастаулары, алыс жаққа апарып ит пен құстарға жем болуы осы азапты көріп қан жылаған жас жүректерді атып немесе осындай қатаң жазаға ұшыратқан, жүректері елжіреген жастардың ата- аналары үйлерінде отырып, баласының не жағдайға душар болғанын білмей, келесі күндері бұқаралық ақпарат құралдарынан көріп тез жетуге асықты бірақ амал нешік баласын, құшақтауға келген ата – ана тек баласының қабірін құшақтауға тура келді.

Тәуелсіздік таңы атты. Бүгінгі таңда тәуелсіздігімізге 22 жыл толып отыр. Қан мен жасты арқалаған бұл тәуелсіздікке біз, ұлдарымыз бен қыздарымыздың қаны мен жасы, тепкі мен қатал тағдыр соққысына ұшыраған талай қазақ әке мен шешені қан жылатқан бұл тәуелсіздік оңай жолмен келген жоқ. Бізге мұра етіп қалдырған қазақтың ұлы мен қызы жанын пида еткен бұл тәуелсіздікті біз ата- бабаларымыздың рухына тағзым етіп, талай жазаға ұшыраған қазақ жастарының ескерткіштері мен молаларына гүл шоғын апаруымыз қажет. Бізге жеткен бұл үлкен мұра мәңгілік өшпес тарих сахнасындағы жан тербетерлік оқиғаны біз ұмытпай қастерлеп келер ұрпағымызға жеткізу.

Халқымыз өр халық, болашағы мол халық. Еліміз терең тарих кезеңінен өтіп, бүгінгі күнге жетіп отырмыз. Бүгінгі таңға дейін біз, қанша қиындықты бастан кешірсек те бүгінгі таңға жетіп отырмыз. Бүгінгі таңға дейін біз, қанша қиындықты өткеріп, аналардың көз жастары мөлтілдеп, соғысқа кеткен ұлы мен жарын аңсаумен, қалған қыздары мен ұлдарын асырау үшін басынан қаншама қиыншылық тауқыметін өткерді. Тәуелсіздік

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

жолында құрбан болған, қазақтың ұлдары мен қыздарының әке- шешелер жастай мерт болған балаларын ойлап жүректері ауырған.

Еліміздің ертеңін ойлап, өз кезінде Ахмет Байтұрсынов та, Алаш зиялылары да, қазақ елім деп қаза тапқан, майданда жерін сақтаймын деп, тәуелсіздікті аламыз деп, қапеден мерт болған қазақ азаматтары айтып кеткен болатын. Ахмет Байтұрсынов осы бір өлеңінде :

Қазағым елім,
Қайқайып белің,
Сынуға тұр таянып.
Талауда малың,
Қамауда жаның
Аш көзіңді оянып,

- деп қазақ елін бостандыққа, еркіндікке шақырған болатын.

Ел намысы – ұлт намысы. Қазіргі заман техниканың дамыған заманы. Еліміз дамыған 30 мемлекеттің қатарына кіреді және бәріміз ел болып осыған өз үлесімізді қосамыз. Өйткені, біз, қазақ елі, ерекше жерінің табиғи байлығымен болсын, елінің қонақжайлылығымен болсын, бәрімен өзгеше де ерекше халық. Елтаңбасын алсақ та, туын алсақ та бәрінде де азаттық жырланады, ал елтаңбада бейнеленген суреттер қазақтың бір шаңырақ астына жинауындағы ерекшелік. Еліміздегі кен орындарына баймыз, бірақ осы байлықты өзіміз пайдалана алмай, шетел атағын көтерудеміз, елімізге білікті мамандар қажет, сондықтан келер ұрпақ осы мамандықты жақсы меңгеріп, өз еліміздің экономикасын дамытуға өз үлесімізді қосайық. Елімізді дамытуға ,көркейтуге аянбай еңбек етіп, өз еліміздің мәртебесін асқақтатуға баршамыз қатысайық.

Ел тәуелсіздігін сақтап, ұрпақтан- ұрпаққа жеткізуге жазсын!

Еліміз аман, жұртымыз тыныш болғай!

Жабалова Айана
4 класс, НИШ ФМН
г. Кокшетау

Горжусь тобой, мой Казахстан

Меня зовут Айана. Мне девять лет. Я учусь в 4 «В» классе Назарбаев Интеллектуальной школы города Кокшетау и очень этим горжусь: эта школа создана по проекту Президента Республики Назарбаева Нурсултана Абишевича Казахстан для одарённых и талантливых детей, которые

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

проходят сложный конкурс , чтобы поступить сюда. Здесь нас и учат учителя, прошедшие конкурсный отбор. Кроме наших учителей, работают учителя-иностранцы из разных стран: США, Англии, Кении, ЮАР, Канады и др. Они все дружелюбные и интересные. С моей группой пока работают только артучитель и учитель английского языка. Это очень полезно для нас , они помогают нам лучше учить и знать английский язык .Но наши родные учителя мне больше нравятся, они нас лучше понимают. Моя школа очень красивая и уютна, светлая и просторная.

Здесь есть всё для отличной учёбы: современные учебные кабинеты, лаборатории, хореографические и спортивные залы. Я отличница, потому что в такой школе стыдно учиться плохо. Я также очень люблю занятия по музыке и ритмике. И я с большой охотой занимаюсь вокалом в ансамбле «Балдаурен» Дворца «Кокшетау». Интерес и любовь к музыке привил мне мой дед Жабал, который сам любит петь, знает много народных песен. И я благодарна ему, что он повёл меня в музыкальную школу, где я с радостью и удовольствием учусь.

В апреле 2013 года наш ансамбль «Балдаурен» выступал в Париже. Мы все волновались: мы приехали не себя показать, а представить творчество казахстанских детей, через это творчество передать дух своего народа, чтобы французы могли живо представить образ нашей Родины, нашего Казахстана. Наверно, в эти минуты чувство гордости за Казахстан, любви к Родине переполняют все твоё сердце и сознание. Зал был полон. Зрители тепло встречали юных артистов.

И вот началось наше выступление. Мы все очень старались. Мы так хотели достойно представить нашу страну, донести в своём выступлении культуру нашего народа, высокую музыку и красоту нашего языка. Закончили мы своё выступление финальной песней «Біздің ел осындай», такими прекрасными словами:

Ия , солай,ия ,солай
Біздің ел осындай
Ия, солай,ия, солай
Қазақ жері осындай.

Жюри достойно оценило наше творчество: нам вручили Гран-при. И я была очень счастлива и горда, что главный приз фестиваля уезжает в нашу страну, мой родной, любимый Казахстан.

Вот здесь, во Франции, я поняла наказ дедушки Жабала Ергалиева: «Нигде и никогда не забывай, что ты казашка, дочь своего великого казахского народа». Мы были в прекрасных музеях и дворцах , гуляли по улицам Парижа, восхищались его красотой и прелестью. И даже здесь я

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

помнила об Астане, сравнивала и сопоставляла. Наша Астана по красоте не уступает Парижу, она ещё такая юная и у неё великое будущее. Здесь я также поняла всю ответственность за свою жизнь. Жить так, чтобы не было стыдно за меня моим родителям, моим деду и бабушке, моим учителям.

Я много думала о Франции и о её интересных и увлекательных книгах и фильмах о ней. Вспоминала восторги своих подружек, завидовавших, что я буду в Париже. И в то же время я чувствовала за спиной богатство и силу, мощь и международный авторитет Казахстана, пославшего на престижный конкурс своих детей, юные таланты. И гордилась, что в далёкой Франции на парижской сцене выступала я, потомок древних кочевников. Это стало возможным, потому что Казахстан стал независимым, самостоятельным и его к успехам и достижениям ведёт Президент РК Назарбаев Нурсултан Абишевич. Я верю, что его мечта о развитии Казахстане в числе 30 высокоразвитых стран исполнится: выпускники Назарбаев Интеллектуальных школ претворят вместе с казахстанским народом эти грандиозные планы в жизнь.

Я верю, потому что наш президент, как и я, любит петь, а поющие люди всегда добиваются цели.

Жәнібек Шахризада

11 сынып, № 8 ОМ

Көкшетау қаласы

Жетекшісі: Калкишева С.Б.

Қазақтың Тұңғыш Президенті

XX ғасырдың қырықыншы жылдары Алатау баурайындағы Үшқоңыр жайлауында қарапайым қазақ отбасы шаңырағында бір ұл дүниеге келді. Ағайын-туғанды жинап, қуаныш иесі үлкен той жасады. Сол тойда ұлдың әжесі Мырзабала мынадай ұсыныс білдірді: «Менің сүйікті немерем екі бірдей есімді алып жүрсін. Оның аты Нұрсұлтан болсын». Әлемдегі барлық әжелер секілді Мырзабала да немересінің азамат болып қалыптасуына ерекше еңбек сіңірді. Әжесінің сол еңбегін ақтап, ол ұл өзі туып-өскен, білім алған, еңбек жолын бастаған еліндегі барша ұлтты бауырына басып, президент болды.

Президент дегенде – адам баласының ойында бай, текті отбасыдан шыққан адам деген ой туындайды. Ал қазақ елінің президенті – Мырзабала

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

әжейдің сүйікті немересі. Қазір барлық халықтың сеніміне кіріп, жаңа тарихтың бастауы болып отыр.

1991 жылғы 1 желтоқсанда бүкіл халықтық сайлау нәтижесінде еліміз өзінің тұңғыш Президентін сайлады, сондықтан осы күннен тәуелсіздік тарихы басталды деп есептейміз. Ал 2011 жылғы 14 желтоқсанда Мемлекет басшысы «Қазақстан Республикасындағы мерекелер туралы» Қазақстан Республикасының Заңына толықтырулар енгізу туралы» Қазақстан Республикасының Заңына қол қойды, онда 1 желтоқсанда аталып өтілетін жаңа мемлекеттік мереке – Қазақстан Республикасының Тұңғыш Президент күнін белгілеу көзделген болатын.

Қазақ елінің тәуелсіздік алғаннан кейінгі бағындырған шындары өте көп. Тарих үшін қас-қағым сәт болғанымен Тәуелсіздік алған 21 жылдың ішінде буыны енді беки бастаған ел әлемдік деңгейдегі елдермен иық тірестіре білді.

Соның ішінде Президентіміздің ел тәуелсіздігінен кейін ең бір батыл, шешімі – астананы Ақмолаға көшіруі. Қайда жүрсе де, кіндік кесіп, кір жуған туған жерін ойлаған азамат оның ертеңгі өмірін де қамдап ойлайды. Астананы Алатаудың бауырынан Арқаға ауыстыру оңайға түскен жоқ. Арқа төсіне қоныс аударған Елордаға бақ пен дәулет тілеген Елбасы: «Бұл болашағымызға керек, қызығын келер ұрпақтар көреді», – деген болатын. Мен де сол ұрпақтың бірімін. Ақмола өңірінің тумасы, Астанамен бірге өсіп келемін. Астананың, Қазақстанның дамуына мен де өз үлесімді қосамын деп ойлаймын. Өйткені егемен Қазақстан азаматтары үшін, Астана - еліміздің өміріндегі жаңа дәуір белгісі. Есілге қонған аққудай жарқ етіп, аз уақытта қанат жайған асқақ қала: «Ежелгі арман өтелген, Нығайды Қазақ елдігі. Ақталды шаңырақ көтерген, Елбасының ерлігі», - деп жерлесіміз Кәкімбек Салықов жырлаған.

Елбасының әлемдік деңгейдегі елдермен иық тірестіре білді деуіміздің тағы бір дәлелі, әрі ел үшін мақтанышы – ЕХРО-2017 көрмесін өткізетіндігі. Міне, осындай ауқымды жетістіктерге жетуге әрине, Елбасы Нұрсұлтан Назарбаевтың қосқан ерен еңбегі. ЕХРО – 2017 халықаралық көрмесін өткізуге ниетті Қазақстан әлемдік қауымдастыққа «Болашақ энергиясы» тақырыбын ұсынғаны белгілі. Осындай халықаралық көрмелерге қатысу қай елдің болса да әлеуетін дүниежүзіне паш етуге берілген тамаша мүмкіндік деуге болады. Оның үстіне, әлем алдында өзінің даму деңгейің іс жүзінде дәлелдей отырып, шараны жоғары жауапкершілікпен өткізу – өте зор құрмет. Өйткені елдерді достастыру, ауызбірлікке шақыру, инфрақұрылымдарды лайықты деңгейде дамыту – жоғары дәрежеде өтетін кез келген іс-шараның мақтанышы. Әрине, бұлоңайшаруа емес.

Қазақстан Республикасының Президентінің елдің көркеюі мен халықтың болашағы үшін алға қойған мақсаттары – «Қазақстан-2050»

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

стратегиясы: қалыптасқан мемлекеттің жаңа саяси бағыты» атты Қазақстан халқына Жолдауы, бұл жолдаған арнауында «Стратегияда көзделген мақсат – ұлттық бірлікке, әлеуметтік әділеттілікке, бүкіл жұртшылықтың экономикалық әл-ауқатын жақсартуға қол жеткізу үшін тәуелсіз, гүлденген және саяси тұрақты Қазақстан мемлекетін орнату» деп атап өткен. Қалыптасқан Қазақстан - мемлекеттілігіміздің, ұлттық экономикамыздың, азаматтық қоғамымыздың, қоғамдық келісіміміздің, өңірлік көшбасшылығымыз бен халықаралық беделіміздің дағдарыста сыналуы.

Мемлекет басшысы биік мінбелерден сөйлеген сөздерінің бірінде қалың елі қазағына тебірене тұрып – «Мен үшін елімді дамыған елдердің сапына тұрғызып, санатына қосудан үлкен мақсат жоқ» десе, бірде «Қазақтың өзінің ұлттық қасиеттерінің қайта қалыптасуына қамқорлық жасау Президенттік те, перзенттік парызым» деген болатын. Мемлекет басқару ісі – машақатты да, мәртебелі міндет. Басшы басқарған ел – ең бай мемлекет, халқы ең бақытты халық. Ендеше мен де өзімді бақыттымын деп есептеймін.

Жумабай Айжан

11 класс, средняя школа № 2

г. Атбасар

Руководитель: Левчук Л.Н.

Перед родной землей благоговей

Передо мной чистый лист бумаги... Буквально через минуту польются на него строки, в которых я попытаюсь воссоздать историческое время, портреты великих сынов родной земли, осознать своё место в этом мире. Все вместе это станет итогом моих размышлений об истинных патриотических чувствах, о моей любви к Родине, о больших и светлых надеждах на будущее.

Я говорю КАЗАХСТАН и представляю себе бескрайние – от горизонта до горизонта – раздольные степи, напоенные запахом разнотравья или покрытые снегами изумительной белизны; слышу журчанье ручьев и рокот Иртыша; снова мысленно прохожу дорогу от родительского дома к школе, к библиотеке, где с упоением читала Абая и Пушкина, Толстого и Сулейменова, перелистывала многотомную Книгу истории моей Родины. Все самое святое, светлое и радостное связано для меня с родной землей. Прав народ, утверждая: «Родная земля – золотая колыбель». Мои самые сокровенные чувства перекликаются со словами строк стихотворения Ж.Мулдагалиева:

Красотой и мужеством, я знаю,

Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область

Каждая земля наделена.
Но Отчизна, словно мать родная,
В целом мире у меня одна.

Как рассказать тем, кто никогда не вдыхал горького запаха полыни и не слышал топота бегущих коней, о полуденном зное, о яблоневых садах, окутанных белой пеленой весеннего цветения, об алых закатах в моей степи?! Как воспеть их безоглядную ширь?! Какие слова найти, чтобы поведать о милой сердцу родной земле?! Как же мне не любить и не дорожить этим чудом, которое зовется просто и нежно – Родина! Казахстан!

Казахстан – страна с богатыми традициями, с удивительной природной кладовой, но главное ее богатство – люди, щедрые, открытые душой, красивые помыслами и делами, истинные патриоты родной земли. Чтобы не чувствовать себя иностранцем на отчей земле, надо знать ее историю, беречь и приумножать ее богатства, хранить традиции предков, вносить свой вклад в процветание Родины.

История моей Родины – славная летопись жизни предков, наполненная и радостью счастливых лет созидательного труда и горечью больших периодов войн и междоусобиц, но неизменным стремлением народа к свободе, к миру и добрососедству. Это непреложный закон моего народа и по сей день. Подтверждение тому – положение Конституции: «Мы, народ Казахстана, сознаем себя миролюбивым гражданским обществом, приверженным идеалам свободы, равенства и согласия.»

Ко дню своей независимости народ Казахстана шел долго, преодолевая множество преград, но шел уверенно, свято веря, что благие намерения всегда осуществляются.

Казахстан мой – степной бескрайний простор,
Красота и величие снежных гор.
Ты – страна, пережившая многих врагов,
Накопившая опыт и мудрость веков.
Распри землю терзали,
Вражьи кони топтали....

Когда эти строки слагались в моем воображении, я вспоминала наполненные борьбой за свободу, за единение страницы исторического прошлого моей Родины. Меня, и как гражданина, и как патриота, переполняет чувство гордости за то, что в истории моей страны были такие великие люди, как хан Тауке, Абулхайр хан. Разве можно не гордиться теми, кто стоял у истоков борьбы за независимую казахскую землю?! Сырым Датов, Махамбет Утемисов, Кенесары.... А сколько их, никому неизвестных, но верных и преданных своему народу, полегло в этой благородной, но жестокой борьбе. К страницам исторического прошлого я прикасаюсь с

Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область

большим благоговением, настоящим – безмерно горжусь. «Перед прошлым – склоним голову, перед будущим – засучим рукава» – призывает наш Президент. Нурсултан Абишевич Назарбаев – большая и светлая личность. Это благодаря его усилиям Казахстан сегодня обрел свой собственный облик, свое лицо, он узнаваем на международном уровне. Свое восхищение Президентом страны я выразила в таких строках:

Наступил исторический новый момент:
К процветанию страну повел Президент!
В трудный час для страны Президентом он стал,
И богатства крылатой степи мир узнал.
Как зоркий орел он смотрит вперед
И ведет за собой свой великий народ.
Для нас он двери в мир новый открыл,
А для мира – страну, где трудился и жил.
Он со всеми находит общий язык,
В гости едут француз, англичанин, таджик.
Есть чему поучиться, есть и что посмотреть,
Как жить в мире, согласие, как трудиться и петь.
Он за труд свой и мудрость уважение снискал,
И по праву народ статус Лидера дал.
Как оплот мира, дружбы ценят наш Казахстан
Главы сотни правительств и тысячи стран.
Молодежь учит честно и праведно жить,
Дом любить, патриотами быть.
Я по праву горжусь Президентом таким.
И хочу поделиться чувством своим:

Крикнуть громко, чтобы слышал весь континент:

Это мой Президент! Это наш Президент!

В своем Послании «Казахстан – 2030» Президент отметил: «Я уверен, Казахстан станет Центральноазиатским Барсом и будет служить примером для других стран. Это будет Казахский Барс с присущей ему элитарностью, независимостью, умом, благородством и хитростью». Сегодня с уверенностью можно сказать, что эти слова стали пророческими.

Чрезвычайно самобытна и интересна культура моего народа. Спецификой нашего пути развития является создание условий, как для развития казахской самобытной культуры, так и культур всех народов нашей страны. Родной язык – это духовное богатство каждого, в нем нравственное начало и совесть народа. Хочется напомнить великие слова Абая: «Каждый представитель одной нации должен и обязан учиться у другой. Ведь язык – это, прежде всего, отношение. Через язык люди находят друг друга и совершают то гуманное, что есть на земле.

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

Гордость современного Казахстана – его государственные символы. Государственный флаг сине-голубого цвета, в центре которого парящий под золотым солнцем орел. Голубой цвет символизирует чистоту и высоту помыслов казахстанцев. Золотое солнце олицетворяет счастье и богатство. В образе степного орла воплощена идея свободы народа. Его стремление всегда быть на высоте. Шанырак в центре государственного Герб – символ общего дома, надежного и крепкого. Одой единству многонационального народа является Гимн. Исполняя его, каждый ощущает себя сыном своего народа, патриотом своей страны.

Родина...Как часто мы слышим и произносим это слово! Казалось бы всего несколько букв, а смысл, заключенный в этом вечном слове, глубже любого земного океана. Я благодарю Родину, мой миролюбивый народ, Президента за то, что встречаю свою семнадцатую весну под мирным небом, ощущая заботу о молодежи, о нашем будущем. Его я постараюсь сделать полезным и для себя, и для своей страны. Мудрая казахская пословица гласит: «Все земли хороши - а своя всех лучше». Хочу, чтобы знали мои сверстники:

Перед родной землей благоговей,
Всегда достоин будь ее любви.
Она – то без тебя прожить сумеет,
Ты без нее попробуй, проживи.

Ильясова Жаныл

8 класс, НИШ

г. Кокшетау

Руководитель: Биболова А.Т.

Память

Холодными, вьюжным, зимними днями я люблю сидеть укутавшись в плед и читать книги. Зима в этом году особенно суровая, что даже отменяли занятия в школе, так что у меня было достаточно времени заниматься любимым занятием. На этот раз весь день я просидела в комнате с домашней библиотекой и перебирала книги дедушки. В моей памяти всплыли самые теплые и яркие воспоминания о дедушке. Он был одним из тех самых людей, которые всегда добивались своей цели. До последнего дня своей жизни, мой дед всегда и во всем старался добиваться справедливости, хоть судьба и преподносила ему немало неприятных сюрпризов, трудностей.

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

Мой дедушка- Ильясов Казахстан Аубакирович родился 25 апреля 1932 в одном из небольших аулов Зерендинского района. Окончил школу и получил высшее образование. Он очень много занимался общественной работой, был депутатом поселкового и районного Советов, внештатным корреспондентом районных и областных газет. Наверное, вам интересно, а что такого необычного в моем деде? Так вот, пожалуй начну с того, что мой дед родился в 10-летие основания Казахской ССР, напомним что она основалась в 1922 году, именно по этой причине его и называли Казахстан. Думаю, это одна из причин столь великого огня патриотизма в сердце деда, с которого можно было брать пример.

Отец моего деда, Аубакир, работая председателем Зерендинского райисполкома, много внимания уделял открытию школ в аулах, обучению детей и по своей должности часто занимался решением спорных вопросов, и, видимо, не угодил кому- то. Его полживому доносу объявили врагом народа и расстреляли, ведь во время Сталинских репрессий погибло огромное количество невинных людей. В это время было страшно жить. Своего отца Казахстан потерял в 8 лет, с тех пор он мечтал найти место захоронения отца. Встав взрослее, он писал письма Сталину, с просьбами указать ему место захоронения отца, но в ответ он лишь получал письма с просьбой подождать. Все его письма, если собрать, составят целую книгу, в которой крик души, зов о помощи сына, ищущего отца. У моего деда были хорошие способности к языкам, может поэтому он взялся за перо: он написал биографию своего отца, родословную своего рода, которые вошли в книгу «Өткенөмір», в книгу входят и его стихи «Әке туралы», «Сағыныш», «Домбырам», «АЛЖИР» и другие.

Қарағым, айналайын, құлыншағым,
Әкеңнен ерте айырылған жұлыншағым,
Атыңнан жетімшілік айырылмаған,
Қайтейін, аямаған бір құдайым.

-в этих строках Жаныл Шегірқызы, посвященные Казахстану Ильясову, судьба целого поколения, выросшего без отцов.

Удивительным человеком была и моя прабабушка Жаныл. Именно в честь матери моего деда меня и называли. Она была первой красавицей в округе, обладательница длинных черных волос и бездонных, черных выразительных глаз. Она писала песни и прекрасно играла на домбре. Умница, красавица! Жаныл, как жену изменника родины, забрали в лагерь для жен изменников родины («АЛЖИР»), там она в возрасте 29 лет и скончалась, не выдержав тоски по родным, не выдержав тяжелых условий лагеря. Так мой дед остался круглым сиротой и воспитывался в детдоме.

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

Годы детства Казахстана выпали на годы суровой и холодной войны, когда дети наравне со старшими выполняли тяжелую сельскохозяйственную работу. Детей привлекали к полевым работам: работали погонялами волов, пасли скот, работали на очистке зерна. Так он своим самоотверженным трудом ковал победу в тылу, обеспечивая фронт продовольствием, вносил свою лепту в дело победы. Позднее, как работник тыла, он был награжден юбилейной медалью: «За доблестный труд в годы Великой Отечественной войны 1941-1945 гг.»

История моего деда покажется кому-то обычной, но лично для меня она наполнена огромного смысла, ведь в судьбе моего деда отразилась судьба сотни-тысяч людей. Моя жизнь – моя история, а моя история начинается с истории наших предков. Наши дедушки и бабушки есть корни нашей жизни, думаю каждый человек должен знать свои корни, ценить и уважать их, если бы не они, были ли мы сейчас на этой земле?...

Память должна хранить имена тех, кто внес лепту в сохранение мира и торжество справедливости на нашей земле. Так благодарные потомки в память известного земляка переименовали одну из улиц поселка Зеренды в улицу имени Аубакира Ильясова. А дедушка Казахстан и бабушка Асия прожили полвека вместе в мире и согласии, тоже оставили хорошую память о себе – это 5 сыновей, дочь Бахыт и 11 внуков и, конечно же, книги воспоминаний и стихи, которые стали песнями и любимы народом:

Өмірдің көрген талай жол торабын,
Әкеден кім айяйды қолда барын,
Әкенің ақ тілегін өтеу парыз,
Мен бүгін әкемді ойлап толғанамын!

-звуки этой песни слышатся и с экранов телевизоров, их поют и на народных гуляниях.

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

Исмагулова Дильназ

2 класс, ГУ «Московская средняя школа»

Руководитель: Каулько О.А.

Моя любимая школа

Кладезь знаний и умений обнаружен здесь,
На любой вопрос все ответы есть.

Школа – это второй дом, - я очень часто слышала эти слова, но только сейчас понимаю, что они значат.

Меня зовут Дильназ. Я учусь в Московской средней школе во 2 «Б» классе. Каждый день мы, сельские ребята, спешим войти в теплую, уютную, светлую школу, где директором работает Биржанова Светлана Балгенженовна. Нас встречают приветливой, доброй улыбкой дорогие учителя и первый учитель, наш классный руководитель Каулько Ольга Алексеевна.

Школа – это целый мир, в котором мы живем. Здесь нравится все, что нас окружает, особенно нам дорог наш светлый и просторный кабинет, где каждый день мы проводим урочное и внеурочное время, узнаем много нового, интересного, учимся бороться с трудностями и радоваться успехам, учимся ценить время и понимать, что такое настоящая дружба, честность, ответственность, справедливость.

Наш класс хоть и небольшой, но очень дружный, активный и творческий. В школе, к сожалению, нет хореографа, но наш классный руководитель Каулько О. А. сама является постановщиком танцев, сценок, придумывает оригинальные костюмы, а родители их шьют. Ни один день, проведенный в школе, не похож на другой, потому что здесь мы получаем знания, учимся общаться, по-настоящему дружить. Чтобы раскрыть свой творческий потенциал, мы стараемся принимать участие во всех мероприятиях и конкурсах не только в школе, но и в районе. А когда на школьной линейке объявляют о победах 2 «Б» класса, мы очень радуемся и хотим стать еще лучше.

Я горжусь тем, что учусь в школе, где постоянно проводится много творческих конкурсов, в которых мы можем показать свои таланты, где каждый день нам дарит новые открытия:

В школе много узнаем:
О своем любимом крае,
О горах и океанах,

Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область

О материках и странах.
И куда впадают реки,
И какими были греки,
И какие есть моря,
И как вертится Земля.

Думается, что самое увлекательное в школьной жизни нас ждет еще впереди, а учёба – главный труд, и нужно очень постараться, чтобы наши мечты сбылись. Когда я вырасту, обязательно выберу профессию учителя и вернусь в родную школу.

Пусть всегда за партами сидят только послушные и любознательные ученики, а уроки ведут умные и добрые учителя, такие, как работают в настоящее время в Московской средней школе. Я люблю тебя, школа!

Кабыкенов Улан

5 класс, Побединская средняя школа

Есильский район

Руководитель: Уразметова И.В.

Мир и согласие – достояние Независимости

Мы обязаны всеми имеющимися
возможностями государства, каждого
гражданина сохранить дружбу, доверие,
согласие и стабильность в нашем общем
доме – в Республике Казахстан – и не
позволить никому нарушить это наше
золотое достояние.

Н.А. Назарбаев.

У каждого человека есть своя Родина – место, где родился и вырос человек. Своей родиной я считаю Казахстан. На родной земле всё знакомо, всё близко, там нас всегда ждут. Даже воздух на родной земле особенный, не такой как в других местах. Он полон ярких, свежих ароматов, смешавших в себе все запахи родной земли. Не найти человеку места лучше Родины. Для каждого она особенна и незаменима. Каждый человек, взрослея, старается внести свой вклад на благо Родины. Мы стремимся сделать всё для дальнейшего процветания Казахстана.

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

Все события, происходящие в стране, отражаются на её гражданах. Мне очень важно знать историю моей страны и происходящие в ней события.

16 декабря грандиозный день, вошедший в историю моего народа. В этот день Республика Казахстан обрела Независимость и стала суверенным, правовым государством. Мир и согласие оказало в этом огромную пользу. Ведь не будь мира и согласия в стране, не было и Независимости.

В Казахстане много людей различных национальностей и, несмотря на это, все они живут дружно, рука об руку. Все беды и препятствия, удары судьбы наш народ преодолевал вместе, как одна семья. Как говорится в пословице - «В единстве народа – вся его свобода». Наш народ не сломили беды, и он добился независимости.

Теперь, когда наше государство стало независимым, все люди стали вольны и свободны. Теперь каждый из них имеет свои права. С того года, года обретения Независимости, Казахстан стал быстро развиваться. В этом есть заслуга мирного населения и нашего президента Н.А. Назарбаева, который всегда поддерживал наш народ.

Мы, молодое поколение – будущее Казахстана, именно нам строить и беречь нашу страну, укреплять мир и дружбу между народами. Мы знаем, что в нашей стране будут жить ещё наши потомки, и поэтому мы должны стремиться сделать её лучше для светлого будущего страны, народа.

Калмыкова Кристина

Воспитанница детского дома №4

Г. Степногорск

Моя Родина – Казахстан

Многие думают, что Казахстан - это небольшое государство. Но я люблю и горжусь своей страной. Каждый человек в мире гордится своей страной. И каждый президент делает всё для своей страны, чтобы она процветала и всегда была счастлива.

Казахстан процветает и народ горд своим государством, потому что между людьми никогда не происходит вражды. Наш президент Нурсултан Абишевич Назарбаев отказался от войны, от оружия. В некоторых странах есть ядерные полигоны, где производят разные оружия и проводятся ядерные испытания. И я очень рада, что у нас такого не происходит. Так же у нас есть

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

космодром “Байконур”. Там запускают спутники, ракеты. Еще там обучают космонавтов и тому, как себя вести в космосе.

В Казахстане есть свои природные зоны. Самый большой и красивый заповедник в Казахстане - это “Коргальжинский заповедник”. Там так же находятся множество разных животных. Многие животные Казахстана занесены в “Красную книгу”. Животные, находящиеся в красной книге, очень редкие в своём роде. Если человек будет отстреливать редких животных в заповедниках, то его ждет крупный штраф. Природа Казахстана очень многообразна. В ней есть степи, пустыни, поля, леса. Курортной зоной Казахстана считается Боровое. Его называют казахстанской Швейцарией. О Боровом - много сказаний и легенд о скалах. Например: скала - загадка, спящий рыцарь, Жұмбактас, женщина - загадка.

В нашем государстве самым главным праздником считается “Наурыз”. Наурыз - весёлый и радостный праздник. С казахского его название переводится «Новый год». Конечно без песен, танцев, игр этот праздник никогда не обойдётся. Он отмечается в первый день весеннего равноденствия. Тогда многие джигиты дарят своим девушкам, женам, мамам золотые украшения и подарки. По сей день этот праздник отмечается в Казахстане. Так же в Казахстане есть своя молитва- это Намаз. Каждый верующий должен придерживаться 12 обязанностей и выполнять шесть условий намаза. Поэтому каждый верующий казах должен их выполнять. Это очень важно для казахского народа.

В Казахстане так же много своих символов. Символом Казахстана является орёл. Он изображен на флаге Казахстана. Цвет флага – голубой, означающий умиротворение и спокойствие. На флаге изображено так же солнце, означающие творческое равновесие. Орел- гордость за свою страну. А узоры означают красоту и процветание. Ещё один символ Казахстана - это Герб. На гербе изображено: пегасы, шанырак, пятиконечная звезда и внизу герба золотая надпись “КАЗАХСТАН”. Пегасы - символы казахских просторных степей. Шанырак-это символ свободы и мудрости. Пятиконечная звезда - означает пять стран - соседей Казахстана. Золотой цвет герба обозначает благосостояние казахского народа. А колосья символизируют плодородие нашей страны.

А так же у нас есть символ – Байтерек. О Байтереке так же много сказаний. Считается, что священная птица Самрук, снесла золотое яйцо на священном дереве. Но жадный и злой дракон Айдахар всё время пытался

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

украсть это яйцо. Это яйцо считалось солнцем. Но он не мог добраться до вершины дерева и долгие годы на протяжении всей своей жизни он пытался украсть золотое яйцо. Считалось, что это дерево своими величественными листьями держало небо, а корнями землю. Поэтому наша земля цветет, процветает и не угасает никогда. А золотое яйцо - солнце всегда светит над плодородной землёй.

А так же в Казахстане множество полей, лесов, рек. Они так же величественны и всегда процветают как сама страна. В Казахстане много красивых городов. Такие как: Тараз, Астана, Көкшетау, Степногорск, Шымкент, Щучинск. В каждом городе есть свой аким. Он следит за порядком и за чистотой города. Чтобы люди за свою работу получали заработную плату.

Сама я живу в Степногорске. В нём 9 школ. А так же у нас есть аким его зовут Муратбек Шамилович Такамбаев. Он заботится о нашем городе. Что бы не было мусора, насилия, преступлений. Так же здесь в городе есть Детский дом. Директор Сехневич Раиса Анатольевна. Мы все её очень уважаем и любим. Ведь Раиса Анатольевна никого не оставит без своей любви, внимания и заботы. Она красива и никогда не падает духом, ведь это ей дает уверенность, что у нас все будет хорошо. Наша мама всегда поддержит и никого не оставит без внимания. Наш детский дом - одна большая дружная семья. Ни кто никого не обидит. Мы организовываем разные мероприятия, чтобы никогда не было скучно. У нас здесь шестиразовое питание, чтобы всегда дети были сыты. Нас хорошо одевают. Каждый год мы ездим в разные лагеря. Так же в Казахстане есть день, посвященный детям. Это день “Защиты детей”. Он отмечается 1 июня. В этот день в наш дом приезжают разные гости. Они приносят нам много разных подарков, дарят своё внимание и любовь. Мы в ответ благодарим их, и приглашаем на концерт, который заранее готовим для наших гостей. Там мы поём, танцуем и читаем стихи. После концерта мы садимся за щедро накрытые для всех столы. У нас всегда здесь весело и никто никогда не скучает. Мы занимаемся разными кружками, спортом. Выигрываем призы в разных соревнованиях, грамоты. И наш директор всегда гордится нами. Я хочу вам еще сказать: многие живущие здесь дети могут позволить себе то, что не каждый ребёнок может позволить себе дома, живя дома с папой и мамой. Ведь не у всех семей бывает дома радость, любовь и уют. Некоторые дети по разным причинам оказываются без родительской любви и опеки. Для

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

этого создают такие заведения как детские дома. Чтобы дети проживали в любви и заботе взрослых людей. Мы очень любим всех людей, работающих в нашем детском доме и конечно же наших воспитателей, которые учат нас доброте, любви и справедливости. Ведь не каждый понимает, что творится в душе у ребенка, а наши мамочки всегда с нами, всегда помогут советом в трудную минуту. Поэтому создают такие дома. Поэтому Казахстан за справедливую страну.

Наша главная мама - Сара Алпысовна Назарбаева, у нее ни один ребёнок не останется без внимания. Вся страна гордится, что у нас такая заботливая мама. Ведь каждый человек должен прожить свою жизнь на пользу своей стране, чтобы никогда не болеть, не печалиться..

Казахстан, как цветок - никогда не увянет. Я горжусь своей страной, нашим президентом Нурсултаном Абишевичем Назарбаевым, нашей главной мамой страны Сарой Алпысовной Назарбаевой. Ведь они построили наше государство и сделали так, чтобы оно процветало. Ну вот вы и узнали всё о Казахстане. У нас очень замечательная страна, в которой ее народ всегда гордится, всем что он имеет!

Канашева Гулим

6 класс, Побединская средняя школа

Есильский район

Руководитель: Уразметова И. В.

Моя Родина – Казахстан

Казахстан – самая дорогая, самая родная, самая горячо любимая страна. Это моя Родина! Я лишь ненадолго задумалась и удивилась тому, как многого достигло государства за годы своей независимой жизни. Ведь за какие-то двадцать два года Казахстан добился высот, которых многие страны не могли достичь десятилетиями. Кто поставил страну на путь улучшения? Конечно, это заслуга нашего президента Нурсултана Абишевича Назарбаева. Ведь под его чутким руководством Казахстан вышел из кризиса, преодолел много трудностей. Он создаёт все условия для процветания и развития нашей страны.

Сейчас мы только дети, но уже мы строим планы на будущее, мечтаем кем-нибудь стать в жизни, чтобы принести пользу государству, стать достойными гражданами Республики Казахстан. Нам следует много учиться,

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

быть добрыми, щедрыми, честными с людьми и, конечно, с самим собой, уважать и ценить всё, что имеем, многим интересоваться, не должны быть «глухими» к бедам и страданиям людей и должны в любой момент быть готовыми помочь. Должны гордиться тем, что рождены в Казахстане. Потому что именно этого хочет видеть в нас наш Президент. Я уверена в будущем, наш Президент сделает все для того, чтобы мы жили счастливо. Я ему верю!

Новый мир, новый Казахстан! Одним из важнейших показателей нашего государства стало строительство новой столицы. Астана – наш замечательный город – мечта! Главной достопримечательностью столицы является Байтерек. Также я хочу подчеркнуть, что в Казахстане есть всё необходимое и созданы благоприятные условия для дальнейшего развития личности. В недрах земли добывают драгоценные металлы, а на поверхности её выращивают хлеб. Каждый из нас любит и желает своей родной земле славы, мира и процветания. И это замечательно, ведь сплочённость – это сила!

И хоть мне только 11 лет, я уверена в своих силах и знаю, что у меня будет достойное место в обществе. И я хотя бы немного, но помогу в развитии родного государства – нашей Республики Казахстан.

Вот такой мой Казахстан: мирный, свободный, богатый, многонациональный. Разве можно не любить такую страну? Мы гордимся прошлым нашей страны. Построим наше будущее вместе – это наш долг! Большое счастье родиться в самой прекрасной стране. И этим мне надо гордиться, ведь моя родина – Казахстан!

Касенова Айжан

11 сынып, №7 қазақ орта мектебі

Атбасар қаласы

Жетекшісі: Арықпаева С.Ө.

Ата-баба аманатын арқалаған халқының ұлы перзенті

«Көшпенділер» трилогиясын оқып отырып,
біздің бабаларымыз Әбілқайыр, Абылай,
Кенесары хандардың, Наурызбай,
Бөгенбай батырлардың, Төле би, Асан қайғы,
Бұқар жырау сияқты даналардың Қазақстанның
егемендігін алу ісіне зор үлес қосқанын түсінесің.

Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область

Осы бабаларымыздың, олардың серіктері,
ізбасарлары өз Отанын шексіз сүйген, оның
болашағына сенген және осы мақсатқа жету
жолында күш-жігерін жұмсауға аянбаған.

Нұрсұлтан Назарбаев

Біз қазақ халқының сонау тарихына үңілетін болсақ, әр уақытта да ата-бабамыз академик В.В.Радлов айтқандай, қазақ халқы көшіп-қонып жүрсе де, өнегесі мол небір тамаша ерлік істерін ұрпақтан-ұрпаққа тәрбиелік мұра етіп қалдырған.

Халық қазыналарын ақтаратын болсақ, оның бірсыпырасы бүкіл қауымды әдемі болуға, әділетсіздікпен күресуге, кейбіреулері батыл болуға, Отанын, елін, жерін сүйуге, жауларға мейірімсіз болуға баулиды.

Батырлар жайында дастандар, ерлік хикаялар біздің қанымызға әбден сіңген. Оны ауызша да, кітап арқылы да, өлең-жыр арқылы да білгің келіп, құмартып тұрасың. Кейіпкерлердің ерліктері жастарға үлгі-өнеге, тәрбие мектебі, өз Отанын, елін, жерін сыйлайтын нағыз патриот болуға баулиды. Ұзақ тарихымыздың қай белесінде де халқымыздың абыройын өсіріп, ұлттық мақтанышына айналған батыр даналарымыз аз болмаған. Қазақстандық ұлт батырлары туралы үлкен толғаныспен сыр шертуге болады.

Олай болса, тәуелсіз үшін күрескен ата-бабаларымыздың кім болғанын, олардың әрқайсысының тарихта атқарған істері мен орны туралы әділ көзбен қарап, бүгінгі жас ұрпақ, біздерге, ұғындырып отырған Елбасы Нұрсұлтан Назарбаевтың алғы сөзінде, «тайға таңба басқандай» сезіліп тұрған жоқ па?

Туған елімізде ғасырлар бойы туған жерін найзаның ұшы, қанжардың жүзі, өр кеудесімен қорғаған қаншама батыр бабаларымыз, алыптар дүниеден өтіпті. Бұл алыптардың жас ұрпақ үлгі алатындай таудай биік тұлғаларынсыз тәуелсіздікті елестету әсте мүмкін емес.

XX ғасырдағы ең үлкен қуаныш - мемлекеттік тәуелсіздігіміздің жариялануы. Соған орай, қазақ елінің рәміздері қабылданып, жаңа өмір арнасына жарқын әріптермен жазылар оқиғаға айналды. Бұның мән-мағынасын білу – біздің парызымыз.

«Әр халықтың тарихында есімі мәңгі өшпестей ел жадында сақталатын тарихи тұлғалар болады», - деп Елбасы айтқандай, есімдері жүрегімізде терең орын алған батырларымыз туралы көп айтуға болады.

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

«Ер есімі – ел есінде» дегендей, батыр бабаларымыздың, ержүрек аталарымыздың ерен ерліктері, асыл бейнелері мәңгілік ұмытылмайды. Отан үшін от кешіп, ұлағатты ерлігімен елдің даңқын асырған ұлт батырларының әрқайсысы ерекше құрметтеуге лайық.

Ата-бабаларымыз өз кезінде әрқайсысы дара бейнелер болса да, ұрпақтар жалғастығында бір-бірінен бөлектеуге болмайтын, тағдыры мен тамыры тұтас ұлы тұлғалар.

Солардың ішінде халықтың аузында аты аңызға айналған, ұлттың рухын көтерген, ұлтын сүйген жанның бірі – ұлтын сүйген ұлы жүрек жауынгер жазушы «Халық қаһарманы» Бауыржан Момышұлының есімі соғыс тарихында мәңгілік орын алған. Соғыста бүкіл алаулаған жастық шағын берді. Соғыстан семсердей өткір, емендей берік болып келіп, ерліктің ізін суытпай, қағазға төніп, қарыштата қалам сермеді. Әр кітабында бізге үлгі боларлық майдангерлердің тарихы жатыр. Өйткені бұл жүрек қанымен, оқтың жарқылымен жазылған майдан күндерінің мызғымас ескерткіші, біз кастерлеп, қасиет тұтар айтылған ұлы өсиеттер.

Бауыржан Момышұлының мына бір естелік әңгімесінен алынған үзіндіге зер салып көрейікші:

- Мына ту – қасиет туы, ар туы. Бұл туды көргенде кешегі ұрыс даласында үзілген өмірлерді еске алмау мүмкін емес. Олар біздің болашағымызды қорғады, болашақ үшін жан қиды. Сондықтан біз жауынгер достарымызды ешқашан ұмытпаймыз.

Бұл ту – революция жасаған, жаңа заман орнатқан біздің бабаларымыздың туы.

Бұл ту – қан майдан шебінде Октябрь жеңістерін қорғап қалған әкелеріміз бен бауырларымыздың туы. Бұл ту майдан шебінде қанын төгіп, Отанын қорғап жеңіспен оралған, бүгінде бейбіт өмірде зейнеткерлік еңбек демалысындағылардың туы.

Бұл туға біз әрқашан да берік болайық. Бұл туға біздің ізбасарларымыз – болашақ ұрпақ берік болсын! – деген еді. Сол батыр атамыздың аманат өсиетін орындау Елбасының маңдайына бұйырыпты. Бұған дәлел – тәуелсіз мемлекетіміздің тұңғыш президенті, шебер дипломат, білгір саясаткер, жан-жақты білім иесі, ақыл-ойдың кеніші деп танылып жүрген Елбасы Нұрсұлтан Назарбаевтың Қазақстанның Туын, Елтаңбасын танытуда «Жаңа ғана мен тізерлеп тағзым еткен, шашағынан сүйген тудың түсін дәл табу оңай болған жоқ. Он ойланып, жүз толғана келіп тоқтаған осы зеңгір көк түстің

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

мағынасы өте терең. Мұнда көкті тәңір тұтқан ата-бабаларымыздың арман-аңсары бар, мұнда біздің халқымыздың біртектілігін, мемлекетіміздің бөлінбейтінін білдіретін ұлы тұтастық идеясы бар. Мазмұнына өрнегі жарасқан тәуелсіздігіміздің қасиетті туы мәңгі желбіресін, күніміз мәңгі сөнбесін! Әрбір азамат Қазақстанның Туын, Елтаңбасын, Әнұранын тұмардай қасиет тұтуы қажет. Елдігіміздің сыналатын бір тұсы – осы! – деген жүрекжарды сөзінен Елбасының баладай ағынан ақтарылған аппақ көңіліне, бабалар дәстүріне адалдығына, болашаққа деген нық сеніміне қайран қаласың.

Ұлы тұлғаның осындай балаша қуанып, данаша ойлауынан, ұлт үшін бой тұмардай қасиетті үш белгінің қадір-қасиетін танып, қастерлеуі, не туралы жазса да, кім туралы толғанса да кемеңгер тұлғаның бойында ұрпақты патриоттыққа тәрбиелейтін үлкен тәрбие мектебі жатыр.

Біз дарынды, қиялы ұшқыр, арманшыл ұрпақтың болашағымыз. «Өмірде кімді үлгі ету керек?» - деген армандау, еліктеу сияқты психологиялық реңге түсетініміз де рас.

Ел бірлігі мен ынтымағын, туған жерін, біздің болашағымызды ойлаған Елбасымен жақынырақ танысқанда, өзімізге қажетті жауапты, елге, Отанға деген жауапкершілікті, адамдармен ізгілік қарым-қатынасқа түсу жолын таба аламыз. Олай болса, халыққа, Отанға шексіз қызмет етудің, елін, жерін сүйе білудің – бәрі-бәрінде Елбасының үлгі тұтарлық тұлғасы тұрған жоқ па?!

«Сүйер ұлың болса, сен сүй, сүйінерге жарар ол», - деген Абай даналығы осындай ел бастаған көсемдерге арналған ғой.

Тарих қашанда сындарлы шақтарда ел басқару үшін қиянды көздейтін қырандарын туғызады. Қазақ елі тәуелсіздік алған сәтте ел тұтқасын істе сыналған Елбасы Назарбаев ұстады.

Біздің Елбасын қазақ елінің тарихындағы Абылай ханмен салыстырып жатады. Дана қайраткер, кемел тұлға Абылайдың да арманы асқақ болған екен. Одан қартайған сәтінде «Абылайдың да арманы бар ма?» - деп сұраған екен. Сондағы Абылайдың жауабы мынау: «Арман көп, үш жүздің басын қоссам деп едім, қоса алмадым. Қала салсам деп едім, сала алмадым. Көшіп-қонған елімді орнықтырып, тұтас ел етсем деп едім, оны да істей алмадым. Келешек ұрпаққа осы үш арманым да аманат», - деген екен.

Зерделеген адамға Абылай бабамыздың сол арманын орындап, жүзеге асырған, аманатқа адал болған адам – Н.Ә.Назарбаев. Абылай өсиетіндегі үш

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

жүздің басын қосқан, қала салған, тұтас ел қалыптастырған адам Нұрсұлтан Әбішұлы екенін халық айтпаса да біледі, оны мақтан тұтады, оған сенеді.

«Мен Абылайдың арманын орындадым!» - деген Елбасының сөзі ғасырлар бойы айтылмаған сөз еді. Елбасы ханның да, халықтың да, өзінің де арманы мен аманатын орындаған алып тұлға дер едім. Елбасының бұл жүрекжарды сөзі - қаншама ұрпақ үлгі тұтар ұлы сөз.

Иә, Елбасы, сіз Абылайдың да, Абылайханға дейінгі де, одан кейін де өткен ата-бабаларымыздың бар үміті мен зар үмітін де, аңсарлы бар арманы мен мүдделі бар мақсаттарын да орындадыңыз! Бұған талас та жоқ! Бұған күмән мен күдік те жоқ!

Енді бір сәт кезінде мемлекет және қоғам қайраткері болған, қазір дүниеден озған ақын Кәкімбек Салықовтың «Кемеңгер» деген өлеңіне көз жүгіртіп көрейікші.

Ежелгі арман өтелген,
Нығайды қазақ елдігі.
Ақталды шаңырақ көтерген,
Елбасының ерлігі,

- деп ақын айтқандай, біздің халқымыздың бұрын-соңғы тарихында Елбасындай дүние жүзіне танылған адам болған жоқ. Бұл – қазақ елінің жетістігі. Қазақ перзенті Н.Ә.Назарбаевтың әлемдік саясат сахнасындағы дара тұлғасын АҚШ, Қытай, Ресей, Еуропа елдері басшыларының әр қырынан ерекше бағалағанын естіп, оқуымыз – біз үшін үлкен бақыт, мақтаныш. Осылай Елбасы туралы әлем қайраткерлерінің пікірлері мен қазақстандықтардың пікірлерін тізе берсем, Елбасы тұлғасы тіпті биіктей беретініне таңғаласың. Әсіресе, кезінде Қазақстанның көрнекті мемлекет және қоғам қайраткері ел ардақтысы болған Бәйкен Әшімов ақсақалдың аталық мейіріммен Елбасына берген ақ бата-тілекті қалайша айтпасқа.

Ел аман болсын,
Ел бағына туған
Ер аман болсын!
Ақсарбас айттым жолыңа,

**Конкурс сочинений среди школьников
на патристическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

Айналайын Нұр Сұлтаным!

- деп елі сенген Елбасына берген ақ батаның біз үшін аса маңызы зор.

Қорытындылай келгенде, қай істің болмасын бастауы қиын екен. Халықтың «Көз қорқақ, қол батыр» дегені рас қой. Осы шығарманың негізгі тірегі ата-баба аманатын арқалаған, ел бағына туған нар тұлға Елбасының ерен еңбегі мақсатында болғандықтан, Елбасының үлгі тұтарлық бейнесін барынша ашуға тырыстым.

Елбасы туралы мен сияқты басқа да жастардың осындай ұқсауға талпынатын ізгі ойлары болуы әбден мүмкін. Мен оған кәміл сенемін.

Неге ата-баба аманатын орындаған Елбасы еңбегімен мақтанбасқа! Өйткені ол – нағыз ұлтжанды қазақ перзенті.

...Мен өз халқымды сүйемін...

...тәуекелшіл ұлтымды қалайша мақтаныш етпеспін! Қалайша бас имеспін! - деген жүрекжарды сөзінің өзі Елбасының ұлтжандылығын паш етіп тұрған жоқ па?!

«Қамшының сабындай қысқа ғұмырыңда халқыңның көшінің басында жүру, ұлы істеріне тікелей ат салысудан артық қандай мәртебе керек?!» - деген Елбасының әрқашан халықпен бірге болатын қымбатты бейнесі, тамаша қасиеттері мен қызметі жас ұрпаққа мәңгі үлгі-өнеге болмақ. Өйткені, Елбасының нар тұлғасы – жастардың ұқсауға талпынатын асыл мұраты Отан мен ел алдындағы үлкен борышты өтеу – қашаннан парыз екенін ұмытпауымыз керек.

Косилов Никита

воспитанник детского дома №4

г. Степногорск

Руководитель: Шевченко Наталья

Мое счастливое детство

Я горжусь тем, что родился и живу в нашей замечательной стране Казахстан. Нашей страной руководит мудрый уважаемый всеми Президент Нурсултан Абишевич Назарбаев. Он много хорошего делает для поддержки и защиты детей. Нурсултан Абишевич говорит: «Дети - наиболее уязвимая и самая незащищенная часть нашего общества, и они не должны быть бесправными». Любой ребенок, который родился на нашей земле, -

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

казахстанец. И государство должно заботиться о нем. Нурсултан Абишевич отдал много сил тому, чтобы предоставить подрастающему поколению большие возможности по получению образования: реализуется программа «Балапан», работают Интеллектуальные школы, Назарбаев Университет, программа «Болашак». В нашей стране уделяется большое внимание «новому казахстанскому патриотизму» - это то, что должно объединять все общество, вне этнических различий. Мы - многонациональное общество. Все должны быть равны в нашем государстве.

Я родился в самом красивом и замечательном городе – Степногорск. Наш город молодой, в 2014 году ему исполнится только 50 лет. Наш город попал в программу 27 моногородов и сейчас он благоустраивается и преображается на глазах. Строители возвели новый фонтан с красивой подсветкой, ремонтируют дороги и тротуары, и наш красавец Степногорск становится все краше и краше. Я живу в детском доме №4 г. Степногорска и считаю себя счастливым человеком, потому что лучше нашего дома нет нигде. В нашем детском доме живут дети разных национальностей, мы стараемся жить дружно, не обижая никого, вместе с воспитателями проводим мероприятия, как на русском, так и на государственном языке и нам это нравится.

Живя детском доме, я имею возможность заниматься тем, что мне больше всего нравится. Я с большим желанием занимаюсь в оркестре «Лира», посещаю кружок хореографии «Көктем», мне очень нравится вышивать крестиком разные картины в кружке «Мастерица». А еще я посещаю секцию плавания, играю в футбол. Все, я стараюсь делать с душой, чтобы нравилось не только мне, но и людям. В нашем доме часто бывают праздники, приходит много гостей, и мы стараемся порадовать их веселыми песнями и зажигательными танцами, поделками, сделанными своими руками. Рады гости, довольны и мы. Каждое лето мы выезжаем в детские оздоровительные центры: в Акколе, «Рассвет», в Сандыктау «Ручеек», в Боровом «Звездный», выезжаем на базы отдыха Селеты.

У нас есть замечательная детская телестудия СДД TV, где мы снимаем и монтируем новости, а так же придумываем и сами снимаем тележурнал «Наш ералаш». Благодаря моему любимому детскому дому, я побывал в нашей красавице столице Астане - целый день у нас была экскурсия: были в кинотеатре формата 3D, во Дворце мира и согласия, в развлекательном центре «Думан», увидели много интересного - классно отдохнули! Я хорошо учусь – ударник. Мне 14 лет и я понимаю, что все это в моей жизни есть, благодаря заботе нашего президента Н. А. Назарбаева, благодаря стараниям нашей любимой мамочки Р. Сахневич. Спасибо всем большое за мое счастливое детство.

Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область

Көкен Олжабай

Ерейментау ауданы
Олжабай батыр ауылы

Қазақстан патриоты

Қазақстан тәуелсіз мемлекет. Оның өзіне тән Ата заңы, мемлекеттік Рәміздері бар. Қазақстанда мекен еткен адамдар Отанын, елін, жерін құрметтейді. Туған жерді, өз халқын сүйетін адам - нағыз патриот. Батырлар, ақындар елін, жерін қорғау үшін жаумен шайқасқан. Осындай патриоттық сезімі жоғары тұратын батырларымыздың, ақындарымыз, желтоқсан құрбандары арқасында өзіміздің елімізді, ұлттылығымызды, тілімізді, салт-дістүрімізді сақтап қалдық. Қазақ халқы намысты қолдан бермейтін ұлт деп ойлаймын. Ата-бабамыз талай ғасырлар бойы елім, жерім үшін деп осындай ұлан-байтақ жерді, тілді, салт –дәстүрді бізге қалдырды. Ендігі біздің басты парымыз, осы мұраны ұрпақтан-ұрпаққа жалғастыру. Біз батыр бабаларымыздан патриоттық тәрбие аламыз. Патриот дегеніміз-ұлтжандылық, Отан сүйгіштік. Біз әңгімелерде, ертегілерде, тарихи шығармаларда патриот туралы оқимыз, оны бойымызға сіңіреміз. Елін үшін сабақты жақсы оқып, қоғамдық жұмыстарға қатысу, ата-ананы сыйлау, достарынды сыйлау патриоттық сезімге жатады.

«Отан үшін отқа түс, күймейсің»-дегендей Отан үшін арпалысу, адал қызмет ету керек. Батырлық ол нағыз ұлтжанды адамның бойында болады. Соғысқа бармай-ақ сабағыңды жақсы оқып, мамандық таңдап, сол мамандықта елін үшін еңбек етсең, олда бір бөлшек.

Біз Олжабай батыр ауылында тұрамыз. Ол кісі батыр болған. Елін, жерін асқақ сезімнің, рухының биіктігі арқасында жаудан қорғаған. Олжабай батыр Бөгенбай батырдың досы болған. Осы ауылдан патриотты қаншама адам табылады. Ерлік сезімі туа біте пайда болатын қасиет. Оқушының бойында ең алдымен анасына, өз отбасына, туған жеріне деген жылы сезімнен бастау алады. «Ерлік білекте емес, жүректе»-дегендей, Отанға деген батырлық, ерлік, кішкентай істерден туады. Олар табиғатты қорғау, құстарға қамқорлық жасау және тағы басқа істерден туындайды.

«Тізе бүгіп тірі жүргеннен, тік тұрып өлген артық»-деп Бауыржан Момышұлы айтқандай патриоттық сезім Отанға деген ұлтжандылықтан пайда болады. Ереймен жерінде қаншама батырлар болған. Солардың ерлігін жалғастыратын біз. Мен Олжабайдың атын алғандықтан, мен елімнің болашақ патриоты ретінде сезінем. Елімді қорғайтын жақсы азамат болмын.

Біз туған елімізді сатпай, керісінше оны қорғауымыз керек. Қорытындылай келе, Отан туралы өзім шығарған өлеңімді қабыл алыңыз:

Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область

Қазақстан атамекен кең далам
Толған байлық тау мен тасың сай салаң
Желбіретіп көк туыңды аспанға
Қазақстан патриоты мен болам.

Кушенова Айым

7 класс, НИШ ФМН

г.Кокшетау

Руководитель: Шокаева А.Ж.

Моя родина – Казахстан

Там разные нации в мире живут,
Там вечные ценности-знания и труд.
Самая лучшая ты на земле
Родина матушка – слава тебе!
Вы спросите где это, я вам отвечу!
Краткой, но убедительной речью:
«Осы маған улы Отан,
Қасиетті жер Қазақстан!»

Виктория Запуниди

Казахстан стал родиной для нескольких поколений моей семьи, и чувство патриотизма прививалось мне с раннего детства. Я горжусь своей родиной, которая имеет многовековую историю и хранит древние традиции многонационального народа. Казахстан- это золотые просторы бескрайних полей, вольные ветры над седым ковылем Сарыарки, быстрые воды Иртыша, Ишима и Тобола, это святыне озера Маркаколя и Бурабая, синие горы Кокшетау и снежного Алтая, тюльпаны Алатау. По величине территория Казахстана входит в десятку крупнейших стран мира и граничит с Россией, Китаем, Кыргызстаном, Узбекистаном и Туркменистаном. Земля наша обладает разнообразными полезными ископаемыми, а природа богата животным и растительным миром. В моей стране есть все условия для счастливого проживания и развития своих творческих способностей и реализации амбициозных планов. Уверенность в будущем дает мне политика моего государства. Казахстан является активным членом многих

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

международных организаций, таких как ООН, ОБСЕ, ШОС, ОИК, ОДКБ, СНГ и другие. Авторитет моей страны постоянно растет благодаря нашему президенту. Я думаю, что президент-это именно тот человек, который должен быть примером для каждого жителя страны. Первый президент моей страны - это Нурсултан Абишевич Назарбаев. Как раз он и есть пример для меня. Его жизнь действительно стала образцом служения Родине и своему народу. Об этом говорят достижения независимого Казахстана. Нурсултан Абишевич за двадцать лет развил страну до такого уровня, до которого мало стран развиваются за столь короткий срок. Благодаря ему начала строиться новая столица. Астана – центр Евразии, венец архитектурного искусства. Однажды, зайдя на свою страницу в социальной сети, я увидела в ленте фотографии Астаны, было очень много комментариев. Люди не верили в то, что это Астана, и мне было очень приятно доказывать обратное, и тогда я стала еще больше гордиться, что я живу в этой стране. В две тысячи десятом году проходил Саммит ОБСЕ, и имя Казахстана прогремело на всю планету. Астану увидел весь мир, это было поистине великолепное мероприятие. В две тысячи семнадцатом году будет ЕХРО, и это говорит о доверии международного сообщества к нашей стране и признании ее заслуг.

Мы знаем, куда стремиться, мы знаем куда идти, благодаря политике нашего президента. В послании к народу «Стратегия Казахстан-2050» президент подчеркнул: «Мы движемся по ясной формуле: «Сначала – экономика, потом – политика». Каждый этап политических реформ увязывается с уровнем развития экономики. Шаг за шагом наше общество приближается к самым высоким стандартам в области демократизации и прав человека».

Я как гражданин своей родины осознаю свои обязанности и ответственность за будущее, поэтому я стараюсь хорошо учиться, мечтаю о профессии, которая нужна не только мне, но и будет востребована на рынке труда. Именно моему поколению предстоит осуществить главную цель – к 2050 году войти в число 30-ти самых развитых государств мира.

Закончить свое сочинение хочу словами своей соотечественницы Канипы Бугыбаевой:

Пойду по жизни. Только лишь взгляни –
Из глаз моих польются слезы счастья.
Земля родная, Будущие дни
Тебе в подарок приношу сейчас я!

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

Қадылбек Риза

9 сынып, Звенигородка орта мектебі
Ерейментау ауданы
Жетекшісі: Дюсенбаева А.Т.

Әр адам – қайталанбас тұлға

Адам – ерекше жаратылыс . Дүние есігін ашқаннан бастап, ол дараланады, яғни өзіне ғана тән қасиеттер ала бастайды. Басқа тіршілік иелерінен айырмашылығы ақыл- есінің жоғалары және бір- бірімен түсіне, сөйлесе алатындығында .

Әр адам – бөлек бір әлем. Олардың ешқайсысы бір- біріне ұқсамайды. Біреуі түр – келбетімен, енді біреуі мінезімен дараланып жатады. Тіпті біз ұқсас деп қарастыратын егіздердің өзін ата - анасы, достары олардың ерекшеліктеріне қарап оңай ажыратады.

«Мал аласы сыртында , адам аласы ішінде » - дегендей бір–біріміздің жан дүниемізді түсінбей жатамыз, осыдан түсініспеушілік пайда болады . Алайда адамдар арасында достық махаббат , түсінушілік деген керемет қасиеттер бар. Бірақ қазіргі ХХІ ғасырда біз көбіміз заңға жүгінеміз . Ал заң алдында да бәріміздің құқымыз тең .

Қанша адам болса мына жер бетінде.
Соншама болар мінез , талант , тағдыр.
Бір тұлғада бірнеше қыр селбесуде.
Бәрін қоста талантыңның отын жандыр.
Әр адам – қайталанбас дара тұлға.
Мен әлсізбін деген ойдан арылындар.
Әлемге жылы шуақ таратуға.
Асық досым сеніңде құқығың бар.

Қоман Батырбек

4 сынып, Еленовка орта мектебі
Зеренді ауданы
Жетекшісі: Файзуллина А.Ж.

Менің Отаным - Қазақстан

Қазақстан. Отаным. Мен үшін ең биік тұратын тұғырлы, бірлігі жарасқан ел. Қаншама қиыншылық көріп, тәуелсіздігімізден айырылған

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

күнде де, жасымады, намысын қайрап, алға жүрді. Тәуелсіздігіміздің жолында көп нәрсе құрбан болды. Бірақ, бұл есіл еңбек құр кетпеді. Қазіргі күнде бірлігі жарасқан, тәуелсіз, алға қарай қаз-қаз қадам болып келе жатқан елміз.

Мен өз елімді мақтан тұтамын. Біздің болашағымыз әлі алда деп ойлаймын. Әлі де болса көп туымыз желбіреп, елтаңбамыз төрден орын тауып, ал әнұранымыз биіктерде шырқалып, еліміз дами берер деп ойлаймын.

Әр елде өз атақ-даңқын биікке асқақтататын рәміздері болады. Біздің еліміздің рәміздері туралы айта кеткім келеді. Олар: ту, елтаңба, әнұран.

Байрақ - рәміздердің бірі. Көк аспанды, бостандықты, тәуелсіздікті білдіретін көгілдір түсті. Осы көгілдір түс судың да беогісі болып табылады. Су- өмірдің қайнар көзі, сусыз адамның күні қараң емес пе? Күн біздің өмірімізді нұrlандырып, жарық шашады. Күн бізге қуат береді, жылу береді. Ол жердің күллі тіршілікке жан кіргізеді. Күннің айналасындағы шапақтары дәнге ұқсайды. «Нан болса ән де болады» демекші, ол біздің астығымыз әрі байлығымыз болып саналады. Тудың сабына таяу жерінде ою салынған. Бұл біздің ұлттық оюымыз- қошқармүйіз. Ол да бекерге салынбаған, өйткені мұндағы оюымыз өнердің, біздің рухани мәдениетіміздің белгісі.

Қыран құс өте ақылды, ірі, қырағы және биікке қанаты талмай самғайтын құс. Бұл қыранның туда белгілену себебі- біздің елімізде осы қыран құстай биікке самғасын дегені.

Елтаңба. Елтаңбаға көз салғанда ең алдымен көзіңе оттай басылып, қос қанатты пырақ көрінеді. Жылқылардың бейнелену себебі: осы біздің елімізде ата-бабаларымыздың барлығы жылқыны қадірлеген. Жүйрік ат- біріншіден, жігіттің қанаты, жылқының пайдалы қасиеттері көп: мінсең ат, ішсең сусын, жесең тамақ.

Халық қанатты тұлпарды қадірлеген соң оны елтаңбаға бейнелеген. Ондағы шаңырақ пен уық береке-бірлік, татулықтың белгісі. Төбесіндегі бес қырлы жұлдыз- біздің бес елмен де шектесіп жатқанымыз және олармен бейбіт өмір сүріп жатқанымыз әрі жұлдызға қарап адамдар бағыт-бағдарын білген. Сол сияқты біздің елімізге осы жұлдыз бағыт- бағдар беріп, келешекке жарқын жол салады деп ойлаймыз.

Әнұран- еліміздің сән-салтанатын өрге жүргізеді. Оның әр сөзі біздің жүрегімізде алтын әріппен жазылып, мәңгілікке сақталады. Ондағы сөздер елімнің қуаттылығын, биік мақсатқа жетелегені, намысымызды көтеріп, рухани күш береді. Мен біздің әнұранымыз биікке самғап, әрқашан қуанышты жағдайда шырқалсын дегім келеді.

Мен - өз елімнің патриоты болғым келеді және солай боларын кәміл сенемін. Болашақ- жастардың қолында.

**Конкурс сочинений среди школьников
на патристическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

Мен де ер жеткен соң Қазақстанның болашағына кішкене болсын үлесімді қосқым келеді, ал қазірше біз біліммен сусындап, ата-анамыздың үмітін ақтауымыз керек. Қазіргі таңда осындай ардақ тұтып, биікке жетелеуге итермелейтін рәміздеріміз барда еліміздің сән-салтанаты арта бермек.

Қазақ елі.
Алысқа самғай,
Қанатың талмай,
Қырағы біздің қыран құстай,
Биікке самға, Қазақ елі!

Қадам басып алға қарай,
Қаз-қаз басшы жас баладай,
Болашақтың көпірін мынадай,
Жастарымыз жалғасын, білімге сусындай!
Жасай бер мәңгі, Қазақ елі!

Махметов Райымбек

№4 балалар үйінің тәрбиеленушісі

Степногорск қаласы

Жетекшісі: Шапауова С.А.

Мақтанышым – қазағым!

«Айналайын халқымнан қазақ деген» деп өлең жолдарында айтылғандай, осыдан бірнеше ғасыр бұрын тарих сахнасында «қазақ» деген атаудың пайда болғаны қандай керемет десеңізші! Содан бері талай тар жол, тайғақ кешкен қазағымды мен мақтан етем, құрмет тұтам. Біраз тарих тұңғиғына үңілсек, қазақ халқының талай жаугершілік заманды бастан кешіргенін білеміз. Сол кезден-ақ қазақ халқы ар мен намысты алға қойып, қасық қандары қалғанша кең байтақ жерімізді жаулардан қорғап қалған. Бөгенбай, Қабанбай, Жәнібек, Жауғашар, Қарасай сияқты батыр тұлғалар ел басына күн туғанда қалың қолын бастап, қазақ халқын бір мақсатқа жұмылдыра білді.

Бертін келе XVIII ғасырда Ұлы империяға тәуелді болуы да халқымызды қиыншылықтан көзін аштырмады. Халықты қорғаймын деп өзіне бағынышты еткен империяның малдың ізінде жүріп көшпелі өмір салтын ұстанған, момын халыққа көрсеткен қиындықтары да аз емес еді. Алайда, қазақ тыныш жатқан момын халық болғанымен, бір-екі шалыс

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

басқан қадамыңды кешірер-ау, бірақ тағы қайталап шамына тиер болсаң, қылыштай шауып түсірер айбаты да жетерлік. Сонау сақ заманынан қанына сіңген осы қасиеті халқымыздың тәуелсіздікке деген қадамына жол ашты. Осы кезден бастап, ата-бабаларымыз егеменді ел болуды аңсап, ұрпақтарының ешкімге тәуелсіз мемлекетте туып, бейбіт өмір кешсе екен деп армандап кеткен.

Міне, Қазақстанның тарих сахнасынан ойып тұрып орын алып, Тәуелсіз ел болып құрылғанына 22 жыл толып отыр. Бүгінгі Қазақстан - Еуразияның жүрегінде орналасып, тату-тәтті өмір сүріп жатқан көпұлтты мемлекет. Аз уақыттың ішінде еліміз бізден едәуір уақыт бұрын тәуелсіздіктерін алған мемлекеттерді еңсеріп, спорт, білім, ғылым, мәдениет, өнер жағынан әлемнің алпауыт елдерімен терезесі тенеле түсуде. Татулық пен бірлікті алға тартқан Елбасымыз көш бастап, Қазақстан бүгінде Орта Азиядағы дамушы елдерден алда келеді. Әлемдік дәрежеде спорттық жарыстарды ұйымдастырып, мықты деген елдердің ұйымына төраға болып, дүние жүзіне аты әйгілі, өзінің қандай ел екенін уақыт өткен сайын дәлелдей түсуде. Тәуелсіздігін алған күннен бастап Қазақстан дамудың жаңа сатысына көтеріліп, талай биік белестерді бағындырып келеді. Өзге елде жалауымыз көк аспанда желбіреп, рухымызды асқақтатар айбынды Әнұранымыз шырқалғанда, әрбір қазақстандықтың жүрегінде еліне деген мақтаныш сезімі орнайды.

Бүгінгі Қазақстан – тек өзі орналасқан аймақта ғана емес, бүкіләлемдік проблемаларды талқылауда және шешуде ықпалды рөл атқаратын ел. «Қаз тұрып, қадам басқан тәуелсіздік сәбилік тұсауын өміршең уақытқа кестірген кезден бастап, осынау 20 жылдың бедерінде айшылық жерді алты рет аттаған алып секілді, дәуір жалынын мығым ұстап, тізгінін бекем қаға білді» - деп Елбасымыз айтқандай, егемен Қазақстанды бүгінде барша әлем танып отыр.

Өз басым тәуелсіздіктен кейін туылған буынның өкілі бола тұра, бұл Егемендіктің қандай жолмен келгенін жақсы білемін. Қазақстан үшін, қазақ халқы үшін тәуелсіздік аспаннан түскен сый емес еді. Халқымыз бостандықты аңсап, Тәуелсіздікке зарығып жетті. Тәуелсіздік жолында еліміз аз қиыншылық көрген жоқ. Тәуелсіздік – ата-бабамыздың ежелден келе жатқан арманы. Халқымыздың бостандыққа ұмтылысының және өшпес қайсар рухының арқасында тәуелсіздікке қол жеткіздік. Бұл күнге дейін жеткен ұмытылмас оқиғалар – ел бостандығын қорғау соғыстары мен ұлт-азаттық көтерілістердің тарихымызда өшпес өнеге, өлмес мұра ретінде сақталатыны рас. Елдің біртұтастығы мен тыныштығын сақтауға хан-сұлтандар, батырлар, қарапайым халықтың өзі де жандарын пида еткен. Тәуелсіздік деген ұлы жеңіске қол жеткізуде әлі де жаңғырып тұрған кешегі Желтоқсанның да септігі аз болған жоқ – студент жастардың көшеге шығып үндеуі және егемендік үшін зардап шегуге дайын екендігін көрсете білуі барша халыққа сенім мен жігер берген болатын.

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

Қазіргі таңда Тәуелсіздік - барлығымыз үшін ерекше қасиетті күн. Бірліктің, ынтымақтастық пен татулықтың күні. Мемлекетіміздің тәуелсіздігі - ең алдымен халқымыздың бақыты. Алғашқы жылдарда басым мақсаттардың қатарында егемендікті нығайту, ұлттық қауіпсіздікті қамтамасыз ету, экономикадағы қиыншылықтарға жауап беру болған еді. Сондықтан бүгінгі күні халқымыз өткеннен қалған тарихи өнегені, отансүйгіштікті, ұлтына деген махаббатты жоғалтпай, әрі қарай жастардың патриоттық сезіміне енгізуге ерекше көңіл бөлуі керек деп ойлаймын.

Тәуелсіздігімізді жариялағаннан бергі мезгіл ішінде көптеген елеулі табыстарға қол жеткіздік. Еліміздің тыныштығы мен қауіпсіздігі, көп ұлтты Қазақстан халқының жарастығы мен ынтымақтастығы Президентіміздің жүргізіп отырған парасатты көреген саясатының нәтижесі.

Біздер дана, дара, данышпан Абай атамыздың « Бірінді қазақ, бірін дос көрмесең істің бәрі бос», Төле бидің «Бірлік жоқ жерде - тірлік жоқ», Бауыржан Момышұлының «Отан үшін отқа түс, күймейсің» деген өсиет-өнеге сөздерін мәңгі жадымызға нық түйген «Бостандық, Бірлік, Бейбітшілік » ұрандарын ұстанған, жайсаң да жайбарақат халықтан құралған экономикасы тұрақты, халқы тату, ынтымақ ордасы – Қазақстанда тұрамыз. Қазақстан - қазақ халқының ата-баба мекені, ежелгі қонысы. Еліміз өлшеусіз табиғат байлығымен ғана емес, ең алдымен сан түрлі ұлттардан құралған халқымен ерекше екенін ұмытпаған абзал. Бүгінгі бейбіт те шуақты күндерді бағалай отырып, жаңа биіктерге ұмтылу – біздің буынның бағыты болуы тиіс. Елбасымыз Н.Ә.Назарбаев: «Жаңа Қазақстанды құруға қажетті тірек, бұл – халықтардың достастығы, өзара түсіністік және ынтымақтастық», - деп тоқталғанын білеміз. Ендеше, біз де Жаңа Қазақстанның іргесінің бекемдене түсуіне өз білімімізбен, тәртібімізбен, бір-бірімізге деген сыйластығымызбен үлес қосуымыз қажет.

Мен осындай бейбітшілікке және өзара түсіністікке толы керемет мемлекетте дүниеге келгенімді мақтан тұтамын.

Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область

Момоток Светлана

11 класс, ГУ «Свободненская СШ»
г. Есиль

Славные сыны Отечества

Какую песню о победе,
Какой сложить о вас рассказ?
Богатыри, язык мой беден,
Чтобы воспеть, прославить вас!

«Война - жесточе нету слова, война – печальней нету слова», так определил поэт это трагическое и героическое время, которое показало всему миру силу характера и величие народного духа. Наше многолетнее спокойствие досталось нам ценой жизней наших соотечественников - отцов, дедов. Известно, какой жестокой войной, «не на жизнь, а на смерть», была Великая Отечественная. От её исхода зависели судьбы всего мира. Поэтому навсегда в нашей памяти останутся имена, солдат той войны, Славных сынов Отечества, которые стали Героями, кавалерами ордена Славы и были удостоены высоких наград и званий.

Вспомним всех поименно,
Горем вспомним своим...

Это Бегельдинов Талгат, генерал – майор авиации Казахстана, который проявил отвагу при освобождении городов Знаменка и Кировград и лично сбил в воздушных боях четыре вражеских самолёта. Всем известно мужество и отвага заслуженного военного лётчика СССР Беда Леонида, участника Сталинградской битвы, совершившего 214 боевых вылетов на штурмовике «ИЛ-2». В памяти подвиг и Павлова Ивана - военного лётчика третьего класса, который за время войны совершил 237 боевых вылетов, а его экипаж сбил истребитель «Me-109». Это бесстрашные герои, которым мы говорим: «Спасибо героям, спасибо солдатам, что мир подарили, тогда в сорок пятом!» Меня всегда восхищает мужество и отвага людей, совершивших подвиг. Каким должен быть такой человек? Наверное, высота человеческого подвига определяется силой любви к жизни, и чем сильнее эта любовь, тем непостижимее измерение подвига, совершаемого человеком ради этой любви. Доказательство этому подвиг народа, как прямое отражение подвига каждого человека, умноженное на миллион, на десятки

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

миллионов. Достоин восхищения подвиг народа нашей страны в Великой Отечественной войне. Непосильное бремя тягот и страданий вынесли на своих плечах солдаты и офицеры, рабочие и колхозники, деятели науки и культуры, дети и женщины тыла. «Всё для фронта, всё для победы», - этот лозунг вдохновлял тружеников тыла, давал им новые силы.

Герой моего повествования - Григорий Сидорович Серов, он не имеет высоких наград, хотя его грудь в праздник Победы всегда украшают орден и множество медалей, что говорит о его немалом вкладе в Победу. Удивительно, но в свои 95 лет он детально помнит моменты своей фронтовой жизни: « Это было 22 июня 1941 года,- вспоминает Григорий Сидорович, - когда на территории гарнизона начали рваться вражеские снаряды. Личный состав наших воинских частей охранял западные границы СССР вблизи реки Прут. По тревоге наш артиллерийский полк быстро подготовился к бою и мощным огнём встретил фашистов, переправлявшихся по мосту через реку. Мы отбивали атаку за атакой. Схватка была жаркой, но силы оказались неравными. На третий день нашему полку пришлось отступить, так как поредели ряды наших артиллерийских батарей, кончались боеприпасы», - в этот момент Григорий Сидорович замолчал,- и я почувствовала боль его переживаний. «Обидно и горько, осознавать, - продолжал Григорий Сидорович,- что нам тогда нужно было отступать на восток. Отстреливаясь, мы медленно продвигались вглубь страны. Однажды, когда мы были около небольшого посёлка в Украине, наши бойцы пробрались в тыл врага и, уничтожив охрану, взорвали железнодорожный мост. В одном из таких боёв я и отличился, наводчик 76-миллиметровой гаубицы. Раненный, собрался с силами и точным прицелом уничтожил две огневые точки противника. Истекавшего кровью, с поле боя меня вынес друг и передал экипажу танка, который и доставил меня до полевого госпиталя. После излечения я снова вернулся на фронт. Мы честно служили Отечеству и вам, молодым, завещаю беречь мир». Ратные и трудовые подвиги нашего героя оценены по достоинству: Григорий Серов награждён Орденом Великой Отечественной войны, медалями «За отвагу», «За освобождение Украины» и юбилейными медалями ко дню Победы. Не забыть бывшему солдату походы по фронтовым дорогам, смертельные столкновения с врагом.

Действительно, сколько бы времени не прошло, мы всегда будем помнить наших героев и передадим нашим потомкам рассказы о Славе и величии ветеранов.

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

Почти 70 лет мы живем под мирным небом, и этим должны быть благодарны Славным сынам Отечества, отстоявшим мир на земле, тем, кто остался на полях сражений, и тем, кто вернулся домой, восстанавливал страну. Сегодня их осталось мало.

Среди ветеранов имена и наших сельчан: Ловинецкий Роман Леонтьевич – сержант артиллеристского полка, Дудник Михаил Филиппович – сержант стрелкового полка, Худорожко Георгий Александрович – артиллерист, Морозов Иван Кириллович – связист, Дорошенко Николай Артемьевич – стрелок, Копылов Дмитрий Степанович – пехотинец, Кустрич Иван Прокофьевич – старший сержант, Крылов Алексей Михайлович – пехотинец. Ежегодно в нашем селе проводятся митинги, посвящённые памяти наших сельчан.

Мы – второе поколение, живущее в мире. Но военная тема тревожит наши сердца так же, как и 70 лет назад. Мы не видели войны, но знаем о ней и должны помнить «какою ценой завоевано счастье». Пусть они знают, что и через 70 лет «никто не забыт, ничто не забыто». Это святой долг всех живущих сегодня на земле. Благодарность потомков, тем, кто отстоял для нас мир и свободу на земле, совершившим великий подвиг ради своего Отечества, удивительно точно раскрывает поэт Александр Твардовский в стихотворении «В тот день, когда закончилась война...»:

...Что ж, мы – трава?

Что ж, и они – трава?

Нет. Не избыть нам связи обоюдной.

Не мёртвых власть, а власть того родства,

Что даже смерти стало неподсудно.

К вам, павшие в той битве мировой

За наше счастье на земле суровой,

К вам, наравне с живыми, голос свой

Я обращаю...

Война оставила в сердцах людей глубокую рану. По сегодняшний день воспоминания о тех страшных годах жгут сердца, люди с ужасом вспоминают то жестокое время. Историческая память народа, современная борьба со всеми, кто готов вновь ввергнуть мир в пучину страданий, – прямое продолжение былого, немеркнувшего подвига, исполнения долга перед павшими и живущими. Мир не был для нашего народа подарком, наши люди острее всех ощутили трагедию войны. Наша задача – никогда не забывать о

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

тех, кто завоевал Победу. Мы должны заботиться о тех ветеранах, которые сегодня здравствуют, а их с каждым годом становится все меньше и меньше. Вечная Слава сынам Отечества!

Заклинаю, помните!

Памяти павших будьте достойны...

Мурат Жандос

11 класс, НИШ ФМН

г. Кокшетау

Руководитель: Шартыкбаева Б.А.

Судьба моя – в судьбе моей страны

Я, ученик 11 «А» класса НИШ ФМН г.Кокшетау, Мурат Жандос. Я казах, чем очень горжусь. Сейчас у меня такой возраст, когда нужно о многом задуматься. Некоторые свои мысли о главном я хотел бы рассказать Президенту РК Нурсултану Абишевичу Назарбаеву, как человеку, которому обязан своим огромным счастьем – ведь я участник прорывного проекта Президента РК Назарбаев Н.А., проекта великого будущего Казахстана, мечтая о нём, Нурсултан Абишевич разработал проект Назарбаев Интеллектуальные школы. Разве мог бы я мечтать об этом: родился я в селе Ортагаш Зерендинского района Акмолинской области. Лучшее на что я, сельский ученик, мог рассчитывать – получить среднее образование в Ортагашской средней школе и поступить в один из университетов в г.Кокшетау. А сейчас я горд и счастлив, что вот уже четыре года учусь в НИШ ФМН г.Кокшетау. Наша школа особенно красива своим устремлённым ввысь шатром-куполом, который символизирует для меня шанырак на гербе нашей страны, и, действительно, под шаныраком моей школы учатся дети разных национальностей. И каждый понедельник во время школьной линейки трепетно бьётся сердце в груди, когда звучит Гимн РК, такой гордый и красивый, такой чистый и пронзительный, в котором каждое слово о тебе и твоём народе, частью которого всегда себя чувствуешь.

Благодарен своим сельским учителям, которые дали мне отличные знания, позволившие выдержать конкурсный отбор и получить грант на обучение в такой замечательной школе, как НИШ ФМН г.Кокшетау, где учатся лучшие дети региона и трудятся самые лучшие учителя. Нас учат учителя-иностранцы, среди которых я впервые увидел афроамериканцев. А перед визитом Нурсултана Абишевича в нашу школу мы учились в летней английской школе, и я сейчас говорю на английском, как и городские ученики, которые изучали его с 1 класса. Мне интересно учиться, но для

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

меня это и ещё ответственность перед моим любимым дедушкой, который из-за войны не получил образования.

Война оставила глубокий след в истории страны и в истории моей семьи. Дедушке Мурату в 1941 году, когда его отца Байшагыра, призвали в армию, было всего два года. В 1944 году семья получила «черное письмо», похоронку. Бабушка поднимала сына и дочь одна. Сколько сиротских слёз и боли они вместе пережили. Сколько трудностей выпало на долю дедушки, у него не было детства. Учился он только в начальной школе, потом работал, чтобы содержать мать и сестру. Много трудностей пережил дедушка, благодаря своему упорству и трудолюбию победил их, не сломился. Сам построил дом, встретив любимую девушку, женился, выучился на водителя и всю жизнь проработал шофёром, сейчас пенсионер. Своим детям дал достойное образование. Мой папа Аскар занимается животноводством и работает в холдинге «Казэкспорт».

Меня дедушка, как и положено в казахских семьях, воспитывал на примере своих предков рода карауыл Осетая, Бауржана, Байшагыра, они были воинами, борцами за свободу казахской земли. Земля моих предков полита их потом и кровью, поэтому я не представляю своей жизни без Зеренды, без Казахстана. Мне дедушка говорил о богатстве недр казахской земли и об истории народа, перенесшего джунгарские нашествия, колонизацию, революцию и голод тридцатых годов, войну и разруху, поднятие целины и события Желтоксана. И только 20 лет Независимости и мудрое руководство нашего президента дали казахскому народу свободу и счастье. Счастлива и моя семья. Я и моя семья – часть казахского народа, поэтому судьба страны – наша судьба, никто в нашей семье не мыслит себя вне Казахстана, не мыслит поиска лучшего места: недаром говорится, где родился, там и пригодился.

Меня дедушка назвал Жандосом, как он пояснил: другом его души, другом людей. Наверно, поэтому он мне духовно близок и дорог. Дедушка Мурат всегда говорит:

-Помни: ты учишься за себя и за меня. Смотри, чтобы мне не было стыдно за тебя.

И я помню свой долг перед ним, стараюсь оправдать его доверие. А сейчас моя ответственность удвоилась: я в ответе не только перед своим Мурат-ата, но и перед страной, так как именно забота государства, Президента Республики Казахстан Назарбаева Нурсултана Абишевича о будущем Казахстана, о будущем подрастающего поколения предоставила мне возможность получить блестящее образование не только в своей стране, но и за рубежом. У меня большие планы и мечты. Может быть, по примеру моих предков я буду заниматься животноводством: мне нравятся кони, меня удивляет их мощь и красота, таких грациозных и умных животных хотелось

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

бы видеть рядом, чтобы они радовали людей, как тулпары на Гербе РК, в стремительном полёте которых я вижу символ будущего Казахстана. Я, может быть, построю конезавод по выращиванию ахалтекинцев, чтобы спортсмены Казахстана своими победами прославляли нашу Родину. Производил бы такое количество кумыса, чтобы казахстанцы не болели и набирались силы и здоровья. Может быть, я выучусь на дипломата и буду представлять Казахстан в ООН. Но кем бы я ни стал, я буду жить на родной земле и служить Казахстану, стараясь сделать наше государство самым мощным в мире, чтобы весь мир уважал его. Как сейчас весь мир знает о моей Родине благодаря мудрой политике Нурсултана Абишевича Назарбаева, великого стратега и мечтателя, воздвигнувшего город-сказку в степях наших предков. Город Астана стал символом мира, красоты, дружбы, единства Казахстана.

Вот такие мысли у меня, которые я хотел высказать, прочитав Послание Президента РК народу Казахстана. Своему дедушке, Первому Президенту и тебе, Казахстан, обещаю быть достойным своих предков, быть достойным сыном своего народа. Я счастлив, что родился на казахской земле, что я современник Лидера нации, ведущего свой народ к высоким достижениям.

Нұрланұлы Арлан

7 сынып, Красивинский орта мектебі

Есіл ауданы

Жетекшісі: Булатова С.Т.

«Менің елбасым – менің мақтанышым»

Отан үшін отқа түс, күймейсің!

Бауыржан Момышұлы.

Осыдан жиырма екі жыл бұрын егемендігімізді жариялап, тәуелсіздікке қол жеткіздік. Бұл ғасырлар бойы біздің, яғни қазақ халқының, аңсаған арманы еді.

Менің Отаным осы күнге жеткенше үш жүз жылға жуық бодандықтың бұғауында, жетпіс жылдан аса кеңестік кезеңнің шырмауында болды. Жер бетінде елінің тәуелсіздігін, халқының бостандығын ойламайтын жұрт жоқ шығар. Бұл тәуелсіздік - біз үшін басқа қонған бақ, астыға тиген тақ. Бақты бағалаған халықты бастайтын тақ иесі де болуы тиіс. Бұл - ежелден келе

Конкурс сочинений среди школьников
на патристическую тему – 2014 г.
Акмолінская область

жатқан өмір заңы. Осыған байланысты ата тарихты ақтарсақ, ежелден ел басқарған ер жүрек батыр бабаларымызды, ұлы хандарды кездестіруге болады. Күллі қазақ халқын өз туының астына жинап, үш жүздің басын қосқан Абылай ханды, елінің азаттығы үшін аянбай қан мен тер төккен Кенесарыны айтсақ та жеткілікті болар. Сол замандарда ел ақылды, әрі айлалы ісімен, іскерлігімен сүйіндіретін азаматтардың маңайына топтасқан. Басты біріктіретін басшысыз елдің ел болуы қиын ғой. Тәуелсіздігімізді алғаннан соң халықтың басын біріктіріп, өз алдын ел қылуда Нұрсұлтан Әбішұлы Назарбаев қазақ халқының тұңғыш елбасы болды. Ол кісінің бастауымен менің Отаным әлемге танылды. Елім елдігін көрсетті, ерлігін танытты. Маған қазір Нұрсұлтан ата ежелгі қазақтың тарих бетіне енген ұлы ғұлама, аты аңызға айналған тұлғаларымыздың жалғасын - дай көрінеді.

Қазақ халқы егемендігін алып, тәуелсіздікке қол жеткізгенде өз алдымыз-ға ел бола алатындығымызға күмәнданған жандар да болған екен. Бірақ, ар-намысты ту еткен Елбасымыз бен үкімет басындағы елі үшін еңбек еткен аға-ларымыздың аянбай еңбек етуі осы нұрлы күндерге жеткізеді. Біз-түрік ұрпағымыз, мекеніміз- қасиетті Түркістан. Осы өңірде ту тіккен біздің бақытымызды Нұрсұлтан ата баянды етіп келеді.

Тарихты парақтасақ, көне түркілер, яғни біздің ата-бабаларымыз, өз дәуірінің дүлдүлдері болған, дұшпаны басынбаған басынан сөз асырмаған ел болған. Сондықтан біз де сол бабаларымыздан үлгі алып, сол бабаларымыз-ға қарап жігерленіп, қайраттанып, өз заманымыздың дүлдүлдері болуымыз керек.

Жалпы қазақ халқына осы тәуелсіз күндер оңай келген жоқ. Меніңқазағым аштықты да, қызыл қырғынды да, Сталиндік репрессияны да бастан өткізді. Бірақ осы қиын-қыстау кезеңдерін бәрінде қазаққазақтығын, елдігін көрсетіп, дәлелдеп отырды, қарсы келген дұшпанға айтарлықтай тойтарыс бере алды. Тіпті өзі қырылып қалса да, дұшпанға берілмеді, ар-намысты таптатқызбады.

Міне, сондай қиын-қыстау замандардан өтіп, осы азаматтықтың ақ таңы атқан күндерге жетіп отырмыз.

Қазір газет тігінділерінен, кітап-журналдардан қарап отырсақ, елдіктің іргесін қалау оңай болмапты. Үстемдігін жүргізісі келіп айқасқандарға Елбасы емеурінмен:

Шалқайғанға шалқай,
Пайғамбардыңұлы емес
Еңкейгенге еңкей,
Өкеңнен қалған құл емес,

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

- деген аталы сөзді айтқан. Сөйтіп жүріп, күндіз күлкіден, түнде ұйқыдан қалыпты. Еліне сөз айтып, мына бір ойын өлең жолдарымен халқына жеткізіп:

Омырау уыз ананың,
Алсам ба деп еміп алғысын.
Бөрілі байрақ бабаның,
Баянды етсем де мәңгісін
Қолымды созсам бірлікпен
Қолдайтын халқым бармысың?

Елбасының бұл тілегін тек қазақ халқы қолдап қана қоймай, басқа ұлт өкілдері де көмек көрсетіпті. Осы бір аумалы-төкпелі заманда елдің елдігін танытқан Елтаңба, аспан түстес көк Байрақ, рухты оятар Әнұранымыз қабылданды. Ата Заңөмірге келді. Бұл жасалған жұмыстар еліміздің бағыт – бағдарын анықтап берді.

Біріккен Ұлттар Ұйымына мүше болуымыз, оның биік мінбесінде Елбасымыздың сөз сөйлеуін, яғни Қазақстанды бүкіл әлем тануын қалай ғана бақыт демеске!

Халқының сеніміне ие болған Нұр атаны жұрты қолдап қана қоймай, басшы-сы етіп те сайлады. Бұл жағдай Нұр атаның ел сенімін ақтағанын көрсетіп тұр. Елбасымыздың елдікті орнатуымен қатар, есімі тарихта қалған ұлылардың абыройын көтеруін қалай мадақтасаң да жарасып тұр. Елбасының беделі болар, ЮНЕСКО көлемінде Абай, Жамбыл, Мұхтар Әуезов тойлары әлемдік дәрежеде тойланды. Арқаның кербез сұлу Көкше өңірінде Абылай ханның 300 жылдық мерей тойы атойлап өтті. Тарих құндылықтары да назардан тыс қалған жоқ. Бұл Отанымның жер байлығымен қоса, рухани байлығының дамуын көрсетеді.

Елбасымыздың астанасын Сарыарқа төсіне көшірудегі көргендігін қалай айтпасқа? Қазіргі Астана танымастай құлпырып барады. Елімізге қонақ болып келген шетелдіктер таңдай қағып, риза болып кетеді. Ол кісіге көрсеткен Нұрсұлтан атаның кісілігі, азаматтылығы жас ұрпаққа, яғни бізге, үлгі болу керек.

Жаңа астанамыз бүгінгі күні өзінің зәулім құрлысымен ғана емес, рухани орталықтарымен де көркейіп келеді. Бұған бір дәлел - елдік пен ерліктің үлгісіндей болып Күлтегін бабамыздың ескерткішінің елордадан орын алуы еді. Бұл көгілдір тас байлықпен бабаларымыздың асқақ рухы қайтып оралғандай болды. Біз осыдан жиырма ғасыр бұрын батырлығымымен, ақындығымен ел тұтқасы болған болған ғұламаларымен қауышқандай болдық. Мұның бәрі - Елбасының елеулі еңбегі.

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

Біз сияқты жеткіншіктерге де Елбасы көңіл бөліп жүр. Сол сияқты, Еуразиялық университеті, көптеген ауылды жерлерде ашылып жатқан мектептер мен балабақшалар қаншама? Жаңа құрылыстар мен зәулім ғимараттар аспанмен таласып тұр. Бұның бәрі көзді қуантуда. Мен жарқын болашағыма сенемін. Бар білімімді елімнің көркеюіне жұмсаймын.

Нұрсұлтан ата әрқашанда жасөспірімге: «Еліміздің ертеңі сендерсіңдер, сондықтан қазақтың тарихын біліңдер, математика, физика, химия, пәндерін жақсы оқыңдар. Өз тілдерінде, яғни қазақша таза, әрі сауатты сөйлеңдер», - деген өсиет айтып жүр.

Осы жерде менің есіме атақты батыр Бауыржан Момышұлы атамыздың бір ұлағатты сөзі еріксіз түседі:

«Анамыздың ақ сүтімен бойымызға дарыған тілімізді ұмыту - бүкіл ата-бабамызды, тарихты ұмыту».

Жастарға білім беру саласында Президент көп мәселелерді қозғап жүр. Жастарға тиісті білім алу үшін барлық жағдай жасалған. Елбасымыз «Болашақ» бағдарламасын жүзеге асыруда. Қаншама жастар өз білімдерін шет елдерде алып, еліне оралып қызмет жасауда. Олардың алған білімдері Қазақстанның одан бетер тез қарқынмен дамуына өз септігін тигізеді. Міне, мұның бәрі - Нұрсұлтан атаның жас ұрпақ болашағына алаңдауы, сол жас ұрпаққандай заманда өмір сүреді деп ой жіберіп, көз тіккендігі, біз үшін қам жеп, біздің ертеңімізді ойлауы. Ал мұны қай жағынан алсақ та ақылдылыққа, даналыққа жатқызуға әбден болады.

Елбасының «Қазақстан - 2050» атты стратегиялық бағдарламасы да жарқын болашақтың кепілі. Нұрсұлтан атаның ойында «ел тыныштығы-бейбітшілік» деген өзекті мәселе тағы бар.

Қазір әлем бір қиын кезеңде тұр. Осының бәрі жиырма екі жыл ішінде жасалған еңбек. Кейде маған осы жиырма екі жыл жүз жылдай көрінеді, себебі басы қайтарылған шаруа соны меңзегендей.

Қазақ халқы - әлемдегі ұлы халықтардың бірі. Қазақтыңұлылығы – бауырмашылдығында, бейбіт өмір сүйгіштігінде, сабырлылығында және даналығында.

Қазақ - сөзге тоқтаған халық, үлкенге құрмет, кішіге ізет көрсететін, ел бастаған көсемдері мен шешендері ақыл айтса, ақылына ұйыған халық. Оның бір белесін Нұр атаны әркез халқы қолдағанда, халқына түйінді сөз айтса, елі тыңдап, ақылына ұйығандығынан байқаймын.

Мен осындай дана, асыл қасиетке бай елде дүниеге келгеніме мақтанамын, мен қазақ екеніме шаттанамын және елімізді ел етіп, жерімізді жер етіп, өлшеусіз еңбек етуінің арқасында ұстап тұрған елбасы - Нұрсұлтан атама ерекше ілтипатпен қараймын.

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

Облицова Александра

3 класс, Аршалынская средняя школа №1

п.Аршалы

Руководитель: Дегтярёва Л.Д.

Мой Казахстан

Моей Родиной является прекрасная страна, Республика Казахстан. Это – великое государство с богатой историей, древней культурой и неповторимой природой. Широки просторы казахстанских земель. Казахстан один из самых крупных стран мира.

Каждый гражданин Казахстана знает день 16 декабря 1991 года, когда мы получили независимость. С этого дня прошло уже более двадцати лет. Это праздник трудолюбия и дружбы всех народов, проживающих в Казахстане. Президентом нашей страны является Н.А.Назарбаев. Благодаря ему в нашей стране мир, а это самое главное. Люди ценят и любят нашего Президента. Благодаря ему наша новая столица стала очень красивой. В ней есть много красивых зданий: “Аккорда”, “Байтерек”, “Думан”, Дворец мира и согласия, цирк и т.д. К нам приезжают много иностранцев и восхищаются нашей прекрасной столицей.

А главное богатство нашей страны - это государственные символы Казахстана. Они принадлежат только нашему государству и народу.

Государственный Флаг Республики Казахстан голубого цвета, как безоблачное небо. В центре изображение солнца с лучами. Это символ богатства и дружбы нашего народа. Под солнцем — парящий орел. Это наша свобода и независимость. У древка — национальный орнамент в виде вертикальной полосы.

Государственный Герб Республики Казахстан имеет форму круга и представляет собой изображение шанырака на голубом фоне, от которого во все стороны в виде солнечных лучей расходятся опоры. Справа и слева от шанырака расположены изображения крылатых тулпаров (коней). В верхней части расположена пятиконечная звезда, а в нижней части — надпись «Қазақстан».

Государственный Гимн Республики Казахстан очень красив и мелодичен. Мы в школе на торжественных линейках слушаем и поем его на казахском языке.

Еще у нас в классе и в школе проходят разные мероприятия, посвященные символам нашей Родины. Мы ходим в библиотеку, и там нам рассказывают много интересного про наш Казахстан. Мы читаем книги и рассматриваем разные картины.

Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область

Для меня моя Родина - самая замечательная. Я люблю свой Казахстан и все, что связано с ним! Я буду достойным гражданином моей страны!

Пажитнева Александра

8 класс, Побединская средняя школа

Есильский район

Руководитель: Уразметова И.В.

«Я горжусь своей родиной»

Море, солнце, горы, степи
И верблюдов караван.
Влюблена в тебя навеки,
Мой бескрайний Казахстан.

Для меня Казахстан – это не просто часть Земли, клочок суши или огромная пустынная площадь. Мой Казахстан – это самая дорогая, важная, драгоценная, горячо любимая страна. Это родина моя...

Я здесь родилась, здесь самые прекрасные и счастливые годы моей жизни. Мне дарит свою любовь мама, заботиться и оберегает старший брат, поддерживают верные и надёжные друзья, открывают удивительный мир знаний любимые учителя. Я непомерно благодарна моему Казахстану за то, что он подарил мне мир, спокойствие и благоденствие.

Родина... Родной край... Родная земля... Сколько красивых, тёплых слов сказано о ней! Родной земле посвящены удивительно нежные, проникновенные строки известных поэтов, задушевыми песнями воспето её величие, кистью художников на полотнах запечатлена необыкновенная красота. Уверена, что в сердце каждого человека, взрослого или ещё юного, живёт любовь к той земле, где он родился и вырос, где произнёс первые слова, услышал нежные колыбельные песни мамы, почувствовал тепло её рук.

Какое восторженное, необъяснимое чувство испытываешь, глядя на необъятные степи нашей Родины.

Всё, чем богата наша земля, вызывает у меня уважение и чувство гордости. Но глубокую любовь к Родине не может испытать человек, равнодушный к живущим с ним людям. Любить свою страну – это любить и её народ. Народ – это главное богатство моей Родины. На казахской земле под одним шаныраком живут и трудятся люди более ста двадцати национальностей.

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

Я не перестаю удивляться тому, как славно уживаются в нашей стране люди разных национальностей, говорящие на разных языках, исповедующие разные религии. И все это сопровождается не только терпимостью, но и симпатией друг к другу со стороны этих людей. Мне всегда было интересно познать язык, культуру, обычаи, традиции других народов. Но главное, что я всегда имела возможность эту, и никто этого не запрещал, наоборот, в нашем государстве это только поощряется и вознаграждается. За это я благодарна Казахстану.

Я особенно ценю мир, дружбу, взаимопонимание, согласие, царящее на нашей земле, и понимаю, что все это зависит от нас самих. Мне по душе все, что связано с людьми, проживающими на гостеприимной земле Казахстана.

Безграничной радостью наполняется сердце, когда слышу слова восхищения о нашем крае, о Казахстане. Горжусь, что живу здесь и являюсь гражданином этой страны. За годы своей независимости Республика Казахстан смогла завоевать авторитет в мировом сообществе. Наш Президент Нурсултан Абишевич Назарбаев уверенно ведёт к новым достижениям и делает всё для благосостояния народа и процветания страны.

Настоящее моей Родины – это мирная жизнь казахстанцев, это великолепная столица Астана, это города, в которых строятся дома, это люди, улыбающиеся друг другу при встрече, это наши ветераны и все старшее поколение, это студенты и школьники, которые получают хорошее образование, чтобы в дальнейшем стать достойными гражданами Республики Казахстан.

Рахимбекова Айжан

9 класс, школа №1

г.Атбасар

Руководитель: Токтарова Г.К.

Традиции народа – мудрость на века

Как-то раз вышли мы с подругой прогуляться по парку. На встречу к нам шла незнакомая девушка. На ней были одеты рваныеобтягивающие джинсы, кожанаякуртка, короткий топик, который еле-еле прикрывал пупок с пирсингом. Волосы этой девушки были фиолетового цвета, а вносу висела массивная сережка. «Какая красавица! - восхищенно произнесла моя подруга. -Это идеал всех современных девушек Казахстана!»

Она хотелабыть похожей на эту девушку, пыталась мне доказать, что это модно и очень круто. Но мне не понравилась девушка. Когда она шла по

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

улице, то чавкала жвачку и громко разговаривала по телефону. Я решила доказать подруге, что это не модно, девушка не является эталоном для подражания. Она или плохо воспитана, или имеет комплексы.

На следующий день я прочитала все книги о красоте и моде наших предков, нашла там много интересных фактов и поняла, что мода—это прежде всего возможность сделать человека красивым, приятным для окружающих. Ведь у наших предков была естественная красота, которая создавалась веками. Она подчеркивала женственность, обаяние, кроткость, душевные качества. Несмотря на трудности быта, родители прививали детям нравственные чувства, умение правильно подобрать одежду к определенному случаю. Казахи из любой социальной среды выглядели чисто и опрятно. Они умели вести себя в обществе. Мальчика воспитывал отец и дедушка, а девочек мать и бабушка.

Они учили девочку скромности и трудолюбию. Правильно встречать гостей, накрывать стол, разливать чай- все это входило в обязанности девушки. Она умела вести себя в обществе, знать правило этикета, ухаживать за собой. Это придавало ей особенную нежность. Ее сравнивали с белой лебедью. Ведь казахская девушка была символом чистоты и красоты. Даже путешественники, которые были в Казахстане, восхищались женственностью и мудростью казахской девушки. Абай писал: «Знает стар, знает млад, красота-божий дар». Казахская девушка - это хозяйка дома и хранительница очага. Народные умельцы создали уникальные украшения для девушек. Камзолы, платья, различные изделия сегодня стали мировыми брендами. В современной моде можно найти элементы нашей культуры. А нынешние девушки этого не понимают. Они копируют неряшливый наряд, непристойное поведение, развязанное отношение к общественной морали, думая, что это модно. Сейчас они не думают о том, что это плохо скажется в их судьбе, горькие уроки пожинают такие несчастные девушки. Это плохо отразится и на здоровье. И мне очень обидно, что многие мамы и бабушки забывают об ответственности за дочек и внуков. Помните народную мудрость: «Дочь растет глядя на мать, а сын на отца».

Взрослея, я благодарю свою семью за мудрые уроки, правильное воспитание, которое помогает мне сегодня различать хорошее от плохого, а настоящее от сиюминутного.

Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область

Рүстем Айнұр

9 класс, средняя школа №19

г. Кокшетау

Руководитель: Новицкий Н.Ф.

**Государственные символы Республики Казахстан – основа
государственной идеологии**

Долг каждого из нас — ценить и уважать Флаг, Герб и Гимн нашей
республики.

С ними мы преисполняемся чувством гордости за нашу страну.

Н.А.Назарбаев

Существует справедливое мнение о том, что государство подобно огромному механизму со сложной структурой. Я считаю, что человечество допустимо уподобить с механизмом, который имеет свою историю, начало, свою структуру, деление. Человечество исторически «разделено по государствам». Цивилизация на современном этапе своего развития находится на достаточно высоком уровне, большинство демократических стран стремятся к созданию гражданского общества и правового государства. Государственные символы являются одними из главных атрибутов, они олицетворяют независимость, суверенитет страны и являются основой государственной идеологии. «Во все времена и у всех народов емким концентрированным олицетворением государственности и независимости выступали Государственные символы. У нас есть величественные, идейно богатые Флаг, Герб и Гимн», - отмечает Нурсултан Абишевич Назарбаев, Президент Республики Казахстан. Действительно, Государственные символы, представляя само государство, должны быть обогащены идеей, а также обладать символичностью и прививать патриотическое чувство у молодого поколения.

Впервые новые государственные символы независимого Казахстана были утверждены 4 июня 1992 года, а 24 января 1996 года был принят Конституционный закон «О государственных символах Республики Казахстан». Также принят ряд нормативно-правовых актов, регламентирующих значимость государственных символов, как для государства, так и для всего мира.

Государственный Герб, Флаг и Гимн – эти три символа позволяют узнать Казахстан любому человеку, находящемуся в любой точке мира. Стоит признать, что процесс создания символов является трудоемким, творческим исканием талантливых и выдающихся личностей нашей страны.

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

Интересна концепция Герба. Логически выстроенная, художественно оформленная структура позволяет убедить мир в том, что наше государство – демократическое, с благими стремлениями к достижению мира, единства и дружбы всех граждан Вселенной. Доказательствами тому являются и цветовая гамма Герба, и, находящаяся в центре, пятиконечная звезда.

Центральным элементом, бесспорно, является шанырак – символ семейного благополучия, мира, спокойствия. Не менее важные элементы: купольные жерди, кереге, золотокрылые с рогами в форме полумесяца, фантастические скакуны – тулпары олицетворяют страну как сильное государство, полное изобилия и благополучия.

С древних времен флаг выполнял функции объединения народа страны и его идентификации с определенным государственным образованием. Незамысловат, но в то же время содержателен и полон огромного значения государственный Флаг Казахстана. В 1992 году был утвержден Государственный флаг Республики Казахстан, разработанный Шакеном Ниязбековым. Каждый элемент символа является выразителем основной идеи – стремления к единству, высотам человеческой цивилизации, истории национальной и истории государства. Вместе с тем, символизируют Казахстан как могущественное государство, со своей незыблемой нацией, живущих в единстве с представителями многих других национальностей, широтой души народа, единого народа, чистых помыслов, свободой и бесстрашием перед любыми испытаниями.

Гимн — это звуковая символика, имеющая значение в социально-политической консолидации и этнокультурной идентификации граждан страны. Сам термин «гимн» происходит от греческого слова «gimneo», что означает «торжественная песня». Участвуя в научной конференции городе Омске, услышав звучание своего родного Гимна, я почувствовала огромную гордость за свою Родину, невольно моя рука прислонилась к сердцу.

На общественно-политической арене мира государственные символы оставляют свой незыблемый отпечаток. Республика Казахстан, будучи молодой, прокладывающей свой путь развития страной, осуществляет цели, задачи, программы, которые эффектно, неповторимо олицетворяют государственные символы страны. Флаг, Герб и Гимн нашей страны стали обязательными атрибутами множества различных мероприятий, посвященных VII зимним Азиатским играм, Саммиту ОБСЕ, на блестящих выступлениях наших спортсменов на Олимпийских играх в Лондоне. Государственный Флаг Казахстана развевается рядом со штаб-квартирой ООН, он побывал в космосе с первым казахстанским космонавтом и покорил самые высокие горные вершины мира. Наш Государственный Флаг установлен среди флагов 56 государств в Вене, перед штаб-квартирой

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

ОБСЕ, на территории посольств нашей страны за рубежом, олицетворяя Казахстан как полноправного субъекта мирового сообщества.

Оригинальность, необычность, целомудрие заложено в государственных символах нашей страны.

Есть слово гордое “Казах”,

В нем воплотилось государство

С Гербом и Гимном, есть свой Флаг,

Язык, в котором мудрость нации.

Моя Родина, моя Отчизна.... Нет в мире уголка, который будет дороже родной земли. «С чего начинается Родина, с картинки в твоём букваре, с хороших и верных товарищей... А может она начинается с той песни, что пела нам мать...», - вспоминая строки из замечательной песни, я задумываюсь о понятии патриотизма. Что есть патриотизм, и каким должен быть настоящий патриот своей родины? Я считаю, что патриотизм – это не слова о любви к Родине, патриотизм – это чувство, живущее глубоко в душе, это сердце, переживающее за жизнь своей страны, патриотизм – это защита государства от любых посягательств со стороны, патриотизм – это мотивирующие поступки, действия граждан не для общественного обозрения, а для Родины. Истинное уважение к государственным символам страны является одной из форм патриотизма. Любить Родину, по-моему, не так просто, ведь идеальное государство – утопия – существует лишь гипотетически.

Казахстан – молодое государство со множеством поставленных задач, принципов, идей и ясного будущего. Безусловно, моя Родина бесстрашна перед любыми испытаниями, а государственные символы Республики Казахстан навечно закрепятся в истории Вселенной как олицетворение гордой, независимой, централизованной страны. так с чего начинается Родина? Наверное, с «клятвы, которую в юности ты ей в своём сердце принес... »

Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область

Садықова Мадина

8 сынып, №7 қазақ орта мектебі
Атбасар қаласы
Жетекшісі: Достанбаева Қ. М.

Ұландарымыз елім деп өссін десек...

Атадан жақсы ұл туса,
Елінің туы болады.
Атадан жаман ұл туса,
Көшінің соңы болады.

Қазыбек би

Отаншылдық ! Осы қасиетті сөзді естігенде тұла бойыңды бостандық пен еркіндік билеп, өз ұлтыңды ерекше жан-тәніңмен сүйетінінді рахаттана сезінесің. Алайда Отанының азаттығы жолында қасық қаны қалғанша күресіп, «тар жол тайғақ кешіп», бір жағадан бас, бір жеңнен қол шығарған жандарды есімізге алғанда көңілінде көңілсіздік кемесі қалқып, жанарың жасқа үйіріліп, олардың алдында мәңгілікке борыштар екенінді сезіне бастайсың.

Отаншылдық – елжандылық туған отбасына, туып-өскен ортаға, туған топырағы мен табиғатына деген құрметтен басталады. Отаншылдықтың іргетасы – ұлтжандылық. Өз ұлтын сүйіп, оның мұңын мұндап, жоғын жоқтайтын азамат қана отаншыл болады. Отаншылдықты рухани құбылыс ретінде зорлықпен, нұсқаумен биліктің басқаруымен енгізу мүмкін емес.

Ел Президенті –Нұрсұлтан Әбішұлы Назарбаев: “Әрбір адам біздің мемлекетімізге, соның бай да даңқты тарихына, оның болашағына өзінің қатысты екенін мақтанышпен сезіне алатындай іс-қимыл жүйесін талдап жасауы қажет. Елдің проблемалары да, келешегі де барлық адамға жақын әрі түсінікті болуы тиіс... Әрбір адам бала кезінен Қазақстан – менің Отаным, оның мен үшін жауапты екені сияқты мен де ол үшін жауаптымын деген қарапайым ойды бойына сіңіріп өсетіндей істеген жөн”- дейді.

Міне, осы сөздің өзі – тұлабойы тұнған отансүйгіштік тәрбие міндеттері. Қазақстандық патриотизмнің анықтамасы да осынау парасатты ойдан арна тартады.

Сонау ғасырлар қойнауының қатпар-қатпар белесіне көз жүгіртер болсақ, ежелден –ақ ру-тайпаларымыздың басын төмен имегенін, ұлын құл, қызын күң еткізбеуге тырысып баққандарын тарих беттерінен ақтаруға болады. Қасіретпен өріліп, қанмен жазылған жылнамаларымызды ауыстырып отырсақ, көкірегімізде кек тұтанып, найзағай намысымызды жанып өтеді.

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

Астындағы аттарын ақ көбік етіп, жаһанды жайлаған ұлы жорықтарымыз, біздің бабаларымыздың қынынан қанжары, қолынан алдаспандары түспегендігін айқындайды. Сонымен қатар ержүрек ата-бабаларымыздың, жауына қатал, досына адал, садақ ұстап, қол күшіне сеніп, найзаның ұшына үкі таққан ұлдары мен қыздарының жауынгерлікке тәрбиелеп, егемендікке талай мәрте талпынғандықтарын байқаймыз. Ел басына күн туғанда, ерлермен қатар етігімен су кешкен, қолына қару алып, ат құлағында ойнап жүріп, жауын тізе бүктірген сақ қызы - Тұмар падишаның ерлік істерін айтпасқа болмас. «Маған туған жердің бір уыс топырағы да қымбат. Сонда енді не бар?!» деп тұрсындар ғой... Менде ел бар, менде жер бар, мен елімді-жерімді қорғадым», - деген Тұмар падиша осындай байтақ та бай дархан Отанымызды жұдырықтай жүрегіндегі ерлік сезіммен қорғаған. «Тар қолтықтан оқ тисе, тартып алар қарындас» - деп қыздарға сеніммен арқа сүйеген, шашын төбесіне түйіп, жауға шапқан батыр қыздардың қазақта болуы бізді зор мақтаныш сезіміне бөлейді.

«Аман қалған шабуылдан жүздеген,
Батыр халық екенбіз ғой біз деген»,

- деп Қадір Мырза Әлі жырлағандай, ел тарихында алтын әріппен жазылған ұмытылмас оқиғалар – ел қорғау соғыстары, ұлт-азаттық көтерілістер, айтып жеткізгісіз ауыртпалықты көтере білген, жасымайтын асқақ жігерлі рухы, қайтпайтын табандылығы – өшпес өнеге, өлмес мұра ретінде санамызда мәңгіге сақталуы тиіс.

Жастық жалыны мен жігері тасыған жастардың еркіндік сүйгіш, патриоттық дәстүрі 1986 жылғы 16 желтоқсан оқиғасына дейін жалғасын тапты. Жүрегінде намыс оты лапылдаған Ләззаттар мен атына заты лайық қажырлы да қайратты Қайраттар ел тәуелсіздігі жолында қыршыннан кетті-ау. Елдің біртұтастығы мен тыныштығын сақтауға бар өмірін сарп еткен хан-сұлтандары мен батырларын тарихқа өлшеусіз үлес қосқан ірі тұлғалар ретінде ардақтап, олардың өлмес рухын ұлт мақтанышы ретінде күні бүгінге дейін жеткізді. Бұл қасиетті шежіре – бүгінгі буын арқылы келер ұрпақтың бойына жастайынан сіңірілетін баға жетпес игілік. Осы өнегені, елжандылық, отансүйгіштік дәстүрді жастардың бойына дарыту, патриоттық рухта тәрбиелеу – бүгінгі таңда әрбір қазақстандықтың қасиетті борышы деп білеміз.

Жыл сайын аталып өтілетін Тәуелсіздік күні мейрамы әрбір азаматтың жүрегіне жақын. Еркін еліміздің жарқын болашағына бастау болған бұл күн мемлекетіміздің бүгінгі өркендеуі мен болашағының нық екендігіне сенім ұялатады. 16 желтоқсан - Ұлттық мереке күні қарсаңында бұл Тәуелсіздіктің қаншалықты қымбаттығы мен қасиетін, оның бізге қалай жеткендігін әрбір

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

ұрпақ жақсы білуі және мақтаныш тұтуы керек деп білемін. Өйткені, біздің ата-бабамыз бұл Тәуелсіздікті ұзақ және оның келетініне сене отырып зарыға күтті. Бірақ, бұл зор бақыт бізге, олардың ұрпақтарына бұйырды. Қазақ халқы азаттықтың ақ таңын қанша күтсе, алаштың туын асқақтатар Алаша ханын да сарыла тосты. Осыдан тура 22 жыл бұрын халықтың елдің таңдауы Нұрсұлтан Әбішұлы Назарбаевқа түсті.

«Қазақтың өзіндік ұлттық қасиеттерінің қайта қалыптасуына қамқорлық жасау менің - Президенттік те, перзенттік парызым. Отандастарымнан бөлек уайымым жоқ, олардан бөлек қайғым да жоқ. Нені де болса елмен бірге көремін, елмен бірге төземін, елмен бірге жеңемін!», - дегені – Елбасының өз елінің нағыз патриоты екенінің бір дәлелі. Біз, жастар болашаққа сеніммен қараймыз, ал, болашақ өз қолымызда. Болашақтан үмітіміз зор болуының себебі, біздің көреген Елбасымыз бар. Ұлт көшбасшысы - Нұрсұлтан Әбішұлы Назарбаев сияқты өз елімді, өз жерімді шексіз сүйіп, Отан алдындағы борышымды адал орындауды перзенттік парызым деп түсінемін.

Президентіміз «Мен сіздердің өз өмірлеріңіз бен ел өмірін толыққанды, сәнді және бояуы қанық ете алатындықтарыңызға кәміл сенемін!» деген сөзімен бізге зор міндет жүктеп, сенім артып отыр. Мемлекет басшысының салиқалы саясатының арқасында еліміз алдына қойған басты міндет- азаматтардың әл-ауқатын нығайту, еліміздің өсіп- өркендеуі жолында сенімді түрде алға жылжып келеміз.

Бәсекеге қабілетті дамыған мемлекет болу үшін біз сауаттылығы жоғары елге айналуымыз керек. Бүгінде еліміз ұстанып отырған жаңа саяси және экономикалық бағыт жастарға жақсы білім беруді, яғни бұдан да артық лайықтырақ болашақ сыйлауды көздейді. Мемлекет басшысы жаңа буынның білімі мен өсіп-өнуі үшін барлық жағдайды жасап жатыр. Әлемдік деңгейдегі университет, зияткерлік мектептер ашып, «Болашақ» бағдарламасын құрды. Еліміз біздің алдымыздан жаңа мүмкіндіктердің ашылуы үшін барлығын жасауда. Сондықтан, бар мүмкіншілікті пайдаланып, бел шешіп, білек сыбана білімге ден қойып, талап қылуымыз керек. Біз бағындырған белес- ата- анамыздың, туғандарымыз бен туыстарымыздың жетістігі, отбасымыздың, барлық отандастарымыздың, біздің Отанымыздың табысы болмақ.

Кейінгі толқын жастар – болашаққа деген үкілі үміттің тірегіміз. Бүгінгі аға буын өкілдері атқарып жатқан игі шаралар тек біздер үшін жасалуда. Тәуелсіз Қазақ елінің бақытты перзенті екенімізді мақтан етеміз! Азат елде туып, зайырлы мемлекетте тәрбие алып келеміз.

Тәубә! Қазіргі таңда бірлігі мен берекесі жарасқан егемен елім бар. Тәуелсіздік таңы атқаннан бері ауыз толтырып айтарлықтай елеулі табыстарға қол жеткіздік. Дос сүйсінді, дұшпан күйінді. Бұл тұңғыш

**Конкурс сочинений среди школьников
на патристическую тему – 2014 г.
Акмолінская область**

Елбасының жүргізіп отырған парасатты да көреген саясатының нәтижесі. Еліміздің тыныштығы мен қауіпсіздігі, көп ұлтты Қазақстан халқының жарастығы мен ынтымақтастығы жүрегі кең, көңілі дархан қазақ ұлтының арқасында болып отырғаны маған да, барлық қазақстандықтарға да аян. Ойымды түйіндей келе айтарым, «Ең бастысы соғыс болмай, біздің Қазақстанымыз гүлдене берсін! Әрқашан жерімізде тыныштық пен бейбітшілік орнатуға бар күш жігерімізді салайық. Қазақ ұлтының бірегейлігін сақтап, дамытуға қызмет етуге тиіспіз. Қазақ ұлтын мемлекет иесі, қалған басқа ұлттарды осы мемлекет заңдарын сыйлайтын парасатты азаматтары деп қарауымыз керек. Бұл біздің елжандылық, ұлттық отансүйгіштікке деген ойымызды нығайта түседі.

Зиялы қауым қашанда қоғамның мәдени, рухани, елжанды тыныс тіршілігін жылжытушы десек, азаттық қалыптағы егемен еліміздің шоқтығын биіктете беру үшін көп тер төгіп, еңбек етуіміз керек. Сонда ғана біздің Отанымыздың жасыл теректері, өскелең ұрпақ, мына біздерден жақсы бағбанның күтіп баптауынан әуеге сымдай тартылған жап-жасыл ормандай болып жайқала түсіп, еліне қамқор, Отанын сүйетін, елінің тағдыры үшін алаңдайтын азаматтар шығады.

Абылай Сейльбек

7 класс, НИШ ФМН

г. Кокшетау

Руководитель: Шокаева А.Ж.

Родина моя Казахстан!

Рано или поздно каждый человек задает себе вопрос: что значит для него Родина? Для меня Родина - это семья, родные, друзья, родной город и край. А большая родина это – Казахстан.

В Казахстане единой семьей проживает семнадцать миллионов человек, представителей более ста сорока национальностей и народностей. Весь мир не перестает удивляться тому, как дружно уживаются в нашей стране люди разных национальностей, говорящие на разных языках, исповедующие разные религии. Всех нас людей разных национальностей, объединяет общее: мы - народ Казахстана. Народ Казахстана един. Это поможет сохранить мир на нашей древней казахской земле. А мир – важнейшее условие будущего процветания.

Казахстан – страна больших возможностей, всего лишь за два десятка лет назад ставшая независимой. Её развитие идет большими темпами, благодаря нашему Президенту Н.А.Назарбаеву. Мы уважаем нашего

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

Президента, благодаря которому мы имеем возможность жить в мирной и благополучной стране. А что в жизни нужно человеку? Конечно, чтобы люди, засыпая, были бы уверены в том, что их жизни, их будущему ничего не грозит.

Сейчас мы только дети, но уже сейчас мы строим планы на будущее, мечтаем кем-нибудь стать в жизни, чтобы приносить пользу стране, преумножать богатства нашей Родины. Для этого надо быть патриотом своей страны. Я думаю, патриот – это человек, который любит свою страну, народ, трудится для её блага, гордится её достижениями и готов всегда защитить её.

Известный русский писатель, революционер Н.Г.Чернышевский сказал по этому поводу следующее: «Патриот – это человек, служащий Родине, а родина – это, прежде всего народ». Мы народ Казахстана верим в светлое будущее нашей страны, а для этого каждый должен честно трудиться и преумножать её достоинства. Я учусь в Назарбаев Интеллектуальной школе, своей учебой и поведением постараюсь оправдать надежды своих родителей и учителей.

Сейтбаев Темирлан

3 класс, Аршалынская средняя школа №1

п.Аршалы

Руководитель: Дегтярёва Л.Д.

Моя Родина – Казахстан

Меня зовут Темирлан. Я живу в поселке Аршалы, Акмолинской области. Здесь я родился, это моя Родина. В Казахстане дружно живут люди более ста национальностей. Моя семья необыкновенная, она тоже интернациональная. Во мне течет казахская, белорусская, немецкая и молдавская кровь. Мой папа по национальности казах, а мама белоруска. Мне очень хочется рассказать о своей дружной семье.

Родители моего папы являются коренными жителями. Они казахи. Их родители занимались скотоводством, разводили лошадей и овец.

Мой ата родился в Карагандинской области. Его родители родились там же, занимались скотоводством, разводили главным образом лошадей и овец. Ата родился в начале Великой Отечественной Войны и с малых лет помогал своему отцу на пастбище. С детства он полюбил это дело и до пенсии работал на пастбище.

Аже родилась в Акмолинской области. Ее родители так же занимались скотоводством. А потом помогали поднимать целину.

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

Вот тогда и приехали из далёкой Беларуси родители моего дедушки Паши. Дедушкин отец, работал в поле, выращивал хлеб, его мама тоже трудилась в совхозе.

А родители моей бабушки Вали переехали в Казахстан позже. Бабушкин отец - немец, он родился в Саратовской области, рано осиротел и воспитывался в приемной семье. А ее мама родилась в Молдавии. Приехав в Казахстан, прадедуска работал трактористом, а прабабушка в столовой готовила обеды тем, кто трудился в совхозе и в поле. Мои родственники с маминой стороны живут в России, Беларуси, Германии, Молдове. Самая большая радость для меня, когда они приезжают к нам в гости и привозят много подарков и угощений.

Семья-это важное слово для каждого человека, потому что нельзя быть счастливым без семьи, твоих близких и родных людей. Родители, бабушки и дедушки – это мои лучшие друзья, с которыми мне весело и интересно. Почти все праздники мы проводим вместе. Наша семья в основном живет по казахским обычаям. На все праздники мама готовит очень вкусный бешбармак. К чаю печет пышные баурсаки и ставит на стол много разных вкусностей и сладостей. Когда мне исполнился год, в нашем доме было много гостей, потому что проводился обряд резанья пут - связанный с моими первыми шагами. В семь лет, когда я пошёл в первый класс, мои родители устроили той. Для этого случая зарезали барана, а гости поздравляли меня и дарили подарки. На праздник Наурыз мейрамы я люблю ходить с папой смотреть скачки на лошадях - байгу, перетягивание каната, борьбу – казахша - курес и другие интересные состязания.

А еще я люблю отмечать Новый год, 8 марта и наши дни рождения, когда мы собираемся все вместе и дарим друг другу подарки. Я горжусь своей семьей, своей Родиной, моей малой Родиной. Для меня моей малой Родиной является поселок Аршалы, который всегда останется в моей душе. Рядом с поселком протекает река Ишим. Это одно из любимых мест детей, которые обожают купаться здесь в жаркие дни, а зимой кататься на коньках.

У каждого из нас есть любимые места, где мы родились, учимся и начинаем свой жизненный путь. Это наша Родина. Моя Родина – это Казахстан. Казахстан – это многонациональная, независимая Республика, где каждый трудится на благо своей страны. Каждый человек должен любить и беречь свою родину, так как в этой стране ты родился, здесь жили твои предки, здесь ты слышишь родной язык.

Я – патриот своей Родины, потому что уважаю свою страну, ее прошлое, традиции и обычаи предков. Каждый должен уметь ценить и беречь свою родину, стараться изменить ее к лучшему, сделать чище и красивее. Всегда нужно быть активным, любознательным, стараться хорошо учиться, чтобы в будущем принести пользу своей стране.

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

В этом году я участвовал в общешкольном конкурсе – «Если бы я был Президентом», в котором занял первое место. А затем выступал в районном Доме культуры на День Независимости. В своей презентации я говорил о том, что мы – это будущее нашей страны и поэтому нужно строить новые школы, школы будущего, в которых бы дети учились и развивались. Говорил о том, что позаботился бы о пожилых людях и сделал все, чтобы им легче жилось, помог бы детям инвалидам, издал бы закон об охране природы, который бы обязывал всех более бережно относиться ко всему живому, сделал бы все возможное для предотвращения войн и сохранения миролюбивых отношений со всеми странами.

Я очень люблю свою семью, мой родной Казахстан и счастлив, что я родился и живу именно здесь!

Сердалы Дильдар

8 класс, НИШ ФМН

г. Кокшетау

Руководитель: Биболова А.Т.

Пешком по всей Европе

Я хочу рассказать о моём дедушке Уаис ата, о человеке необычной судьбы. Он для меня много значит, я очень горжусь им, он многому научил меня: уважать старших, любить свою землю, быть добрым, отзываться на чужую боль, горе. Если бы у каждого молодого человека был бы перед глазами такой пример для подражания, такой наставник как мой дедушка, то мир был бы намного добрей.

Простой аульный паренек Уаис призвался в ряды Красной Армии в 1940 году под Акмолой. Его зачислили в кавалерийский полк, который вступил в войну в 1941 году, а вернулся в родные края только в 1955 году из Оймякона, с самой холодной точки Евразийского континента. Но не смотря на все трудности, которые он пережил за эти пятнадцать лет своей жизни, он никогда не терял человечность, совесть, любовь к родной земле и к жизни.

... 22 июня 1941 года в 4 часа утра, когда немецко-фашистские оккупанты без объявления войны, вероломно напали на нашу страну, мой дед – Сайдахметов Уаис, уже был в рядах Красной Армии. Он в составе 66-го кавалерийского полка отправился на фронт из-под Акмолы в Украинском направлении. Он рассказывал: «Коней мы потеряли при первом же авиаударе фашистских войск, на руках остались вожжи да кнут» и смеялся.

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

Летом 1942 года в одном из кровопролитных боев он был уже в составе стрелков-автоматчиков под городом Харьковом. В этом бою он получил ранение в правую ногу. Не смотря на ранение он продолжал сражаться с врагами. Но командир роты, молодой лейтенант, заметив его ранение, отправил его в полевой госпиталь. Командир не стал слушать сопротивления деда, а со словами: «Сейчас лето, жара, кругом пыль да грязь, Ваша рана кровоточит, так и до гангрены недалеко, а мне нужны здоровые солдаты», - отправил в лазарет, отправляя на лечение, добавил: «Если доктора разрешат, то вернетесь и мы ещё повоюем». И деда вместе с остальными ранеными солдатами отправили в полевой лазарет. Только военврач обработал его рану и успел перевязать, как после очередного налета, госпиталь захватили фашисты и все раненые военнослужащие попали в плен.

Мой дедушка, после, постоянно вспоминал с грустью и говорил: «Эх, ... мне тогда не надо было слушаться молодого лейтенанта, а надо было остаться на поле боя!». Нам было понятно, почему он так говорил и грустил. Потому что с этого момента у него началась адская жизнь. Фашисты всех военнопленных сначала отправили пешком в город Львов на западную Украину, затем также пешком в концлагерь для советских военнопленных в Польшу, а после вместе с пленными из других стран их переправили в Голландию для строительства дамб. Вот так мой дед, вступив в войну на коне, прошёл пешком по всей Европе.

Я тогда ещё была маленькая, но помню, как дедушка говорил: «В концлагере фашисты пленных за людей не считали, относились как к рабам. Больных расстреливали или сжигали в печах (в криматориях), пленные ходили, как живые трупы, худые, ослабевшие».

С концлагера их освободили канадские войска, от них же они узнали, что открылся второй фронт и теперь весь Мир воевал против фашизма. Вернулся он домой только в 1955 году, из-за того, что они были в плену, их после концлагера отправили в Магаданскую область на работу в рудники.

После войны моего деда полностью реабилитировали и восстановили все его боевые награды: орден «Красной звезды» и медали за отвагу. Трудился он в своём родном ауле сначала простым чабаном, после стал знаменитым коневодом в совхозе «Каратальский» Айыртауского района Кокшетауской области. Как все граждане нашей страны дед мой трудился на благо родной страны, растил своих детей и нянчил нас - внуков. Работал он всегда с душой, делал дела на совесть, приговаривая «не для кого-то живем, для себя живем». Дедушка часто нам рассказывал истории из военной жизни солдат, про жизнь в концлагере. Он никогда

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

не давал крошке хлеба упасть на пол, собирал со стола в ладонь и съедал, приговаривая «мы там мечтали о таком хлебе».

Но особенно он любил рассказывать про лошадей, про их повадки, о преданности и привязанности коня к своему хозяину. Уаис ата очень любил животных и эту любовь передал и нам. Каждое лето, когда я бываю в ауле, обязательно катаюсь на лошадях и мне кажется, что всегда рядом находится дедушка и даёт мне какой-нибудь совет, или любителю тем, какой я стала прекрасной наездницей ... Это наверно от того, что впервые меня, ещё маленькую, на лошадь посадил сам дедушка.

Дед мой скончался, когда я училась во втором классе, но я и мои старшие братья всегда вспоминаем про него. Мы каждый год 9-го мая справляем День рождения Уаис ата, потому что настоящего своего дня рождения дед не помнил. В этот день к нам в гости приходят без приглашения, кроме родственников, все соседи. Ходим на его кладбище, старшие читают молитву, а мы ложим цветы. Моего деда помнят все односельчане и рассказывают нам о его смелых и благородных поступках, как он один спас отару овец и табун лошадей от волков, как он справедливо решал в ауле споры между людей. Его уважали все за его честность и справедливость.

Я люблю своего деда, буду помнить всегда и вспоминать его рассказы. Он был простым и добрым человеком, вел скромный образ жизни, но люди всегда вспоминают его как героя.

Я горжусь своим дедом – Уаис ата!

Сұлтанғалиев Айбек

11 сынып, №8 орта мектебі

Көкшетау қаласы

Жетекшісі: Кантарбаева Г.Р.

Тәуелсіздік тұғырыңнан тайма, менің Қазақстаным!

Өткен ғасырдағы зұлмат жылдардан бері қарай тарих қайнауынан сыр тартсаң, қаншама мағлұмат аласың! Мағлұматтарды оқи отыра осындай дархан халықтың, осындай батыр халықтың, осындай арыстандай айбатты, жолбарыстай қайратты халықтың өмір бойы аңсағаны егемендік, тәуелсіздік екендігін көреміз. Тәуелсіздік жолында біз бір жыл, бір ғасыр ғана емес қолына найза ұстап, сақтар атанған заманнан бері қарай күресіп келдік.

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

Қандай қиындықтан өтсе де, елдігі мен бірлігін сақтаған заманнан, қазақ елінің алдынан шаша атты.

Тәуелсіздік – бұл біздің ата-бабаларымыздың аңсаған арманы, қанды қырғындарда қорған қалған ұлтарактай жері, жетпіс жыл бұғауланса да жойылмаған тілі мен діні. Халқымыздың ғасырдан ғасырға жалғасқан, асыл жүректі, асқақ рухты перзенттерінің күрес жолы. Қазақ халқы мың өліп, мың тіріліп жүрсе де, «келешек ұл мен қызым ұлы мақсатқа жұмылсын, елін көркейтсін, еркіндікте болсын» деп армандап өтті.

«Балаға үміт арту - әкенің парызы, ақтау – баланың парызы», - дейді халық. Енді оны біз, жастар, жалғастыруымыз керек. Біз бүгінгінің баласы болғанымызбен, ертеңгінің бабасымыз. Сондықтан өткенді саралап, жаңаны жаңғыртып, көркейтіп, дамытушы, жалғастырушы – біз. Ол үшін тарихымызды жақсы білуіміз керек. Біз енді тәуелсіз елміз! Біз егемен елімізбен бірге есейіп, бақытты өмір сүріп келеміз. Ешбір қиыншылық көргеміз жоқ. «Қиналдырмаған істің қызығы да жоқ», - дейді даналарымыз. Ол рас, өткеннің қиыншылығын сезініп, жүрегің ауырмаса, аяушылық сезім де тумайды, намысың да оянбайды. Кеудесінде намысы жоқ адам батыр да, батыл да бола алмайды. «Мейірімділікті анадан үйрен, әдептілікті – данадан үйрен» дегендей, біздің халқымыз мейірімді, әділетті, үлкенді сыйлап өскен береке бірліктегі ел.

Үш бидің толып жатыр өсиеті,
Үлгі боп елге істеген әділеті.
Болса да талай ғасыр өткеніне,
Қалған жоқ ел ауызынан қасиеті.

Қазақстан Республикасының тәуелсіздігін дүние жүзі, бүкіл әлем таныды. Республикамыздың өзіндік көгілдір Туы желбіреді, Елтаңбасы, Әнұраны, Ата Заңымыз бар. Мемлекеттік тіл – ана тілім, елдігіміздің ең асыл, ең мәртебелі көрінісі. Қазақстан рәміздерінің өзіндік тарихы бар. Бұл тарих – біздің халқымыздың, еліміздің тарихымен тығыз байланысты.

Қазақстан деген мемлекеттің, қазақ деген халықтың кім екендігін танытар айтулы оқиғалар болды. Енді осы тәу етер тәуелсіздігінің тұғырында тұрғанда, бүгінгі жастар - білімді де білікті, дені сау, адамгершілігі мол азаматтар болып өсіп келеді.

Ел ертеңі өз қолымызда екенін мәңгі есте сақтап, сол еліміздің болашағы үшін, бабаларымыздың игі дәстүрлерін сақтап, қазіргі заманға сай білімді де білікті азамат болу әрбір жастардың парызы, міндеті.

Жер бетінде адам өмір өткізер,
Бар нәрсеге білім қолды жеткізер.

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

Бар ізгілік тек білімнен алынар,
Білімменен аспанға жол салынар...

Мен 2030-ншы жылға қарай Қазақстан Орталық Азия барысына айналады және өзге дамушы елдер үшін үлгі болады деп сенемін.

Тайлақ ұлы Темірлан.
3 сынып, Благодат орта мектебі
Ерейментау ауданы

Мен елімді сүйемін!

Мен елімнің-патриотымын!

Патриотизм дегеніміз – Отанға деген сүйіспеншілік. Жеке адамның аман саулығының қоғамдық - мемлекеттік қауіпсіздікке тікелей байланыстылығын сезіну. Ол мемлекетті нығайту дегеніміз – жеке адамды күшейту екенін мойындау. Қысқасын айтқанда, патриотизм - мемлекет деген ұғымды жеке адаммен, яғни оның өткенімен және болашағымен қарым-қатынасты білдіреді.

Қазақстан Республикасын, оның мемлекеттік рәмізді-Туын, Елтаңбасын, Гимнін қастерлеуге тиісті. Туымен тұғырлы, Елтаңбасымен еңселі, Өнұранымен айбатты Отанымыздың арқа сүйер азаматы болу керек! Сонда ғана өз Отанымызды қорғай аламыз.

Біз - қазақ ұлтының патриоттары, өзіміздің ұлтымыздың болашағы үшін күресуге дайын екенімізді басқаларға мақтана айтуға тиіспіз. Бұл күресте біз аса білімді және жылдам болуға міндеттіміз. Ол үшін бізге берік денсаулық керек. Берік денсаулыққа жету үшін жат қылықтардан, өрескел әдеттерден алыс жүруге тиіспіз.

Өркімнің, өзінің ата-анасын, бауырын, қарындасын, туып өскен жерін, ана тілін, дінін жақсы көргені үшін айыпты бола алмайды. Барлық қазақстандықтар мемлекеттік тілді білуге және оның дамуына үлес қосу керек. Қазақ ұлты, басқа ұлттардың тілін, дінін, мәдениетін, дәстүрін құрметтейді және оны дамытуларына қарсы болмайды. Үлкен шаңырақтың ең басты құндылығы – тәуелсіздік.

Еліміз тәуелсіздікке бейбіт түрде қол жеткізді және әлемнің өркениетті мемлекеттерінің қатарына қосылды. Тәуелсіздік – біздің бас ұранымыз, көгілдір туымыз, болашақ бағымыз, нұрлы таңымыз!

Еліміз аман, заманымыз тыныш болсын!

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

Темірбаев Кожамет

Благодат орта мектебі

Ерейментау ауданы, Олжабай батыр ауылы

Жетекшісі: Дүйсенбаев М.Т

Ұлы тұлғаның ұлы істерінен өнеге

«Отан, оттан да ыстық» - дегендей, әр адамға, әр халыққа өзінің Отаны ыстық. Осы ыстық сезімді бойымызда ұстап, Отанға адал қызмет жасауымыз керек. Бәріміз бірлік пен ынтымақтастық сақтай отырып, еліміз «мәңгілік ел» болуына ат салысуымыз керек. Қазақ халқының салт-дәстүрі мен әдеп-ғұрпындағы құндылықтарды бағалап, соны өнеге тұтуымыз - Отан алдындағы басты парызымыз. Сондықтан біз өзіміздің тарихымызды зерттеп, ұлан-байтақ жерді, мұра қалдырған ұлы тұлғалардың бойындағы асыл қасиеттерді, жан дүниесін, рухынын биік екенін басқаларға дәріптеп, білмейтіндерге білгізу жолын көрсету - басты міндетіміз деп ойлаймын. Отан үшін, халқын үшін игі іс істеу нағыз патриоттықтың сезімнің шыңдалуы.

Мен Олжабай батыр ауылында тұрамын. Сондықтан Олжабай батыр туралы тарихи деректер жинап, іздендім. Біріншіден батырдың кескін-келбеті туралы суреттеулерді Орманшы Сақау ақынның «Ер Олжабай» жыр жолдарынан ғана кездестіреміз:

Қақпақтай жауырынды, орта бойлы,
Шүйделі, қайқы құлақ, қара қасы,
Сабырлы, кішіпейіл, жанға жайлы,
Қатардан асып туған мәртебесі

–дейді. Бұл өлең жолдарында Олжабай батырдың дене бітімінің шымырлығы, қазақ халқының әдеп-ғырпы бойынша қалыптасқан мінезді сезінемін.

Бір күні Абылай шайқаста қолға түседі. Олжабай батыр қаһарланып қалмақ қонтайшысының ордасына шабуыл жасайды. Орданың бас батыры Шарышты байлап алады. Майданға Қалдан Сереннің өзі шығады. Олжабай Қонтайшының қолынан мылтығын атып түсіреді. Ерлігімен мергендігіне тәнті болған Қалдан Серен Олжабай батырға алтын жабдығымен арғымақ мінгізеді, Абылайды тұтқыннан босатады.

Ойлап ем қақпа бұзған қандай қазақ,

Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область

Сындырып мылтығымды салдың азап
Қан төгіскен қырғынды тоқтатайық
Арамызда татулық жүрсін ұзақ

- деп, Қалден бітім сұрайды. Осы бітімнен кейін Олжабайдың даңқы «Он сан Орта жүзге ұран болады» екен.

Ер сөзінен өнеге:

- Туған елін, халқын жан тәнімен сүйген.
- Өмірін оның бостандығы мен бақытына арнаған .

“Мен өмір бойы жаудың өзін өлтірмей, жараламай, киімінен, сауытынан түйреуші едім, содан-ау жау қолынан өлмей, жамандарша үйде өлгенім” деп, майданда өлмегенің арман қылған екен.

Өнеге:

- Дұшпанның басынғанына қатал, бас игеніне кешірімді болған.
- Бауырмал, қайырымдылығы, адамгершілігі.

Қабдолла Тұрардың жырларында:

“Дос болған ту ұстасып, екі батыр
Деп айтар Олжабай мен Бөгенбайды!”

- яғни батыр достықты, бірлік пен ынтымақты қолдаған. Бірде жоңғар басшысы тұтқынға түскен қазақ батырының қайсарлығын, рухының биіктігін, қиындыққа елі үшін қайыспайтының көріп: - «Мұндай ері бар елді қапыда жатқанда алмаса, алу мүмкін емес» деген екен. Осындай батырларымызды үлгі тұтып, ұлы тұлғадалардан қалған ұлы құндылықты жалғастырайық деп өлең шумағымен аяқтағым келеді:

Туған жерді сүю парыз
Сүю үшін білу парыз
Қасиетін ұғу парыз,
Күзетінде тұру парыз.

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

Тиштенова Аида

7 класс, НИШ

г. Кокшетау

Руководитель: Шокаева А.Ж.

Моя Родина

У каждого есть своя Родина. Место, где он родился, вырос, сделал первые шаги. Я, например, родилась в России, но родиной считаю Казахстан. Родная сторона, мне очень дорога. Даже если мне предложат переехать в другую страну, я откажусь, потому что на своей земле намного безопаснее, ведь только тут я получаю образование, живу вместе с семьей. Многие, вырастая уезжают как можно подальше от родных мест, думая, что в другой точке мира им будет комфортно, а на самом деле они оставляют родину без великих людей и личностей. Нужно еще подумать и о нашем президенте – Нурсултане Абишевиче Назарбаеве. Он растит молодое поколение, создает абсолютно все условия для нас: строит школы, высшие учебные заведения, в надежде на то, чтобы к 2050 году мы помогли вырасти Казахстану и войти в тридцатку развитых стран мира.

Я могу уверенно сказать, что в мои планы входит не только получить высшее образование, но и помочь в реализации всех планов и проектов Президента Нурсултана Абишевича Назарбаева.

Токтарова Данна

7 класс, СШ №1

г.Атбасар

Люди очень часто рассуждают: почему в одном и том же государстве, в одно и то же время рождаются совершенно разные люди. Мне, кажется, что на человека самое сильное влияние оказывают родители, особенно мать. Как нежно и трепетно прикасаемся мы к лику матери, так и потом относимся ко всем и ко всему, что нас окружает. Наша страна заботится о матерях, создает все возможные условия. Но, к сожалению, среди них есть те, кто не осознает своей миссии, не понимает, что в ее руках судьба гражданина Казахстана. Мама - это начало национального воспитания, культуры, отношения к окружающим. От этого потом дети, не видевшие тепла, становятся преступниками, калечат судьбы ни в чем не виновных людей. Поэтому материнству нужно учить нас, молодых. Нужно писать о хороших мамах, которые, на первый взгляд, являются обыкновенными, простыми людьми. Сегодня я хочу рассказать о своей маме.

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

Солнечный луч заглянул в мою комнату, пробежал по всем предметам и шаловливо коснулся моей щеки. Я улыбнулась и тут же проснулась! Начинается новый день, новые дела и новые открытия! А сегодня будет день просто замечательный! Я решила обязательно написать о своем любимом человеке, моей маме – Токтаровой Гульсаре Казкеновне.

Именно ей в своем сочинении я хочу сказать: «Спасибо, мама! Это говорит Вам Ваша единственная дочь Данна. Вы для меня – солнце, которое дарит тепло, свет, любовь! Спасибо за каждый день, уроки доброты, бесконечную заботу и кропотливый труд!». Это единственный человек, который любит тебя не за какие-то успехи, а просто за то, что ты есть. Мама - это первое чудо света, посланник Бога на Земле! Она всегда верит в тебя, в твой успех, может утешить в трудную минуту!

Наша семья - это мама и я! Две половинки одного целого. С самой первой минуты я ощущаю безмерную любовь и единый ритм жизни. Мама всегда была рядом, но, к сожалению, я воспринимаю все как должное. Редко говорю: «Спасибо!» А теперь, благодаря этому сочинению, я по- другому воспринимаю труд моей мамы и хочу обратиться к ней: «Мамочка! Когда я была крохотной и мешала тебе спать ночами, ты не раздражалась, ласково брала на руки и пела колыбельную песню. Сколько в тебе терпения! А помнишь, как мы нашли нашего любимчика Кузеньку на улице. Маленький, грязный комочек сидел у магазина и пищал. Посетители брезгливо смотрели и обходили стороной. А ты взяла его на руки и сказала: «Котенок-это ребенок беззащитный, страдающий.» Мы взяли его домой, отмыли, накормили и увидели перед собой необычайное чудо- пушистого, забавного, пепельного детёныша. Спустя некоторое время, наши знакомые на перебой спрашивали: «Где вы купили такого породистого, хорошо воспитанного питомца». А мама говорила: «Добро, сделанное тобой, приносит добро».

Помню, мама читала сказку о матери – кукушке, и я у нее спросила, какая птица похожа на настоящую маму. Она ответила, что все птицы любят своих птенчиков. Мать не может не любить. Но самая любимая мамина птица - это ласточка. Она и сама похожа на ласточку: нежная, добрая, отзывчивая. С детства учит меня быть настоящим патриотом своей страны.

Но были в нашей жизни и тяжелые минуты. Мама потеряла работу. Я чувствовала, как она переживает. Она согласна была на любую работу, лишь бы обеспечить меня. Но даже в эти дни мама старалась не омрачать настроение, подбадривала меня, убеждала, что выход есть всегда. Вскоре она нашла работу, и я заметила, что ее молчаливое страдание оставило заметный след- сеточку морщин от ночных слез. Я так хочу, чтобы мама не расстраивалась!

Сожалею, что многие мамы, боясь трудностей, бросают своих детей. Они лишают себя настоящего счастья-детской признательности и любви! Как

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

только вырасту, я куплю ей самое красивое платье, ожерелье и поведу в лучший ресторан. Спою своей маме настоящий гимн признания в любви! Я желаю всем настоящим мамам здоровья, благополучия и долгих лет в жизни!

Пусть всегда будет солнце,
Пусть всегда будет небо,
Пусть всегда будет мама,
Пусть всегда буду я!

Уразметова Валерия

3 класс, Побединская средняя школа
Есильский район
Руководитель: Уразметова И.В.

Мир и согласие – достояние Независимости

В этом мире у нас есть лишь
одна Родина – это Казахстан!

Н.А. Назарбаев

Шестнадцатого декабря тысяча девятьсот девяносто первого года Республика Казахстан стала независимым, правовым государством. Сегодня этой знаменательной дате исполняется двадцать два года. Эта очень важная дата для всех народов, проживающих на территории Казахстана. Наша Республика стремилась стать независимой на протяжении долгого времени. Шестнадцатого декабря вошло в историю Казахстана как праздник День Независимости Республики Казахстан.

Мир и согласие – вот две необходимые вещи обретения независимости. Ведь если подумать, как государство обрело бы независимость, не будь в стране мира и согласия.

Казахстан – многонациональная страна. На территории нашей республики проживают более ста тридцати народов различной национальности. Среди них больше всего русских, украинцев, татар, узбеков, корейцев, киргизов, таджиков, немцев и других народностей. Все они живут в мире и согласии. Каждый народ делится своими традициями и обычаями с другими. В связи с этим в Казахстане был создан праздник День Единства народов Казахстана. Это один из любимых праздников практически каждого второго человека.

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

Так как Казахстан Независимое государство, у него есть свои государственные символы и язык. Герб, флаг, гимн – государственные символы Республики Казахстан. А казахский язык является государственным языком нашей Республики.

Мир и согласие очень необходимые вещи. Например, если бы их не было, во всех странах царил бы порядок, люди бы страдали, настали бы тяжёлые времена, а могло бы быть хуже... И представить страшно!

Я считаю, что сохранить мир и согласие в нашей стране - долг каждого гражданина нашей Республики.

Уртембаева Томирис

11 класс, НИШ ФМН

г. Кокшетау

Руководитель: Шомина К. Г.

Формула жизни

Дети, родители, Родина... Эти слова вряд ли оставят кого-нибудь равнодушным. Их глубокий смысл волнует меня, поэтому сочинение я хочу посвятить своему любимому папе, Марату Уртембаеву.

Вся сознательная жизнь моего папы была посвящена музейному делу. После окончания Российского государственного гуманитарного университета в городе Москва несколько лет возглавлял Кокчетавский отдел по охране и использованию памятников исторического и культурного наследия, был одним из основателей и заведовал Степногорским историко-краеведческим музеем. С первых дней работы делал всё возможное, чтобы приобщить как взрослое население, так и детей к истории родного края. Неизменным читательским вниманием в Степногорской газете пользовались циклы статей «Уик-энд в музее с Маратом Уртембаевым», «Белые пятна нашей истории в изложении Марата Уртембаева». Не остались без внимания и школьники: для них был организован кружок краеведов, где ребята изучали нумизматику, бонистику, фалеристику и получали навыки археологии, знания из области топонимики. Зал этнографии стал просто находкой для юных посетителей музея.

Одним из главных направлений деятельности Степногорского музея было участие в Ишимской археологической экспедиции, которой руководил академик К.А.Акишев. Наверное, самым азартным в хорошем смысле этого слова участником был мой папа. Не секрет, что каждый археолог в душе мечтает совершить открытие. Обнаружив в окрестностях города Степногорск так называемый «курган с усами», именно он стал

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

инициатором проведения археологических раскопок, в результате которых было найдено парное захоронение андроновской эпохи. Археологическая экспедиция-98 была воспринята им как щедрый подарок судьбы. Родная земля была мила и дорога ему в каждой горсти. В прямом и переносном смысле этого слова.

А в апреле 2006 года папа был назначен директором Акмолинского областного историко-краеведческого музея. По воспоминаниям людей, работавших рядом с ним, с его приходом в этот большой «храм истории» музей зажил новой жизнью. Все силы и энергию отдавал тому, чтобы воплотить в жизнь новые идеи. Часто проводились выставки, открывались новые фонды для посетителей. Жителями города и области с одобрением были восприняты акции «Подари экспонат музею», «Генеалогическое дерево» и другие проекты. Он не мог равнодушно смотреть на то, как остаётся без должного внимания и пропадает историко-культурное наследие. В одной из статей о моём папе описывается такой случай. Как-то он спросил у библиотекарей: «Почему вы не ездите по районам и не собираете редкие книги?» И библиотекари провели экспедицию по Акмолинской области, благодаря которой их фонды заметно пополнились. По инициативе моего папы на страницах городской газеты «Курс» появились новые рубрики: «Не молчи, пожелтевшее фото», «Легенды и предметы». Печатались старинные фотографии и истории экспонатов.

Сейчас я понимаю, что мой папа был настоящим «генератором идей». К сожалению, ему не удалось реализовать множество других замечательных замыслов: областной слёт краеведов, ярмарку для коллекционеров, археологическую экспедицию в Атбасарский район, создание на территории Степногорска археологического заповедника, новый выставочный зал в историко-краеведческом музее. Не успел воплотить в жизнь и идею создания республиканского общества коллекционеров, а на базе историко-краеведческого музея – музей нумизматики и фалеристики. «Эти идеи достаточно интересны и перспективны, но... пока нет средств», - сокрушался он.

Как и у всякого человека, у моего папы было хобби. Это коллекционирование монет. Он успел собрать довольно большую коллекцию старинных монет. Помнил историю каждой монеты. Считал коллекционирование частью работы историка-археолога.

Мой папа говорил, что любое дело, большое или маленькое, нужно выполнять ответственно и добросовестно. Сам был примером такого отношения к труду. Был очень отзывчивым человеком и первым протягивал руку помощи. Об отношении коллег к нему я узнала из статьи, напечатанной в Кокшетауской еженедельной газете: «Он для нас был не просто глотком

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

свежего воздуха, а целым вихрем. За ним трудно было успеть, он всё время стремился вперёд».

Все свои силы без остатка он отдавал любимому делу. Душой переживал за состояние и проблемы музеев в городе Кокшетау и области. Пытался решить вопросы с хранением экспонатов, ремонтом зданий музеев. Навсегда остался в памяти случай, когда мне довелось пойти с ним на ночное дежурство. В те дни шквальным ветром была сорвана крыша музея. Лил дождь, грозила опасность затопления и порчи экспонатов. Он беспокоился за их сохранность и вместе с охранниками, не смыкая глаз, дежурил ночами.

....В руках я держу очень дорогую для меня книгу под названием «Бесценные сокровища», изданную в 2007 году в ходе реализации Государственной программы «Культурное наследие». Это первый выпуск иллюстрированного издания на государственном и русском языках о движимых памятниках нашего региона, охватывающий период с древнейшей эпохи до современности. Альбом отражает историю родного края, рассказывает о наиболее значимых событиях и выдающихся деятелях Акмолинской области.... Фамилия редактора в чёрной рамке. Это мой папа. К сожалению, книга вышла уже после его гибели. Его не стало в мае 2007 года. Папа отправился в соседний город Ерейментау, чтобы доставить экспонаты на выставку. По дороге машина попала в аварию..... И даже в последние минуты жизни в больнице, куда его доставили в тяжёлом состоянии, он беспокоился о сохранности экспонатов. «Экспонаты, что с ними...», - чуть слышно произносил он в моменты проблеска сознания. До последнего своего вздоха мой папа оставался предан любимому делу.

Уже несколько лет его нет рядом, но тысячи невидимых нитей связывают нас. Я пишу о своём отце, и моё сердце наполняется гордостью: за свою короткую жизнь он успел сделать очень многое. И самое главное это то, что он вывел простую и понятную всем формулу жизни – быть для своих детей примером во всём, до конца оставаться преданным своему делу, приносить пользу людям и бесконечно любить землю, на которой живёшь. «Песня об отчизне», сложенная моим отцом, с детских лет живёт в моём сердце и стала девизом моей жизни:

О, Великая степь, ты отчизна моя!
Всюду ты рядом, родная земля.
Пусть я далек, но нужны мне всегда
Любовь материнская, советы отца.
Историю нашу я запомню навек:
Жестоких врагов кровавый набег,
Устами дедов донесённый рассказ,
Для казахов моих тяжёлый тот час.

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

Страдания, муки пережили они,
Унижение и гнет пережить не смогли.
Кочевья свои покидали в бегах,
Чтоб силы собрать и вернуться назад.
Выжил наш предок в жестокий тот век,
Полчища монголов, джунгаров разбив,
И вера была, что народ не сломить
И плач по убитым не будет забыт.
Мы саков потомки, вольные мы,
Пред нами когда-то дрожали враги.
О, Родина-мать, настали те дни,
Сплотиться навеки обязаны мы.
Дешт-и-Кипчак – ты опора родам.
Вольным, свободным открыта ветрам,
Кровью и потом ты полита.
Тобой восхищаюсь, тебе песнь моя!

Шаймерденова Жанна

10 сынып, №7 қазақ орта мектебі

Атбасар қаласы

Жетекшісі: Қонысбаева А.Қ.

Жерлесіміздің өмірі - бізге үлгі - өнеге

“Отан үшін күрес –
Ерге тиген үлес”

Осыдан 15 жыл бұрын еліміз қол жеткізген Тәуелсіздіктің күн сайын қадыр – қасиеті артып, айшықтала беруі мемлекетіміздің дұрыс және баянды бағытта қалыптасып келе жатқандығын көрсетеді . Тарих және тағдырдың талай өткелінен сүрінбей өткен қазақ халқы , жалпы Қазақстандықтар бұл жылдары жасампаздықпен аянбай еңбек еткені күмән тудырмайды .

Осы ретте Мемлекет басшысы Н.Ә.Назарбаевтың: «Бүгінгі біздің тәуелсіздігіміздің қайнар көзі – Қазақ халқы сан ғасырлар бойы күрескен , азаматтыққа ұмтылған қайсарлығында жатыр » - деген сөзі азаматтықтың қадыр – қасиетін көрсеткендей . Тәуелсіздік жолында қазақтың болашағы үшін аянбай еңбек етіп , өлшеусіз үлес қосқан азаматтар аз емес .

**Конкурс сочинений среди школьников
на патристическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

Солардың бірі , халық сүйген тарихи тұлға – Қазақстан Республикасы Мемлекеттік сыйлығының лауреаты , қазақ әдебиетінің тарихында ең көп роман жазған талантты жазушы І.Есенберлин менің жерлесім дегенге жүрегім қуанышқа толып , қайталанбас сезімге бөленемін ... Қазақты қазақ қылып әлемге танытқан І.Есенберлин атамыздың еңбекқорлығы мен ерлігі менің бүгінгі тақырыбыма арқау болып , тың ізденістер жасауға түрткі берді.

І.Есенберлиннің кіндік қаны тамған жері Атбасар қаласының сан ғасырлық тарихы бар. Мұның өзі мақтан етер салты мен дәстүрі ежелден қалыптасқан , аттың жалында желмен жарысып , ұлан далада еркін күн кешкен , батырлығы мен батылдығы аңыз болып тарап , жыр болып өрілген қазақ халқының бүгінгі ізбасар ұрпағы біз екендігімізді айшықтайды. Осындай киелі топырақтан шыққан, Атбасардың ұлағатты ұлы, адам жанының инженері атағына ие болған – І.Есенберлин. Ол – қазақ халқының сан ғасырлық тарихын көркем тілмен бейнелеп, қазақ әдебиеті мен мәдениетіне өлшеусіз үлес қосқан үздік қаламгер . І.Есенберлин ХХ ғасырдың 60-80 жылдары қазақ прозасының дамуына зор еңбек сіңірген жазушы . Ілияс атамыз жазып бастаған өлең- жырларынан басқа , он дастан, екі повесть және он жеті роман жазғаны белгілі.Оның көптеген романдары шет тілдерге аударылды .

“Біреуге аспандағы асылыңмын , Біреуге жерде жатқан жасығыңмын.” – деп Қасым ақын айтқандай, көзі тірісінде көре алмаған көп дұшпаны үшін жасық , туған халқы өзіне ғашық болған І.Есенберлинді біз бүгін кім деп танимыз және не үшін құрметтейміз?

Алдымен атап айтарым, І. Есенберлин өмірде көп қиындық көрген , бірақ қандай қиындық кездессе де, өзіндік сымбаты бөлек , жан - дүние сұлулығын сақтап қалған “Асыл” адам. Асыл айнымас ... демей ме даналар. Уақыт ыңғайына қарай қысқа өмірде ол қырық құбылмады. Азамат қалпын сақтап қалды . Бұл оның екінші қыры, І.Есенберлиннің үшінші қыры – қайраткерлігі . Төртінші қыры - күрескерлігі . Ол тек өз табыстарын көре алмаған күншілермен ғана емес, ер мен елдің мүддесі үшін қандай мықтымен болсын да тайсалмай айқасқан , табанды күрескер. Оның бесінші қыры – асқан еңбекқорлығы.

І.Есенберлиннің қазақ әдебиетіне қосқан зор үлесі , талантын ашып , жазушы ретінде аты шығуы, халық сүйіспеншілігіне бөленуі, оның романдарымен байланысты. Ол жылына бір романнан жазып шығарған. Сонымен қатар, сол жылдары қырықтан аса ән текстерін жазса керек .

І.Есенберлин бүкіл елімізге тіпті, дүние жүзіне жайылған осыншама шығармаларды осындай қысқа мерзімде жазып шығуы қандай ерлік, қандай еңбекқорлық десеңізші!

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

Ілияс атамыздың алтыншы қыры – принципшілдігі. Жетіншісі- адалдығы. Ал сегізіншісі – батырлығы. Бірақ оның негізгі қыры – жазушылық қыры. Қазақ халқының біртуар ұлы, І. Есенберлинді әріптестері “Жазушылар әулетінің әулие ханы” – десе, екіншісі “Қазақтың алмас қылышы” – депті, үшінші біреуі “Мұзжарғыш кеме” – деп теңеген екен. Қандай тамаша теңеу. Бұл теңеуді түсіндірудің қажеті жоқ сияқты. І.Есенберлиннің “Көшпенділер” трилогиясын қазіргі қазақ халқы өзінің тарихы болғандықтан көтермелеп, жоғары бағалайды. Алайда бұл трилогияны жарыққа шығарудағы жолында І.Есенберлин аянбай еңбек етті, талай терін төккенін халық біле қоймайды. Әсіресе трилогияның үшінші кітабының жазылуы Ілияс атамыз үшін үлкен қиыншылық тудырды. Ол бұл кітапты талай рет жаңадан жазуға мәжбүр болды. Ақыры Ресей үкіметінің қатаң саясатына, жазушыға түсірген қысымына қарамастан, І.Есенберлин атақты “Көшпенділер” трилогиясының үшінші “Жанталас” кітабын үлкен қиыншылықпен болсын, 1976 жылы басылымға шығартты. Тәуелсіздікті алып, өз тарихымызды ешкімнен қорықпай айта алатын кез туғанда “Көшпенділер” трилогиясындағы жағымсыз кейіпкер болған хандардың келесі қырлары, сырлары ашылып, тарихи орындары анықталуда. І.Есенберлин қаламынан туған 17 тарихи роман және т.б. шығармалары тың тақырыбына жазылып, қазақ әдебиетінде бұрын мүлде көтерілмеген мәселелер қозғалды, соны серпін әкелген, оқырмандардың сүйіспеншілігіне бөленген туындылары еді. І.Есенберлин алты кітаптан тұратын эпопеясы сөз өнерінің әлемдік нұсқасына қосылған тарихты көркемдік пайымдаудың үздік үлгісі болып қала беретіні бәрімізге де мәлім. І.Есенберлин сияқты мәңгі жасар тұлғаның еңбектері мен өнегесі бүгінгі және келешек ұрпаққа да бай мұра болып қала беретіндігі анық.

Бүгінде біз, Қазақстандықтар, Ата заңы орныққан, шекарасы айқындалып бекітілген, көк байрағы желбіреген, төл теңгесі шыққан, Әнұраны шарықтаған тәуелсіз елімізді мақтан тұтамыз. Бұның барлығына біз жүректері нағыз патриоттық сезімге толы, еліне, жеріне деген сүйіспеншілігімен аянбай еңбек еткен ата – бабаларымызға мәңгі разы боламыз. «Тарихты білмей – өткенді, қазіргі жағдайды білу, келешекті болжау қиын»- деп Әбу Насыр әл – Фараби бекерге айтпаған. Патриоттық сезім туралы тақырыбыма арқау болып отырған ақын, жазушы, тарихшы – І.Есенберлин қазақ әдебиетінде алғашқы болып тарихи зерде тамырына қан жүгіртіп, тұншыққан сананы қапастан шығаруға жол салған, ұлт рухын тірілткен жазушы ретінде қазақ әдебиетінің тарихында оқшау орын алатын тұлға.

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

Шевченко Анастасия

11 класс, средняя школа- лицей №2

г. Ерейментау

Руководитель: Куренбаева Г.И.

Образ Родины в произведениях моих земляков

Мой уголок родного края,
Очарователен, красив!
Воплощена любовь, земная
В напевах рек твоих и нив
Ерейментауские просторы,
Озер небесна синева
Манит в твои леса и горы
Легенд исхожена тропа.

Родина... моя малая Родина – это город Еруйментау. Удивительный край, красота гармония природных творений этого уголка уникальны. У подножья Ерейментауских гор, сулящих раскрыть тайны и обещающих радость необычных встреч, расположился небольшой городок. Он открывается перед нами во всей красе, но самое главное, яркое и сильное, что на всю жизнь остается в нашем сердце – это люди, россыпи талантов, помогающие чувствовать окружающий мир своими полотнам, песнями, стихами. Они в каждом из нас побуждают любовь к родной земле, неожиданно открывая в обыденном прекрасное и тем самым помогая человеку стать лучше, добрее, умнее. Наследники Умбетя и Богенбая, Асауылбай Шешена и Саккулак би продолжают прославлять свой край замечательными произведениями

В моем маленьком городке живут и трудятся люди разных национальностей, настоящие самородки, много талантливых и известных поэтов, певцов, художников. Один из талантливых людей, вошедших в плеяду людей ерейментауской земли-акын Сайлау Байболсынов.

Байболсынов Сайлау Ашулы родился 16 марта 1958 года в Акмолинской, Ерейментауского района, селе Ажы. После окончания средней школы работал в сельском крестьянском хозяйстве. В 1990 году окончил Целиноградский кооперативный техникум. Его стихи появились на страницах печати 1987 году. В айтысе, который проходил в честь праздника Наурыз, впервые в Акмоле был главным призером. А так же участвовал в третьем республиканском айтыс акынов. Неоднократно его стихи печатались

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

в газетах. В журнале «Арка-Ажары» была опубликована его поэма «Актык Айкас» Он автор многих произведений. Его стихи «Ерейменнін аруы», «Сен онда он жетіден», «Казагым» и другие были положены на музыку. 25 октября 2002 г. острословы Казахстана собрались на айтыс, посвященный Дню Республики в городе Алматы. Улыбнулась удача нашему импровизатору - вернулся домой с победой – третье призовое место. Сайлай Байболсынов гордится своим краем, его богатой историей, автор связывает себя с краем в настоящем и в будущем. Священный край, на этой доброй щедрой земле в мире и согласии живут русские, украинцы, немцы, белорусы, татары.

Благодатная земля дала расцвет творчеству художнице Зинаиде Сергиенко застенчивая, добрая и талантливая художница Зинаида Евгеньевна Сергиенко любит жизнь, родную природу и умеет заставить краски сиять особенно ярко и свежо. Она старается изобразить не самые красивые уголки природы, а видит красоту, гармонию и неповторимость природы в самом простом и обыденном пейзаже. Восхищение и радость - вот чувства, которые испытываешь, вглядываясь в пейзажи Сергиенко. «Осенний лес» весь золотой и освещенный осенним солнцем заставляет нас чувствовать особое поэтическое звучание. А на другом полотне - заснеженный домик, вокруг тишина, ощущение покоя и благополучия. На полотнах нашей землячки мы узнаем до боли знакомые места: свои улицы, красивый домик по улице Богенбая. Ее картины отличаются тонким вкусом и мастерством исполнения, проникнуты поэзией красоты окружающего мира, светом любви к родному краю.

Своей любви к родным местам, природе, посвящает полотна живущий в нашем городе пейзажист Юрий Винницкий. Родился он в городе Ерейментау в 1970 году. С детства обнаруживал способности и любовь к рисованию, окончил Новосибирское художественное училище. В своем творчестве молодой художник открывает все самое важное, существенное, прекрасное, что совершается вокруг нас и старается раскрыть обаяние, прелесть родной природы, родного края. Окружающую нас природу нужно уметь видеть и чувствовать, и Юрий Винницкий наполняет и освещает полотна своими чувствами - своим восторгом, любовью, радостью. Эти чувства он хочет передать всем, кто смотрит его картины. Винницкий отбирает в природе главные ее черты, которые могут взволновать человека, вызвать определенные настроения, мысли и переживания. Художник на картине «Весна» изобразил мартовское небо, половодье, стройные белые березки стоят, в канун пробуждения весеннего дня снег начинает буреть таять, еще холодно, но ярко светит солнце. Настоящий праздник красок, волшебство игры света, тени и цвета дарит нам художник в картине «Закат», мы чувствуем необыкновенную тишину, спокойствие разлито в природе, природы кажется недвижимой, она словно зачарована и околдована закатом.

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

Юрий Винницкий рисует природу вечно прекрасную, вечно юную. Мой край на его полотнах красив и могущественен.

Жил в нашем городе Олег Андриевский, который в стихах излагает свою душу, особенно запоминаются стихи о березах, родной степи, родному краю. Стихи его по форме кажутся очень простым. Рифмы нередко неожиданные и смелые, богатая лексика, иногда - газетная, иногда – литературная, часто встречаются «простые» обороты. Легкие песенные ритмы. Все подчинено общей интонации стиха, сложной, гибкой – то задушевной и нежной, то иронической, то суровой, а чаще всего выражающей всю гамму чувств. Достаточно прочесть любое стихотворение, чтобы убедиться в этом.

Наверное, нет ни одного настоящего поэта, который не восхищался бы своеобразными законами гармонии, красками и звуками природы. Весна приносит много радостей людям. Зоркий глаз увидел маленький росток, замечает, как набирают силу, а земля пробуждается от зимнего сна. Весеннее обновление природы прекрасно, прекрасна жизнь разума.

Сапар Бырлыбаев тоже мой земляк, талантливый поэт-бард, родился в нашем городе и о городе нашем любимом написал стихотворение «Мой город», сейчас переложенное на музыку, является нашей визитной карточкой.

Где бы судьба меня не носила,
Чтобы не делал я.
Буду всегда я помнить тот город,
Что воспитал меня.
Тихие улочки и, конечно,
Долгие вечера.
Город, в котором я родился,
И повстречал тебя.
Это - мой город, спрятанный где-то,
Среди гор и скал. Это - мой город,
С древним названием Ерейментау.
Я здесь родился, жил и учился,
И взрослым стал.
Здравствуй же, снова,
Город родной мой, Ерейментау.
Нас позовет жизни дорога,
Время не ждет.
И поведет от родного порога,
Где повезет.
И пусть со временем я позабуду,

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

Что было со мной.
Но, знаю, вечно помнить я буду,
Город родной.

Сила подлинно талантливого художника, в широком смысле этого слова, состоит в том, что они через поэтические, живописные, музыкальные произведения могут заставить услышать шелест листьев, ощутить красоту окружающей среды, почувствовать несуществующие запахи.

Видя картины своих земляков на выставках в музее, читая их произведения в газетах, слыша их песни на концертах, нас переполняют чувство гордости. Благодаря их таланту, мы все узнаем, насколько прекрасны природные уголки нашего родного города, города Ерейментау.

Шығысбек қызы Ерке

3 сынып, Благодат орта мектебі
Ерейментау ауданы

Жасай бер, Қазақстаным!

Егемен ел,
Егемен жер.

Ата-бабам аңсаған ел, күллі қазақ армандаған ел.
Сен ұлымсың, рухымсың, туымсың, ұрпағымсың!
Қазақ жастары, еліңді еңкейтпе, жеріңді төңкертпе!

Қаншама боздақтарымыз боранды күндерді, ұйқысыз түндерді өткізген азаттық армандары бізге нәсіп, бізге бақыт болды.

Қазақтың сайын сахарасы - менің сүйікті Отаным! Қасиетті қазақ елі ерлігіңмен елтаңбаң, еркін жеткен жер шалмаң, төткүл дүниеге паш. Мен сол үшін қуанамын, сол үшін дұға аламын. Ертеңгі болашақ рухты ұрпақтардың, бастау алар, кең байтақ далам, кемеңгер ағам бар.

Дүниеде теңдесі жоқ табиғатты, телміргенге ар ұятты, бұлағы буырқанған, құрағын құлын шалған, төскейде малы оттаған, ақ киізге ханы тоқтаған қасиетті қазақ елі.

Сен үшін шаттам, өзгеге мақтанам.

Менің Отаным азияның кіндігі, дүниенің дүлдүлі, жаңылма, жалында менің байтағым, асқақ ұраным Қазақстаным!

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Акмолинская область**